

Hahaha

V zátiší modrých vlajek vít'azstiev

Karol Ondriaš

[2] Karol Ondriaš: Hahaha...

Pod'akovanie

Rád by som poďakoval všetkým tým, ktorí ma počas pozerania televízie, počúvania rozhlasu alebo čítania novín inšpirovali napísať scény Hahaha v tejto knižke.

Autor

© Karol Ondriaš 2002.

Táto kniha ani žiadna jej časť nesmie byť kopírovaná, rozmnožovaná ani inak šírená bez písomného súhlasu autora.

© Design: Michaela Pavlovičová a Jurko Ondriaš

Osobné logo – chvosty potkanov ako symbol zmätenia
(Children's book illustration, F. Pocci 1848)

Vydala:

Agentúra IQ+, Janošovský v edícii Alternatíva, Bratislava 2002

ISBN: 80-967979-6-4

EAN: 97-88-096-79-79-67

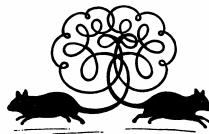
Knihu možno objednať:

E-mail: janokery@hotmail.com; Tel: 02/65314106

Karol Ondriaš

Hahaha

V zátiší modrých vlajok vít'azstiev

Úvodné upozornenia:

Upozorňujem čitateľov, že všetko v tejto knižke je vymyslené, vynorilo sa to v mojej hlave počas pozerania televízie, počúvania rozhlasu alebo čítania novín na Slovensku. Aby som náhodou niekoho neurazil, vymyslel som príbehy, postavy a krajinu tak absurdne, aby sa nezhodovali so žiadnou realitou na zemi. Ak má niekto iný dojem, nemôžem za to.

Z nedostatku fantázie som si vypožičal niektoré názvy zo sveta a zo Slovenska, lebo tu žijem rád a možno tu aj zomriem.

Zdalo by sa, že postavy a príbehy sú väčšinou negatívne. Nevieť, či je to tak. Nechcel som do príbehov a postáv dávať veľa pozitívneho, lebo mi stačilo to, čo som videl v televízii, počul v rozhlase a čítal v novinách. Prosto, vymyslené postavy mám rád také, aké sú.

Upozorňujem, že literárna, umelecká a estetická úroveň knižky je veľmi čudná, epický dej je dotrhaný. Rozmýšľal som prečo. Že by to bol odraz objektívnej reality v myslení človeka? Nevieť, o takýchto filozofických úvahách som čítal veľmi dávno, a zrejme sa mi to teraz akosi celé doplietlo.

Obsah

Scéna 1: Nočný bar – prezentácia H-Hikolety	7
Scéna 2: Jano, Marieta a Marcel vo virtuálnej realite	9
Scéna 3: Jano u zubára	10
Scéna 4: Priame vysielanie v televízii – posmrtný život	12
Scéna 5: Jano v bare Natural	17
Scéna 6: Námornický uzol v televíznom štúdiu	20
Scéna 7: Jano doma s dílermi	24
Scéna 8: Putifar za prezidenta	29
Scéna 9: Jano s bohom vo virtuálnej realite	39
Scéna 10: Jano v televíznom štúdiu – politici mňaukajú	43
Scéna 11: Jano s Marietou vo virtuálnej realite na party skoro vyvolených	47
Scéna 12: Výlet okolo Ostrova vyvolených	49
Scéna 13: Zvýšenie cien elektriny o desať percent – porada	53
Scéna 14: Televízna šou – Poznaj svoju vlasť za milión	60
Scéna 15: Jano robí mediálnu prostitútku na E-777	70
Scéna 16: Jano u psychoterapeuta duchovnej útechy	74
Scéna 17: Jano robí dobrú mediálnu prostitútku vo virtuálnej vojne zábavy	86
Scéna 18: Janovi zomrie otec	103
Scéna 19: Jano na otcovom pohrebe	107
Scéna 20: Jano sa stretne v meste na WC s bohom a kupuje kabelku	111
Scéna 21: Jano sa stretne s Marietou, Marcelom a Petrom	113
Scéna 22: Jano s bohom v ilegálnej virtuálnej realite	117
Scéna 23: Jano vo virtuálnej a v reálnej realite	120

[6] Karol Ondriaš: Hahaha...

Scéna 1: Nočný bar – prezentácia H-Hikolety

V nočnom podniku, neskoro večer, konferencier uvádza H-Hikoletu ako významnú celebritu a vrcholný bod programu. H-Hikoleta tancuje na javisku kakací tanec vo veľmi úspornom oblečení. V bare sedia a popíjajú návštevníci. Na javisko prichádza pomocník vo fraku a v bielych rukavičkách a nesie ventilátor. Postaví ho tak, aby fúkal vzduch od obecnstva. Prinesie striebornú tácku, ktorú si jeden z návštevníkov zoberie za peniaze. Návštevník položí tácku na kraj javiska. Pomocník prinesie ručnú fúkaciu voňavku a rozprašuje parfum okolo tancujúcej H-Hikolety. Počas kakacieho tanca sa H-Hikoleta nonšalantne vykaká na tácku. Čašník zoberie podnos a ukáže hovienko návštevníkom, ktorí tleskajú.

Za stolom v nočnom podniku sedia aj dvaja mladí chlapi. Jeden sa volá Jano Duka, hlavný hrdina príbehu, druhý Peter. Jano Duka vstane od stola a nadšene tleska. Potom si sadne.

Peter hovorí Janovi: **Ešte vždy zbieraš hovienka celebrit? Že ťa to baví!**

Jano: **A čo mám zbierať, ušný mok? Zbieram len hovienka H-celebrit a nie každého. H-Hikoletu nemá každý. Pozrie na javisko. Teraz, keď už mám celkom peknú zbierku, nechce sa mi prestať. Raz ju možno dobre speňažím alebo odkážem deťom.**

Peter: **Také hovienka ti nasekám jedna radosť.**

Jano: **Nenasekáš. Odborníci by hneď spoznali podvrh. Nie je hovienko ako hovienko, chápeš.**

Peter: **Veď ti z toho musí smrdieť celý byť.**

Jano: **Vidím, že sa v tom nevyznáš. H-celebrity majú pred prezentáciou špeciálnu diétu.**

Peter: **Pred akou prezentáciou? My serieme a oni prezentujú? To je pekná demokracia!**

Jano: **Po diéte „H ako H“ majú prezentácie špecifický pach H-celebrit, to je vedecky dokázané. Laici nikdy nepochopia, čo to je vôňa celebrit. Ozaj sa v tom nevyznáš. Asi nepozeraš správny televízny kanál.**

[8] Karol Ondriaš: Hahaha...

Jano vstane a ide za čašníkom. Opýta sa ho. **Po koľko?**

Čašník odpovedá: **Bohužiaľ, už je predané. Ale môžete si kúpiť overenú kópiu. O dvadsať minút budú hotové. Bude aj H-gramiáda.**

Jano: **To je pekná demokracia!**

Niekoľko návštevníkov v nočnom bare čaká na overené kópie. Niektorí si vymieňajú prezentácie – podobne ako sa vymieňajú známky.

Peter a Jano odchádzajú z nočného podniku. V aute si Jano obzerá prezentáciu cez priesvitný obal.

Jano: **Ďalšia kópia. Načo sú mi kópie? Uznávam len originály.**

Peter: **A prečo si potom kúpil kópiu?**

Jano: **Všetci kupujú kópie. Ved' už žijeme ako kópie. Kópie kupujú kópie.**

Peter: **Aj by som bol zabudol. Doniesol som ti manželku so synom, ako som sľúbil.** Podá mu malú škatuľku. **Uži si.**

Jano vystúpi z auta a odchádza domov.

Scéna 2: Jano, Marieta a Marcel vo virtuálnej realite

Manželka Marieta s Janom v posteli:

Marieta, mladšia ako v realite, sa odtiahne od muža: **Tak a teraz si ešte podriem, ja urobím raňajky a zobudím syna.**

Syn Marcel príde za tatom do postele a povie: **Vstávaj...**

Raňajky sú na stole. Pekná, mladá upravená manželka a syn raňajkujú.

Jano, pekný, mladý a veselý sedí pri stole v pyžame a raňajkuje čučoriedky s medovou vafľou.

Jano: **Mám z vás radosť, keď ste sa tak pekne doružova vyspali. Viete čo? Čo keby sme išli dnes večer do divadla. Dávajú muzikál o hrách bohov.**

Manželka: **Akých bohov?**

Jano: **Neviem presne. Možno súčasných, alebo aj minulých.**

Manželka: **Skôr súčasných. Všetko sa modernizuje.**

Syn: **Dnes sa aj všetko klonuje. Nebudú klonovaní?**

Jano: **Neviem, ved' uvidíme.**

Manželka: **Už sa tešíme. Zavoláme si.**

Jano synovi: **Dnes máte písomku z fyziky. Zvládneš to?**

Syn Marcel: **Nejako to zvládnem.**

Jano synovi: **Tak sa drž.**

Jano pobožká ženu Marietu.

Marieta a syn odchádzajú autom. Jano ich vyprevádza.

Keď im zakýva, začne vyhrávať hudobný signál, ktorý Jana zobudí.

Jano potme v posteli: **Toto je život?**

Vstane, ide na záchod a po čase spláchnie. Potom ide do kúpeľne a tam si zapáli svetlo. Je to Jano, strapatý, škaredý a smutný. V chladničke nájde prázdnu škatuľu od mlieka, ktorú tam v roztržitosti vrátil.

Preto raňajkuje vo svojej kuchyni v paneláku chlieb so salámou.

Hovorí si sám pre seba: **Čučoriedky s medovou vafľou boli lepšie.**

Jano odchádza k zubnému a potom do televízie, kde robí s Asis prípravu na tolk šou.

Scéna 3: Jano u zubára

Jano leží v kresle u zubára, pozerá priamo na monitor, kde sa premietajú zubné reklamy.

Zubár: **Áno, urobíme vám protézu. Želáte si obyčajnú alebo niečo modernejšie?**

Jano: **Neviem. Dajte mi niečo moderné, nech ma neohovárajú.**

Zubár: **V súčasnosti letia hovoriace protézy. V protéze je baterka, pamäť a integrovaný obvod. Do nosa sa dá jeden alebo dva reproduktory, podľa toho, či si zákazník želá mono alebo stereo. Po vytukaní kódu dolnými zubami na horné sa spustí program a prehrá sa nahraný text. Je to jednoduché. Do vašej protézy by sa vošlo tak sto kilobajtov. Je to hovor zhruba na dvadsať sekúnd.**

Jano: **Nie je to málo?**

Zubár: **Dvadsať sekúnd vám stačí na pozdrav, vtipnú poznámku, nadávku alebo citovanie klasikov. Môžete ujúkať ako vlk v splne alebo krákať ako vrana.**

Zubár, hrabúc sa pinzetami v Janových ústach, po chvíli: **Pamäť sa dá aj zväčšiť, ale to je už oveľa drahšie. Minule som musel istému významnému občanovi rozvrtať celú sánku, aby sa tam zmestilo dvanásť megabajtov. Potreboval pätnásťminútový prejav naspamäť v rozlíšení dvanásť kilohercov.**

Zubár po chvíli: **Ale najdrahšie sú nahrávacie protézy, kde si môžete nahráť konkurenciu a potom rozprávať z plejbeku. Používa to už veľa úspešných ľudí.**

Zubár po chvíli: **Kde pracujete?**

Jano: **Robíme televízne šou.**

Zubár: **Na to vám sto kilobajtov musí stačiť?**

Jano: **Koľko by to stálo?**

Zubár: **Tak okolo 35 000. Alebo chcete obyčajnú za 20 000?**

Jano: **Dajte mi radšej len takú obyčajnú bez reproduktorov. Mávam často nádchu a neviem, ako by som aristokraticky rozprával so zasoplenými reproduktormi.**

Scéna 4: Priame vysielanie v televízii – posmrtný život [11]

Zubár: **Reproduktory sú sopl'ovzdorné a nemusia byť v nose. Poznám pár neobyčajných ľudí, ktorí si ich dali voperovať na nezvyčajné miesta.**

Jano: **Ja si predsa dám len obyčajnú. Som obyčajný človek.**

Zubár: **Ak to takto pôjde ďalej, pomaly budete práve tým neobyčajný.**

Scéna 4: Priame vysielanie v televízii – posmrtný život

Jano príde do televízneho štúdia, kde pracuje. Hovorí vedúcemu: **Trošku meškám, bol som u zubného.**

Vedúci v štúdiu Janovi: **Ďurinec ochorel, budeš to musieť zobrať za neho.**

Jano: **Vieš, že neovládam tému. Za päť minút sa nepripravím.**

Zamestnanec: **Neboj: Diváci to nezbadajú. Pán Fortran je tiež len náhradník. Tu máš, pozri si otázky.**

Do miestnosti vojde mladá žena s obývačkovým psom, spýta sa: **Neviete, kde je môj vyvolený? Duduľka ho hľadá, chce mu niečo ukázať a povedať. Pozrite sa, nie je milá? Ukazuje na psička. Obývačkový malý biely pes má oblečenú vestičku a na krku má motýlika. Pes ukáže zuby, rezáky majú zlaté korunky. Šaty robia človeka a rezáky psa. Dnes to letí.**

Jano: **Dnes aj rezáky robia človeka.**

Vedúci: **Nie, šéf tu ešte dnes nebol.**

Mladá žena: **Duduľka, zacvakaj zubami. No.** Keď sa Duduľka nemala k činu, mladá žena jej poklepala paličkou po zuboch. Z Duduľky sa ozval hlas malého dievčatka. **Som vaša malá Duduľka, vaše malé potešenie. I love you.**

Mladá žena dodá: **Aj my love you.** A obráti sa na vedúceho. **No nie je milá?**

Jano: **Len aby nedostala nádchu.**

Vedúci Janovi: **No choď už, a ničoho sa neboj. Divákov sme už tak vychovali, že nič nezbadajú. Niekedy ani nerozoznajú reklamu od priameho vstupu.**

Jano pompézne vchádza s mikrofónom na javisko pred kamery komerčnej televízie, kde pracuje. Komparz tleska.

Jano: **Vítam vás v našej relácii Cesty k šťastnejšiemu životu. „Každý môže byť šťastný, ale len tí, ktorí sledujú Cesty k šťastnému životu, môžu byť šťastnejší.“ Nestráčajme drahocenný čas. Začneme od kraja. Vítam predstaviteľa spoločnosti...**

Jano pozrie do papierov: *Gold Imortal Finding*, skratka GIF, pána Fortrana, ktorý je tu vo funkcii zástupcu hovorca spoločnosti pre televíziu.

Komparz tlieska.

Jano: Pán Fortran, prezrad'te divákovi, ako vaša GIF prispieva k šťastnejšiemu životu nás, vašich milých zákazníkov.

Fortran: Sme tu pre vás a zákazník je náš pán. Robíme všetko pre vaše blaho, vážení a milí zákazníci. Naša GIF má mnoho spokojných zákazníkov a nesklame ani vás. Toto je naša kontaktná adresa.

Fortran ukáže na papieri adresu. Zákazníci sú vítaní.

Komparz tlieska.

Jano: **Prosím otázky divákov. Nech sa páči, pani.**

Asi 60-ročná diváčka z komparzu sa pýta: **Ako vaša spoločnosť GIF prispieva k šťastnejšiemu životu zákazníkov?**

Fortran: **Ako som už povedal, chceme dosiahnuť, aby naši zákazníci boli spokojní a hlavne šťastnejší. Vychádzame z myšlienky, že partneri, ktorí žijú šťastne spolu na Zemi, by si želali žiť spolu aj v posmrtnom živote. Naša firma zabezpečuje, aby sa životní partneri, manželia a priatelia našli aj v posmrtnom živote a žili i v posmrtnom živote spoločne a šťastne. Chceme pomôcť aj pozostalým, ktorí stratili životného partnera, syna, dcéru, otca, matku, svojho blízkeho, aby nezúfali, naša GIF im zabezpečí, že sa s nimi v pohode stretnú v posmrtnom živote.**

Komparz tlieska.

60-ročná diváčka z komparzu: **Ale ja sa nechcem stretnúť s manželom v posmrtnom živote. Mala som toho dost' na Zemi. Ja nechcem, aby mi otravoval život aj po smrti.**

Fortran: **Áno, vieme pomôcť aj v tomto prípade. Sme tu pre vás a zákazník je náš pán. Naša sesterská spoločnosť *Gold Imortal Losing*, skratka GIL, v zastúpení pána Graboša vám pomôže.**

Komparz tlieska.

Jano: Pán Graboš, prezrad'te divákovi, ako vaša GIL prispieva k šťastnejšiemu životu nás, vašich milých zákazníkov.

Graboš s motýlikom: **Naša GIL je tu pre vás a zákazník je náš pán. Uist'ujem vás, že máme mnoho spokojných zákazníkov a nesklameme ani vás.**

Komparz tlieska.

Graboš pokračuje: **Vychádzame z myšlienky, že niektorí partneri, ktorí žijú spolu na Zemi, by si neželali spolu žiť aj v posmrtnom živote, dokonca mnohí sa nechcú už nikdy stretnúť. Naša firma zabezpečuje, aby sa životní partneri v posmrtnom živote už nikdy nestretli. A zatiaľ sme nezistili ani jeden prípad, že by sa to našim zákazníkom aj stalo. Toto je naša kontaktná adresa.**

Graboš ukáže na papieri adresu. **Zákazníci sú vítaní.**

Komparz tleska.

60-ročná komparzistka: **To som veľmi rada. Teraz sa už nebojím zomrieť.**

Prihlási sa učený divák z obecnstva: **Viete, ja v posmrtný život neverím. Aké máte dôkazy, že vaši zákazníci sa vôbec stretnú alebo nestretnú v posmrtnom živote?**

Fortran: **Áno, dôkaz máme jednoznačný, máme už desaťtisíce zákazníkov, a ani jednu sťažnosť. Nikoho sme zatiaľ nesklamali. Profesionalita našej firmy je v tom, že za príplatok zabezpečujeme posmrtné stretnutie aj zákazníkov, ktorí neveria v posmrtný život. Je to ťažké, ale darí sa nám to. Pokojne sa na nás obráťte. Nesklameme vás. Máme tiež mnoho prípadov, že zákazník veriaci v posmrtný život sa tam chcel stretnúť s ateistom. Naša firma ani takéto žiadosti nemôže odmietnuť.**

Divák, 18-ročný: **Ja by som sa chcel v posmrtnom živote ešte raz stretnúť so svojou láskou Jašikou, s ktorou som strávil leto pri Balatone. Môžete to zariadiť?**

Fortran: **Áno, len budeme potrebovať fotografiu, záujmy, životný štýl a podobne. Aby ju náš agent vedel v posmrtnom svete vyhľadať.**

Divák, 18-ročný: **No, veľa toho o nej neviem. Viete, ja neviem maďarsky. Ale fotografiu mám.**

Divák vyťahuje fotografiu.

Fortran: **Žiadny strach, mladý pán. V posmrtnom živote si budete rozumieť. Naša firma vám prideli diskrétno prekladateľa.**

Divák, 18-ročný: **Ale Jašika ešte nezomrela.**

Fortran: **Žiadny strach, mladý pán, raz musí zomrieť. A vy po podpísaní zmluvy sa už teraz môžete tešiť na posmrtný život s Jašikou.**

Divák, 18-ročný: **Ale Jašika o tom nevie.**

Fortran: **Ona vedieť ani nemusí. Vy ste náš zákazník, vy podpíšete zmluvu.**

Divák, 18-ročný, chce ešte niečo povedať, ale Jano ide k ďalšiemu divákovi z komparzu.

Starší divák: **Ja by som sa po smrti chcel stretnúť s Madonnou. Aj by som s ňou chcel trochu žiť. Ved' viete, ako to myslím.**

Fortran: **My vždy vieme, ako to zákazník myslí, je to náš profesionálny prístup. Ale, ktorú Madonu máte na mysli, slovenskú, perzskú, rímsku alebo americkú?**

Starší divák: **Mám na mysli tú americkú, tú speváčku, čo vie tancovať aj na posteli.**

Fortran vážne: **Madony sú drahé a americká je najdrahšia. Máme ju obsadenú na niekoľko desiatok rokov dopredu. Ale jej šiesty klon je ešte voľný a je lacnejší. Odporúčam navštíviť nášho experta na Madony. S Madonou budete určite spokojný.**

Divák v obleku: **Ako sa dívate na ponuky iných firiem, ktoré tiež zabezpečujú posmrtný život?**

Fortran: **Áno, sú tu už dávno etablované konkurenčné firmy. Ale exkluzívne produkty, ktoré sme vám predstavili, ponúka len naša firma. Modernizovali sme prístup k zákazníkovi, modernizovali sme jeho túžby. Zákazník je náš pán, čo si žiada, to mu dodáme.**

Jano: **Aby sme nezabudli, máme tu aj tretieho hosťa z firmy GIF. Pána Hapolóna.**

Pán Hapolón je bradatý, s dlhými vlasmi, a má okolo 90 rokov. Je celý zakrútený do obleku, ktorý pripomína posteľnú plachtu. Na nej má pripnutý odznak Bud' fit. Podobá sa na meditačných umelcov.

Jano pozrie na Hapolóna, ktorý v kresle zadriemal.

Fortran: **Pán Hapolón nespí, len nazrel do posmrtného sveta. Má to v zmluve.**

Fortran k Hapolónovi: **Pán Hapolón, tu je firma *Gold Imortal Finding*, sídliaca na Zemi.**

Hapolón sa preberá, rozpačito sa ukloní a odrecituje: **Sme tu pre vás a zákazník je náš pán. Robíme všetko pre vaše blaho, vážení a milí zákazníci. Naša GIF má mnoho spokojných zákazníkov a nesklame ani vás. Toto je naša kontaktná adresa.**

Hapolón zistí, že si ju zabudol, tak ukáže na adresu pána Fortrana.

[16] Karol Ondriaš: Hahaha...

Povedal to tak rýchlo a prekvapivo, že komparz musel tliekať z plejbeku.

Jano: **Pán Hapolón, vyzeráte nejakú unavene.**

Hapolón: **Cesta do posmrtného života a späť vyžaduje mnoho psychickej a fyzickej energie. Nečudo, že som z toho vyčerpaný.**

Jano: **Dúfam, že je to aj dobre honorované.**

Hapolón: **Áno, s firmou GIF som podpísal exkluzívnu zmluvu, kde napríklad diéty v posmrtnom svete sú trikrát vyššie ako v pozemskom. Ale mám stále problémy s daňami. Príjmy z posmrtného sveta sú zdanené v našom svete. Je to nespravodlivé. Treba upraviť legislatívu.**

Jano: **Pán Hapolón, mohli ste predsa podať návrh zákona v tomto zmysle, keď ste boli ešte členom parlamentu.**

Hapolón: **Áno, ale vtedy som mal iné starosti. A okrem toho počas zasadania parlamenta som bol už častejšie v posmrtnom svete ako v pozemskom.**

Jano: **Pán Hapolón, divákovi by iste zaujímalo, ako to vyzerá v tom vašom posmrtnom svete, z ktorého ste sa práve vrátili.**

Hapolón: **Je tam pokoj, pohoda, ako keď usnete spravodlivým spánkom. Rád sa tam vždy vraciam. Mňa už viac poznajú v posmrtnom svete ako v tomto. Bohužiaľ, podľa zmluvy detaily sa nezverejňujú.**

Fortran: **Áno, detaily života v posmrtnom svete sú súčasťou obchodného tajomstva a úspechu našej firmy.**

Jano príde večer domov a zapne odkazovač. Ozve sa hlas manželky Mariety.

Odkazovač: **Jano, dlho som o tom rozmýšľala. Máme sa tu celkom dobre. A neviem, či má význam sa vrátiť. Ty si vždy chcel byť slobodný a žiť vo veľkom slobodnom virtuálnom svete, tak si ho môžeš užiť. Pozdravuje ťa Marieta a malý Marcel.**

Jano hovorí do odkazovača: **Už som ti povedal, keď tak chceš, dobre. Zaobídeme sa bez teba. Budem si žiť slobodne. Nájdem si ženu a deti, ktoré ma budú chápať. Nič hrozné sa nestalo. A vieš čo, idem to osláviť.**

Je tmavý večer. Jano sa zoberie a odchádza.

Scéna 5: Jano v bare Natural

Nad dverami baru svieti do tmy nápis **NATURAL** a pod tým slovenský ľudový preklad „**NAČURAL: Tu sa môžete opit' bezpečne až do nemoty**“. Jano vojde do baru Načural, kde sedí pri stoloch asi desať ľudí a traja za barovým pultom. Sadne si na barovú stoličku, stiahne si zhora popruhy, nasadí si ich ako parašutista.

Jano: **Dajte mi to najsilnejšie, čo máte.**

Barman: **Máme tu slivovicu značky Vulkán.**

Jano: **Tak si prosím jednu veľkú.**

Barman: **Ste vulkanológ?**

Jano: **Prosím?**

Barman: **Ste členom klubu „Slivovica Vulkán“?**

Vedľa stojaca barmanka Janovi vysvetlí: **Viete, môžeme ju podávať len členom klubu Vulkán, a to odvtedy, čo nejaký začiatočník už po prvom poháriku zdemoloval pol baru.**

Jano: **Tak mi dajte niečo silné pre neorganizovaných.**

Barmanka: **Máme tu slivovicu Fire.** Vysloví po anglicky Fire a ukáže na fľašu.

Jano: **Tak mi dajte jeden veľký Fire.** Názov prečíta foneticky z fľašky.

Kým Jano čaká na Fire, v popruhoch zavesený zákazník z vedľajšej stoličky vpravo hovorí barmanovi: **Prosím si jedno malé WC. Prosím vás, dávate ešte päťdesiatpercentnú zľavu na množstvo piva, ktoré sa rovná množstvu moču, ktorý zákazník vyčurá?**

Barman: **Áno, akcia „Archimédov zákon“ v našom bare Načural stále platí.**

Zákazník: **Ďakujem.**

Zavesený zákazník podá barmanovi peniaze a mladá čašníčka zoberie tyč a po koľajničke zavesenej pod stropom odtiahne zákazníka na WC.

Barman zákazníkovi, ktorý je zavesený vľavo od Jana: **Čo ste dnes taký smutný?**

Zavesený zákazník: **Som smutný, lebo neviem, čo robila Svingova Hingova a jej pudlík včera v noci. Dokonca neviem ani to, čo bolo v reklame na masírovanie dvanástorníka.**

Barman: **Nebojte sa, ešte sa to objaví aspoň v desiatich médiách. Neunikne vám to. Neprídete o nič zaujímavé zo života. Zatiaľ vás tu vyliečime. Čo si dáte?**

Čašníčka naliala Janovi do pohára, kývla na kolegyňu, ktorá vzala malý hasiaci prístroj a odtiahla Jana tyčou po kofajnici pod stropom do kúta baru, kde je všetko obhorené. Na stene v kúte je terč a vedľa neho reklama: **Oblečieme vás od hlavy až po päty.** Pohár slivovice má šnúrkou, ktorú si Jano zavesí na krk. Čašníčka zapáli slivovicu. Jano ovonia a krčí nosom, lebo je ozaj silná. Ostýcha sa vypiť. Príde čašníčka a zapne obrazovku na stene, kde tancujú chlapi ako mažoretky a skandujú. **Odvahu, odvahu, dokáž, že si rovnako silná ako chlap...** Čašníčka zbadá, že sa pomýlila, prepne kanál, kde mažoretky tancujú a skandujú: **Odvahu, odvahu, veď si chlap...**

Jano chce vypiť slivovicu, ale je obrátený k čašníčke. Čašníčka ho usmerňuje, aby sa obrátil k stene, kde je terč. Jano vypije naraz poldeci horiacej slivovice a vyfúkne obrovský plameň cez nosné dierky na okraj terča. Na displeji sa objaví nápis a z reproduktora zaznie hlas: **Zásah, dvojka na jedenástke.** Čašníčka hasiacim prístrojom hasí obloženie vedľa terča.

Čašníčka: **Ešte za jeden?**

Jano, preľaknutý, zhlboka dýcha a rozmýšľa.

Čašníčka prepne kanál, kde mažoretky tancujú, pričom každá je skoro bez šiat a v ruke drží veľkú prázdnu fľašu slivovice Fire. **Odvahu, odvahu, veď si chlap, jedna kukučka ešte leto nerobí. Kuk.** Heslo opakujú do zhlúpnutia.

Jano: **Tak ešte jeden, ale posledný.** Čašníčka donesie Janovi horiacu slivovicu a položí na stôl malý hasiaci prístroj. Vypne obrazovku. Vtom barmanka dotiahne na tyči ďalšieho zaveseného zákazníka s veľkým nosom a nozdrami, s horiacou slivovicou. Zákazník má v druhej ruke tiež hasiaci prístroj. Prísadne si.

Zákazník sa opýta Jana: **Vy ste z tohto sveta?**

Jano. **Myslíte z ktorého sveta? Z tohto?**

Zákazník: **No z tohto tu. Viete, či ste z tohto sveta v podzemí, alebo ste zo sveta, ktorý je v nadzemí.**

Jano: **No, ja som z toho nadzemného.**

Zákazník: **No, a ja som len z tohto podzemného. Viete, už sa ani nepamätám, kedy som bol naposledy hore. Ani neviem, načo by som ta chodil.**

Jano: **A prečo? Veď je tam všeličo nové.**

Zákazník: **Načo. Všetko o svete viem z televízora tak ako ty.**

Zákazník po chvíli: **Počul som, že sa mávate dobre tam hore.**

Jano trochu podpitý: **No, my hore sa mávame dobre. Štatistiky to ukazujú, aj televízia. My hore, ukáže prstom, vo svete v nadzemí, môžeme mať, čo len chceme. Firma „Šťastný život s virtuálnou realitou“ nám to zabezpečí.**

Zákazník: **A prečo ste potom tu?**

Jano: **Ale, žena sa nechce ku mne vrátiť. Nie mňa to netrápi, firma „Šťastný život s virtuálnou realitou“ mi zabezpečí ženu podľa mojich predstáv.**

Zákazník: **A my tuná dolu, v podzemí, zasa nič nepotrebujeme. Ženy prichádzajú a odchádzajú, ale nás neopúšťajú. Zákazník ukáže pohľadom na terč. Tak rozdáme si to? Nadzemie proti podzemiu.**

Jano: **Ale ja som začiatočník.**

Zákazník: **Zato nič, dávam ti tri desiatky fóra. Podajú si ruky.**

Zákazník vezme do ruky hasiaci prístroj a žmurkne na Jana, aby si do ľavej ruky zobral hasiaci prístroj. Bokom je reklama: **Oblečíeme vás od hlavy až po päty.**

Zákazník: **Tak na zdravie.**

V kúte baru vyšľahne ďalší plameň.

Jano sa vráti v noci domov z baru Natural. Na ľavom boku má obhorené šaty. V ruke drží nový oblek s reklamou baru Natural. Zapne odkazovač.

Ozve sa Marietin hlas: **Spomínam si, ako si ma stále porovnával so ženami, ktoré vystupovali v televízii, reklamách a vo filmoch. Ktoré si stretával na ulici. Nikdy si nevedel pochopiť, že chcem byť iná, že chcem byť svoja, že vidím svet ináč ako ty. Že by bolo lepšie, keby si sa neutiekal do virtuálnej reality. Málo sme sa rozprávali o tom, ako vnímame svet, v ktorom žijeme. Je možné, že nechápem tvoj svet.**

Jano do odkazovača: **Čo ty vieš o svete v podzemí. A vypne odkazovač. Kývne rukou a ide spať.**

Scéna 6: Námornický uzol v televíznom štúdiu

Jano príde do práce, do pracovne televízneho štúdia v novom obleku, na ktorom je reklama baru Natural. Prisadne si ku kolegyni Asis, s ktorou pripravujú televíznu šou. **Ahoj, trošku meškám. Aká bola sledovanosť?**

Asis: **Dobrá, ale na odmeny to zatiaľ nebude.**

Jano: **Nič to, veď sa raz dočkáme.**

Jano unudene: **Máme niekoho zaujímavého?**

Asis pozerá do papierov: **Máme tu experta, ktorý podľa ľudského pachu zistí, akú má človek chorobu.**

Jano po opici nechápavo: **Podľa akého pachu?**

Asis: **Podľa tých plynov, čo púšťá.**

Jano: **Kto púšťá plyny? Expert?**

Asis: **Nie. Plyny púšťá zákazník, expert určí podľa pachu plynu chorobu zákazníka.**

Jano: **Podľa akého plynu?**

Asis: **Predsa podľa – pachu prdu. Ako môžeš byť taký nechápavý?**

Jano: **Keby si ty bola včera v podzemnom svete, tak dnes by si tiež nič v nadzemnom svete nechápala.**

Asis: **Tak berieme ho?**

Jano: **To neprejde, predsa si kvôli pochybnému expertovi nezasmradíme celé štúdio.**

Asis: **To nie je pochybný expert, pomohol už mnohým zákazníkom.**

Jano: **Aj tak sám na celú šou nebude stačiť.**

Asis: **Už som o tom hovorila s Amaraldou. Je ochotná pomôcť. Bude predpovedať budúcnosť podľa pachu plynu zákazníka. Minule predpovedala budúcnosť podľa intonácie smiechu a plaču, a divákovi sa to páčilo.**

Jano: **Sou o prde je absurdná. Divákov to musí otráviť.**

Asis: **To nie je šou o prde, to bude šou o pachu plynov človeka, čo je v modernej emancipovanej spoločnosti úplne prirodzená vec. Uvidíš, že diváci si prídu na svoje. Treba im ponúkať témy, ktoré sú im blízke a prirodzené, ktorým každý rozumie. A okrem toho nikomu neublížia. Uvidíš, že mnohí budú vedieť k tomu veľa múdreho povedať.**

Jano: **Tu určite neprejdeme za hranicu sterility.**

Asis: **No a, ľudom sa takéto šou páčia.**

Jano: **Uvidíme. To je všetko?**

Asis: **Mám tu trojicu s názvom Trojkonská šou. Predvádzajú súlož na koni, ktorý uháňa plným cvalom. No nie je to rozkošné?**

Jano: **Kto súloží s kým?**

Asis: **No predsa dvaja hlavní protagonisti.**

Jano: **Kôň nie je protagonista.**

Asis: **Je, ale on len jazdí.**

Jano: **Takže hore súložia a dolu sa jazdí... To neprejde, i keď mi to pripomína reálny život. Vieš, že s koňmi sú niekedy väčšie ťažkosti ako s ľudmi.**

Asis pozerá do papierov: **Ich vrcholné číslo je súlož počas skoku cez taksisovu priekopu. Majú o tom dokonca zápis v Modernej Kámasútre... Sú jednoducho fantastickí. Vystupovali v najvykričanejších štúdiách sveta.**

Jano stále po opici: **Hlúposti. Ako v štúdiu urobíš taksisovu priekopu? Ako? A okrem toho kôň musí mať rozbeh. Bez rozbehu spadnú do priekopy a pri súloží to nie je nič príjemné. Ešte môžeme mať opletačky s organizáciou na ochranu súložiacich. Stále zapárajú... Ja to zatiaľ zamietam.**

Asis: **Ale potom kde majú diváci hľadať útechu? Vieš, že ich máme aj vychovávať?**

Zazvoní telefón:

Asis: **... To si ty, Janka... Tak koho tam máš... No... Námornický uzol? To by sme brali. Potrebujeme podrobnosti. Príď sem..., číslo 212.**

Asis natešene Janovi: **Janka našla experta, ktorý si dokáže uviazať na penise námornický uzol. To bude bomba pre našich divákov. Wow! Ukáže americký pohyb rukou. Hneď tu bude.**

Jano: **Kto tu hneď bude?**

Asis: **No predsa Janka.**

Jano: **Ja som myslel, že ten zauzlený penis.**

Asis: **Nerob si psinu. To sú vážne veci.**

Jano: **Vidím ti to na očiach.**

Asis: **Provokuješ, ale do našej spoločnosti vstúpiť nechceš.**

Jano: **Teraz, keď je rodina na cestách, možno aj vstúpim.**

[22] Karol Ondriaš: Hahaha...

Asis: **Vieš, že potrebuješ pomoc.**

Janka príde do pracovne.

Asis: **Sadni si, prosím. Tak ako si ho našla?**

Janka: **Koho?**

Asis: **No, toho zauzleného.**

Janka: **Aha, ja som ho nenašla, on našiel mňa.**

Asis: **A ako ťa našiel?**

Janka: **Normálne, zistil, že som jeho vyvolená.**

Jano: **Poznáte sa už dlhšie?**

Janka: **Je to môj Kád'ó, chodíme spolu už dva roky.**

Jano: **A to, že si vie uviazať námornický uzol, vieš len teraz?**

Janka: **Len tak mi to napadlo. On dokáže s ním divy. Je to môj chlapec, urobí pre mňa všetko.**

Jano: **Ale za manželku si ťa nechce zobrať.**

Janka: **Zatiaľ nechce. Vieš, on okrem toho námornického uzla nič iné nemá.**

Jano: **Bude ochotný vystúpiť?**

Janka: **Urobí pre mňa všetko.**

Jano hovorí Asis: **Tak čo berieme? Plyny, alebo penis?**

Asis pozrie na Janku: **Samozrejme, že penis.**

Jano: **To ste celé vy, ženy.**

Jano pragmaticky: **Musíme sa na to pripraviť. Ved' je to na zápis do Modernej Kámasútry. Naša šou sa preslávi.**

Asis: **Len to musíme chytiť za správny koniec.**

Jano: **Chytať sa nič nebude. Sme slušná šou.**

Asis Janke: **Dokázal by si ho uviazať aj na mašličku?**

Janka: **Prečo?**

Asis: **No, námornický uzol je skôr pre chlapov, ale mašlička, to je ženská záležitosť. A mašlička sa ľahšie rozväzuje.**

Jano: **Rozväzovať sa nič nebude. Sme slušná šou.**

Asis: **Ja to budem moderovať a ja budem zodpovedná za sledovanosť. Chceš mať prémie, alebo nie?**

Asis Janke: **Prosím ťa, Janka, mohol by Kád'ó prísť ešte dnes večer na prvé skúšky? Zavolaj mi, prosím. A hlavne ani muk konkurencii. Sľubuješ?**

Janka: **Sľubujem, ved' musíme držať spolu.**

Janka odišla.

Asis medituje sama pre seba: **Keď to dokáže jeden muž, tak to zvládnu aj viacerí. Pozrie na Jana. A čo keby sme urobili šou, súťaž vo viazaní uzlov? To tu ešte nebolo. Neskoršie celoštátnu súťaž *Mister zauzlený Boy*. A čo majstrovstvá sveta? Moderovať majstrovstvá sveta, to by bolo! Len to treba správne rozkrútiť. Je možné, že ma čaká veľká kariéra. Čo ty na to?**

Jano: **Vy sa už ozaj o ničom inom neviete baviť.**

Scéna 7: Jano doma s dílermi

Jano príde domov, kde ho pred dverami čakajú dvaja slušne oblečení ľudia.

Díler-1: **Pane, vy ste Jano Duka?**

Jano: **Áno.**

Díler-2: **Prepáčte, že sme sa neohlásili. My sme zástupcovia spoločnosti Rajske sny. Radi by sme vám predstavili naše produkty.**

Jano: **Prepáčte mi, ale ja na vás a ani na rajske sny nemám čas.**

Díler-1: **My chceme len pomôcť vám a vašej manželke, ktorá sa k vám už možno nevráti.**

Jano: **Ako viete, že mi ušla, vlastne ešte neušla manželka?**

Díler-2: **Žijeme predsa v informačnej spoločnosti. Priestor je plný digitálnych bytov.**

Díler-1: **Ak nemáte čas teraz, môžeme prísť inokedy.**

Jano: **Tak pod'te, ale nie nadhlo.**

Usadia sa v byte.

Jano: **Čím vás ponúknem?**

Díler-2: **Nechceme zdržiavať.**

Díler-1 začne rektorsky: **V živote človeka sú okamihy, keď sa má zrazu buď veľmi dobre, alebo veľmi zle, alebo sa nemá tak, ako si vždy predstavoval.**

Díler-2: **A potom nastupujeme my.**

Díler-1: **Prichádzame na pomoc s našimi produktmi.**

Díler-2 vytiahne papier s údajmi: **Máme produkty šité presne na zákazníka a samozrejme aj na vás.**

Díler-1: **Podľa majetku, výšky príjmu, veľkosti psychického tlaku a tolerancie demokratických slobôd sme pre vás pripravili dva hlavné produkty.**

Jano: **Podľa akej tolerancie?**

Díler-2 pozrie do papierov: **Máte zníženú schopnosť tolerancie demokratických slobôd – je to čistá 2-C. Pozrie na ďalšiu stranu. Namiesto toho, aby ste boli individualista v dobrom zmysle slova, objavujú sa u vás silné individuálne prvky v zápornej rovine... 3-B-mínus.**

Jano: Nevyčíňajte. Čo vlastne chcete?

Díler-1: Chceli by sme vás poistiť.

Jano: Proti čomu?

Díler-2: Proti depresii vyššieho veku.

Jano: Prečo mám mať depresie vyššieho veku?

Díler-1: Keď do vzorca depresie vyššieho veku dosadíme váš majetok, výšku príjmu, rodinu, veľkosť psychického tlaku, toleranciu demokratických slobôd... 2-C, individuálne prvky... 3-B-mínus, tak nám to jasne vychádza.

Díler-2: Svedčí o tom aj vaša spolupráca s firmou „Šťastný život s virtuálnou realitou“.

Jano: Nechcem sa dať poistiť.

Díler-1: Proti depresii vyššieho veku sa dali poistiť už desiatky tisíc ľudí a väčšina významných osobností. Doba tomu praje. My vás do ničoho nenútime. Ak dovoľíte, radi by sme vás len zoznámili s našimi produktmi, šitými na vás. Vy sa rozhodnete, či sa dáte poistiť.

Jano: Dobre, ale stručne.

Díler-2: Prvý produkt má názov „preventívna informačná selekcia“. Ak si predplatíte tento produkt, naša firma vám pomôže zabezpečiť, aby sa k vám dostávali len také informácie, ktoré nemôžu spôsobiť depresiu vyššieho veku.

Díler-1: Selekcia sa robí pod heslom „Šťastnému človeku len šťastné informácie“.

Díler-2: Podľa výsledkov hĺbkovej analýzy vašej individuality a interakcie s okolím vám budeme každý mesiac posielat' balíček informačných opatrení. Napríklad: ktoré noviny, časopisy a knihy máte čítať, ktorú televíziu a rozhlasovú stanicu máte počúvať, ktorému politikovi veriť. Budeme vás informovať o dôležitých programoch, ktoré si nesmiete dať ujsť a podobne. Samozrejme, budeme vás varovať pred televíznymi a rozhlasovými stanicami, novinami, časopismi a knihami, ktoré sú pre vás nebezpečné. Takto preventívne môžeme zabrániť depresii vyššieho veku. A keby ste boli mladší, tak v tínedžerskom veku, urobíme z vás šťastného človeka. I keď uznávam, že u niektorých starších jedincov je na prevenciu už neskoro, ale pre tých máme pripravený iný produkt.

Jano: Vy jednoducho chcete, aby môj mozog bol jednostranne vytunelovaný.

Díler-1: Áno, aj tak tomu hovoria neodborníci. Ale pomôže vám to, a to je cieľom našej firmy. Čo vlastne chcete? Chcete byť šťastný, alebo sa otravovať s realitou?

Díler-2: Váš problém je, že vy sám si jednostranne premývate mozog slobodným výberom informácií, ktoré vám jednoducho neprospeievajú. Zle si vyberáte informácie, ktorým dokonca aj veríte, i keď niektoré sú pravdivé. My vychádzame z myšlienky, že slobodné samopremývanie mozgu nie je vždy optimálne, že účelové tunelovanie mozgov je lepšie. Máme o tom mnoho dôkazov za posledných 5 000 rokov. Ukáže na hrubý zväzok papierov.

Jano: Ja si radšej budem premývať mozog sám a zadarmo.

Díler-2: To je vaša slobodná voľba. No ak vám to nevyjde, máme pre vás pripravený iný produkt. Má názov „šťastný život na ostrove Rajských snov“. Naším klientom ponúkame ostrovné poistenie.

Jano: Ja si platím dôchodkové poistenie.

Díler-1: Áno, systém platenia je podobný ako pri dôchodkovom poistení, ale my poskytujeme dôkladnejšiu starostlivosť. Po podpísaní zmluvy sa klientovi mesačne strháva ostrovné poistenie. Náš klient po dosiahnutí veku, ktorý si sám slobodne zvolí, odchádza na dôchodok, užívať si na náš Ostrov rajských snov, kde má zabezpečenú šťastnú starobu a šťastný koniec života.

Díler-2: Máme tam aj cintorín.

Díler-1 pokračuje, ukazuje fotografie: Takto to vyzerá na Rajskom ostrove, ktorý má štatút nezávislého štátu. Mnoho obchodníkov tam chodí podpisovať exkluzívne zmluvy. Ústavu a zákony ostrova napísali a schválili finanční a marketingoví manažéri našej firmy. To dovoľuje poskytovať našim klientom výnimočné produkty. Napríklad na ostrove je legalizované mnohoženstvo, heteroženstvo, zveroženstvo a eutanázia. Legálne sú tam akékoľvek náboženstvá, ideológie a drogy. Pre klientov platí len jeden zákon: „Nesmieš robiť to, čo by fyzicky alebo psychicky ubližovalo druhým a tak znížilo zisk našej firmy.“

Jano: **Mäkké a tvrdé drogy sú povolené?**

Díler-2: **Sú povolené a sú populárne. Mäkké drogy sú v základnom balíčku, tvrdé si môžete pripoistiť. Podobne si môžete pripoistiť otroka, otrokyňu, lekára, hrobára, cintorín alebo pohrebný obrad v hlavných svetových jazykoch.**

Jano: **Kto vám to povolil?**

Díler-1: **Majiteľ ostrova.**

Jano: **A kto je majiteľ ostrova?**

Díler-2: **Predsa naša firma.**

Jano: **A tá tam toto všetko legalizovala?**

Díler-1: **Samozrejme. Vyšlo nám to tak v analýze maximálneho zisku. Zákazník je náš pán.**

Jano: **Musí to byť pekne drahé.**

Díler-2: **Ponúkame aj individuálny splátkový kalendár. Ak vám nevyhovujú mesačné splátky, môžete založiť byt, prípadne cennosti. Máme klientov, ktorí založili vnútorné orgány. V súčasnosti vyžijete aj s jednou ľadvinou, jedným plúcny m lalokom alebo okom. Možností je veľa. Sme za demokraciu.**

Jano: **Byt je na manželku, ale mám slušnú zbierku prezentácií od H-celebrít.**

Díler-1: **Na koľko si ju ceníte?**

Jano: **Manželku?**

Díler-1: **Nie, zbierku.**

Jano: **Neviem, môžete sa pozrieť.**

Jano podíde ku skrini a otvorí ju. Pod sklenenou vitrínou sú hovienka s názvom celebrity, s dátumom a miestom prezentácie.

Díler-2 pomaly: **Mne to pripadá ako hovienka.**

Jano: **Sú to prezentácie od H-celebrít.**

Díler-2 pomaly: **Ale mne to pripadá ako hovienka.**

Jano: **Chcete si čuchnúť?**

Díler-2: **Nie. Čo ak sú to ozaj hovienka.**

Jano: **Ono sú to vlastne hovienka, ktoré prezentujú H-celebrity.**

Díler-2: **A vy to máte v skrini?**

Díler-1 nechápavo: **Za život na Ostrove rajských snov nám už ponúkali všeličo, ale hovná za naše kvalitné služby, s tým sme sa ešte nestretli.**

[28] Karol Ondriaš: Hahaha...

Jano: **Pane, H-prezentácie od H-celebrít majú možno vyššiu kvalitu ako vaše rajské poistenie. Neviete si vážiť hodnoty modernej doby.**

Díler-2: **My aj tie hovná zoberieme, ak...**

Jano: **Prezentácie.**

Díler-2: **Ak prezentácie (ukáže prstom na hovienko) majú vhodnú trhovú hodnotu, tak ich môžete založiť. Prečo nie. Nesmieme obmedzovať zákony voľného trhu.**

Jano: **Ešte si to rozmyslím. Zbierka mi priláhla k srdcu, chcem ju ešte rozšíriť. Možno sa raz stane zmyslom môjho života. A okrem toho vždy som túžil zomrieť prirodzenou smrťou.**

Díler-1: **Viete, v dnešnej dobe zomrieť prirodzenou smrťou, to zavel'a nestojí.**

Díler-2: **Keby ste si to však rozmysleli, tu sú naše navštívky. Kedykoľvek nám môžete zavolať.**

Scéna 8: Putifar za prezidenta

Asis príde za Janom do TV štúdia: **Posiela ma vykonávateľ. Máme sa zúčastniť na porade širšieho výberu.**

Jano: **Veď tam nepatríme.**

Asis: **Na základe vynikajúcich výsledkov so zauzlenými uznali, že aj my môžeme mať dobré nápady. Povýšili nás. Aspoň dočasne.**

Jano a Asis vstúpia do pracovne: **Dobrý deň.**

Vyvolený (veľký šéf) vedie poradu, začne: **No, prišli naše mladé kádre zo skupiny zauzlených. Sadnite si. Nemusím vás hádam upozorňovať, že aj táto porada, ako vlastne všetky ostatné, je tajná. Je to kvôli tomu, aby sme nedomyšlili verejnosť, ktorej týmto vlastne slúžime.**

Máme exkluzívnu ponuku robiť kampaň na prezidenta. Vlastne máme dve exkluzívne ponuky. Naši Zlatí bratia chcú mať za prezidenta Putifara a novoaristokratické krídlo bumbovskej šľachty chce slečnu Velakefiru Zunzulovú, známu pod umeleckým menom Hikoleta.

Redaktor pre maximalizáciu ziskov: **Ktorí platia viac?**

Vyvolený: **Problém je v tom, že obaja platia rovnako.**

Redaktor pre maximalizáciu ziskov: **To teda je problém. Čo preferujeme?**

Vyvolený: **Ja zatiaľ preferujem doláre.**

Ďuro - redaktor pre najširšiu verejnosť: **Putifar..., nie je to ten politický herec... alebo nejaký potulný trubadúr večného zúfalstva? To meno som už niekde počul.**

Vyvolený: **Nie, Putifar je zubor.**

Ďuro prekvapene: **Ozajstný zubor s rohami a chlpmi?**

Vyvolený: **Áno, ozajstný, žije v lehotskej obore.**

Jano prekvapene: **Predsá nebudeme voliť za prezidenta zvierá! Ja viem, že televízia urobí veľa, ale toto za mi zdá moc aj na nás.**

Vyvolený: **Prečo by to malo byť moc? Musíme si stavať čoraz vyššie a vyššie ciele. Ja to chápem ako výzvu. Keby sme zvolili za prezidenta Putifara, renomé našej firmy, vlastne televízie, by sa veľmi zvýšilo. Hneď by sa to odrazilo na príjmoch za reklamy a hlavne na príjmoch za riešenie medzinárodných**

konfliktov. Mohli by sme konečne vstúpiť aj na medzinárodné trhy, dostali by sme viac zahraničných objednávok. Kde by sa potom na nás hrabali televízie, ktoré pravidelne volia za prezidentov osoby s čudným medzinárodným charakterom! Ja by som si takú príležitosť nedal ujsť.

V sále zavládlo ticho.

Vyvolený: Čoho sa bojíte? Ved' doteraz nám všetko zožrali. Čím viac nám toho žerú, tým sme lepší.

Jano namieta: Ved' zviera nemôže byť prezidentom.

Redaktor pre maximalizáciu zisku: Zviera – nezviera, sme komerčná televízia, a nie charita. I keď uznávam, že aj z charity sa dá všeličo vytĺcť. Ved' aj my chceme mať vily v Španielsku ako vyvolení na Ostrove vyvolených.

Jano: To si naši Zlatí bratia nemohli vybrať za prezidenta človeka z mäsa a kostí? Ved' máme ešte vždy taký krásny výber!

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: Aj my sme im to navrhovali. Argumentovali tým, že z mnohých prezidentov a vlád, ktoré si takto dali zvolit', až dvadsať percent po čase mení názory a naši Zlatí bratia majú potom ďalšie výdavky na korekciu názorov.

Jano provokačne: A čo keď aj náš Putifar po čase zmení názor?

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: To práve naši Zlatí bratia nepredpokladajú. No pre istotu si to u nás idú vyskúšať. Sme prvá krajina na svete, kde sa tento experiment zavedie. Ja to chápem ako poctu. Ak sa to osvedčí, o pár rokov budú mať zvieracích prezidentov mnohé štáty. Dokonca Charitné konzorcium „Zlaté tel'a globalizácie“ požaduje, aby v budúcnosti aj ministri a členovia vlády boli zvieratá. V súčasnosti vláda slúži len na prenášanie rozkazov od Zlatých bratov a Charitného konzorcia demokratickou cestou k slobodným občanom – motrokom. Takto sa to historicky zaužívalo. V modernej dobe sa tento medzistupeň vynechá.

Redaktor pre maximalizáciu zisku: Ministri a vláda rozhodovali za starej éry. V modernej dobe sú zbytoční a zvieratá sú lacnejšie. Zatiaľ. Myslím tým, že zvieratá sú zatiaľ lacnejšie.

Asis: Prečo zas musia skúšať niečo nové na mne? Ja som už toľko ráz vyskúšaná, že si už ani všetko nepamätám.

Ďuro: **A ja tiež. A to ešte neviem, koľko ma budú skúšať, kým pôjdem do dôchodku.**

Jano dodá: **Nás budú skúšať aj v dôchodku.**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Vybrali nás preto, lebo medzinárodná rejtíngová agentúra *Servile gold* stále hodnotí stupeň našej servility ako 1A+. Takým vynikajúcim hodnotením sa nemôže pochváliť veľa štátov.**

Redaktor pre duchovnú útechu pohľadá ďalší papier a pokračuje: **Okrem toho v mentálnej úrovni stádovitosti sme hodnotení už ako 1B+ s čiarkou.**

Jano: **To sa mi nezdá.**

Redaktor pre modulačný styk s verejnosťou (t. j. hlavný ideológ): **Ale áno. Spočítaj si len počet bilbordov na kilometer a počet reklám na hodinu vysielania v médiách. O chvíľu budeme v áčku.**

Asis: **Prečo potom tam máme čiarku?**

Hlavný ideológ: **Čiarka znamená, že všetci ešte nie sú v stáde.**

Vyvolený: **Môžeme byť hrdí na 1B+. I keď tá čiarka nám trošku kazí medzinárodné renomé. Dlho však nebude.**

Ďuro rozhodne: **Ktorí nie sú v stáde? Sem s nimi!**

Hlavný ideológ: **Nevieme, i keď tušíme. Môžeme si kúpiť zoznam. Naši Zlatí bratia ho určite majú. Bude asi dosť drahý. Možno príde čas, že nám ho dajú zadarmo, keď budú niečo potrebovať.**

Vyvolený: **Tak sme si vyjasnili sporné body a môžeme ísť na konkrétne opatrenia. Naša tatramatka mala pripraviť už predbežný nosný program volebnej kampane Putifara.**

Hlavný ideológ: **My nie sme tatramatka, sme oddelenie pre modulačný styk s verejnosťou.**

Vyvolený: **Dobre, modulačný styk, máte vypracovaný program?**

Hlavný ideológ: **Máme ho pripravený v základných obrysoch. Jednoduché to nebude, ale dá sa to zvládnuť. Naša tatramatka..., už aj ja sa mýlim, pripravila prvé práce prášky, ako to my v našej hantírke nazývame. Celú kampaň založíme na troch pilieroch. Prvý pilier bude hovoriť o výhodách Putifara ako prezidenta. Druhý pilier bude stavať na túžbe obyvateľov vynikať v hlúpostiach a tretí, ako vždy, bude**

zdôrazňovať demokraciu a samostatnosť v rozhodovaní občanov.

Jano: **Akú to môže mať už výhodu, mať za prezidenta zubra? Ako presvedčíme voličov?**

Hlavný ideológ: **Voličov nebudeme presviedčať, voličov budeme ohlupovať.**

Ďuro: **Je v tom nejaký rozdiel?**

Redaktor pre maximalizáciu zisku: **Rozdiel je v argumentoch, ale hlavne v peniazoch. Pri ohlupovaní sú zvýšené tarify.**

Vyvolený: **Tak aké sú argumenty?**

Hlavný ideológ: **Verím, že sa nám podarí presvedčiť väčšinu populácie o tom, aké výhodné je mať za prezidenta zubra Putifara. Budeme argumentovať tým, že Putifar by bol ozaj nadstranícky. S tým musí súhlasiť koalícia aj opozícia, ba aj tí v Bruseli. Výdavky na prezidentskú kanceláriu by sa rapídne znížili. To by oslovilo zas nezamestnaných, najmä ak by sme im sľúbili takto našetrené peniaze. Voliči by ho nemohli obviňovať, že neplní sľuby, lebo nijaké nedal. Pre vládu by bol tiež výhodný, na každý návrh by len súhlasne pokýval hlavou. Vláda by mohla všetky nedostatky zvaliť na prezidenta, a on by to s pokorou prijal. Nepísal by básne a ani knihy. Nerobil by zbytočné vyhlásenia.**

Redaktor pre šťastný život: **Budeme zdôrazňovať, že voliči chcú mať silného prezidenta, tak nech si ho zvolia. Chceme len ich šťastie.**

Redaktor pre šťastný život sa rozohní: **Budeme mať najsilnejšieho prezidenta na svete. Uvidíte, aj Maďari prestanú vyskakovať. Aspoň v niečom budeme najsilnejší. Do kampane pôjdeme s heslami: „Čím silnejší prezident, tým silnejšia mena a životná úroveň. Silný prezident – záruka našej suverenity.“**

Ďuro múdro rozjíma: **Putifar bude dobrý. Nikto nás nebude môcť obviňovať, že podporujeme ako kandidáta na prezidenta žida.**

Hlavný ideológ: **Dobrá pripomienka. Taktiež je podstatné, že Putifar nikdy nebol komunistom, ani nikto z rodiny. Môžeme to dokázať. Naša kampaň musí byť demokratická.**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Má príkladnú minulosť. Budeme dokumentovať Putifarovu bezúhonnosť. Nebol nikdy trestaný, nebol v ŠTB, neprivatizoval. Nemá problémy s alkoholom.**

Nemá syna narkomana. Zdôrazníme, že môže byť naším vzorom.

Đuro: **Nie je rozvedený?**

Hlavný ideológ: **To nevieme, ale zistíme to.**

Asis: **Veď zubry sa neženia.**

Đuro: **Lesbičky a homosexuáli sa pomaly môžu a zubry nie?**

Vyvolený: **Đuro, nevymýšľaj!**

Đuro: **Ale, strýčko, ja len pre všetky prípady. Všetko treba vopred prekalkulovať. A vedieť, ktoré nitky kam vedú a kto ich má v rukách. Potom sa dielo podarí. Veď tak si nás to učil.**

Vyvolený: **A čo národnostná otázka? Akej bude národnosti?**

Hlavný ideológ: **Neviem. Akú mu dáme?**

Vyvolený: **Ako viem, Zlatí bratia národnosť nešpecifikovali.**

Đuro: **Prirodzene, že slovenskú. Veď sa narodil na Slovensku. A my sme Slováci ako repy a tekvice.**

Hlavný ideológ: **Stavím sa, že Maďari zistia, že má maďarský pôvod, a dokonca aristokratický.**

Redaktor pre šťastný život: **A čo Rómovia, nebudú kvôli zubrom utekať do zahraničia?**

Đuro: **Asi áno. Romovia sa zubrov boja.**

Vyvolený: **Prosím vás, neplatia nás tu za riešenie rómskej otázky.**

Đuro sa nedá prerušiť: **Aké má mať zubor náboženstvo? Z toho jednoducho nevykorčuľujeme.**

Hlavný ideológ: **Ale áno, každému budeme tvrdiť, že vyznáva to správne. A každý predsa vie, ktoré to je.**

Đuro ďalej provokuje: **A čo ak nám ho anarchisti zastrelia?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Práve v tom je ďalšia výhoda faktu, že budeme mať za prezidenta zubra. Lahko ho nahradíme ďalším zubrom a nikto nič nezbadá. Viete, koľko sa ušetrí na štátnom pohrebe a nových voľbách? Ja som za Putifara všetkými desiatimi. Presvedčili ste ma.**

Jano vážne: **Prezident však podpisuje listiny, medzinárodné zmluvy, víta štátnikov. Môže to zubor robiť?**

Hlavný ideológ: **Isteže môže. Bude mať tajomníka, ktorý ho v týchto záležitostiach zastúpi.**

Jano. **Takže prezidenta bude robiť vlastne tajomník.**

Hlavný ideológ: **Samozrejme.**

Jano: **Tak voľme tajomníka.**

Hlavný ideológ: **Tajomník sa predsa nevolí. Tajomníka vymenováva prezident.**

Jano: **Ako môže tajomníka vymenovať zubor-prezident?**

Vyvolený: **To nie je naša starosť, to už zariadia naši Zlatí bratia.**

Jano: **Kto sú tí naši Zlatí bratia?**

Redaktor pre maximalizáciu zisku: **No predsa tí, čo si objednali voľbu prezidenta.**

Jano: **Ale ktorí menovíte?**

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: **To často nevie ani vyvolený. To nie je podstatné. My využívame možnosti voľného trhu, korupcie, premývania mozgov, zákonov demokracie a motroctva. Každý chce žiť humánne, na úrovni a demokraticky.**

Ďuro, už značne unavený, začne rozmýšľať nahlas: **Putifar by mal byť muž dôstojného vzhľadu, vyššej postavy, ešte vyššej morálky a s dobrými rodinnými vzťahmi. Musíme vyzdvihnúť jeho rodinu, starosť o deti a vzťah k manželke ako príklad vzájomného spolužitia. Bude za demokraciu, za národ a občanov, za dodržiavanie ľudských práv. Bude podporovať charitu, kŕmiť a umývať bezdomovcov a opustené deti.**

Vyvolený ho preruší. **Ďuro, neblúzni, nezabúdaj, že Putifar je zubor.**

Hlavný ideológ: **Ja si myslím, že rodina zubrov by mohla byť príkladom mnohým slovenským rodinám. Treba do toho zaangažovať ochrancov prírody, zelených a spolok na ochranu zvierat. Aha, treba zaangažovať aj spolok proti rasizmu. Nesmieme mať na zubry rasistický názor. Treba začať od malých detí. Vymeniť im Slovenky, Barbiny a plyšové medvedíky za pekné plyšové zubríky. Nech vedia, s čím sa na Slovensku hráme.**

Ďuro: **Putifara budeme môcť presláviť aj výrokom: „Keď ste si ma upiekli, tak si ma aj zjedzte.“**

Hlavný ideológ: **Ak Zlatí bratia rozhodnú, tak si ho aj zjeme. Aspoň niečo budú z neho mať aj radoví občania.**

Ďuro: **Ja to chápem ako ďalšiu praktickú výhodu zubra ako prezidenta. Doteraz nikto prezidentov nejedol, dokonca sa ani nevie, ako chutia. Zas budeme v Guinnessovej knihe rekordov.**

Ďuro zápalisto pokračuje: **Nafarbil by som mu chlpy vo farbách našej trikolóry, ofinu by mal mať zastrihnutú ala Puty, ktorú by**

prebrali najvýznamnejšie celebrity, čo by nám pomohlo v kampani.

Asis ho preruší: **Máme my vôbec niečo, čo môžeme robiť slobodne, niečo, čo nemáme nariadené?**

Hlavný ideológ: **Samozrejme, veď sme demokratická banda.**

Hlavný ideológ sa trošku zháči za neslušné slovo „banda“, ale pokračuje: **Napríklad, slobodne môžeme nafarbiť zubrovi chlpy vo farbách našej trikolóry alebo mu zastrihnúť ofinu ala Puty. Dokonca si myslím, že keby sme zubry nafarbili na zeleno, aby lepšie splynuli s prírodou, dostali by sme len jemné upozorňujúce demarše vo forme demokratickej rady, že sme mali formálne požiadať o zmenu farby.**

Asis: **Ale čo banky?**

Redaktor pre maximalizáciu zisku: **Tam platia zákony legálnosti voľného trhania, korupcie a spätosti našej citrónovej šľachty s medzinárodným výpalníckym združením. A my nemôžeme robiť nič protizákonné, sme právny štát.**

Vyvolený ich preruší: **Nezachádzajme predčasne do zbytočných podrobností. Pokračujeme. Hlavný ideológ a redaktor pre duchovnú útechu dopracujú podrobný projekt a potom to posúdime. Ktorý je druhý pilier?**

Hlavný ideológ: **Ako som už povedal, druhý pilier bude stavať na túžbe občanov vynikať v hlúpostiach.**

Asis: **Prečo by mali byť výnimoční len v hlúpostiach?**

Hlavný ideológ: **Pretože sme ich to tak naučili.**

Asis: **A prečo by nemali byť výnimoční aj v inom?**

Hlavný ideológ: **Nedoporučuje sa to.**

Jano: **Prečo sa to nedoporučuje?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Aby sa zabezpečila demokracia a ľudské práva pre všetkých.**

Vyvolený: **K veci, slečna a páni. Čas sú peniaze.**

Hlavný ideológ: **Budeme argumentovať, že voliť zebra za prezidenta je niečo nové, progresívne, avantgardné. Že je to moderné. Že je to vrchol demokracie. Že zabezpečujeme ľudské práva pre ľudí a chceme ich zabezpečiť aj pre zvieratá. Budeme prví na svete, ktorí budú mať zviera za prezidenta. I keď mnohé národy budú s nami polemizovať. Dostaneme sa do Guinnessovej knihy rekordov, na čo sú občania nášho štátu**

osobitne hrdí. Vyzdvihneme našu humanitu, lásku k zvieratám. Zdôrazníme, že aj zubra stvoril Boh, i keď pravdepodobne nie na svoj obraz. Že so zubrom prezidentom za päť rokov dobehneme všetkých susedov.

Ďuro: V kampani by sme mohli zdôrazniť, že keby sme posledných dvanásť rokov mali za vodcov len zubry, dnes sme na tom podstatne lepšie.

Vyvolený: Ďuro, neprovokuj, lebo si to ozaj uvedomia.

Jano stále vážne: Ale ved' už kandidatúra zubra za prezidenta bude medzinárodná blamáž.

Hlavný ideológ: Práve takéto názory nám budú nahrávať na smeč. A my budeme smečovať. Presvedčíme ich, že sa nemajú dať ovplyvňovať zahraničím, budeme zdôrazňovať samostatnosť a suverenitu štátu, slobodu myslenia a rozhodovania. Nikto z východu a ani zo západu nemá čo pchať nos do našich demokratických volieb. Ukážme našu suverenitu a nebojme sa ju prejavit' v týchto voľbách. A toto bude tretí pilier našej kampane.

Jano: Ale ved' v predchádzajúcej kampani sme zdôrazňovali integráciu, význam názorov európskej komunity, omieľali sme všetky pastierske demarše a klaňali sa im ako Svätému písmu.

Redaktor pre maximalizáciu zisku Janovi: Pane, na vašich názoroch vidieť, že ste tu nový. Nezabúdajte, že sa riadime ľudskými právami a právom všetkých na takú zábavu, akú si zaslúžia, t. j. riadime sa zákonom maximálneho zisku. Ved' za čo sme bojovali v citrónovom puči, na barikádach, o suchej saláme a čiernom pive?

Ďuro je stále vo filozofickom opojení: V kampani môžeme ešte vysvetliť význam zubrov pri obžive našich dávných predkov. V podstate človek a zubor na Slovensku žili v lesoch celé veky spolu ako brat a sestra. Učili sa jeden od druhého. A aj to na mnohých ešte vidieť.

Jano provokačne: Len škoda, že nám nedoniesli písmo.

Asis provokuje: Možno doniesli Cyrila a Metoda.

Ďuro: Cyril a Metod nemali kone?

Asis: Nevie sa.

Ďuro dostal nápad: Čo tak nakrútiť 40-dielny seriál, ako Cyril a Metod zo Solúnu cestujú na zubroch, v prachu, cestami a

necestami bez mapy, až napokon prídu do zakliatej, zasnenej a zahmlenej krajiny pod Tatrami. Krajiny plnej slivovice, kyprých diev a vône pokosenej trávy. Až dorazia do nášho televízneho štúdia!

Ďuro významne: **Posledný diel by sa vysielal v deň volieb. Zlatí bratia by to určite zaplatili.**

Jano: **Ale ľudia nie sú hlúpi.**

Ďuro: **Uvidíme. A ešte k tomu postaviť súsošie Cyrila a Metoda víťazne sediacich na zubrovi...**

Vyvolený: **Nerobte si z toho psinu, to sú vážne veci, ide o milióny.**

Vyvolený po chvíli k tatramatkovi: **Aby som nezabudol. Dostali sme už povolenia od Ekumenickej Pravdy a z Automatickej Top Oligarchie týkajúce sa voľby Putifara za prezidenta?**

Hlavný ideológ: **Áno, máme odpoveď od úradníkov tretej triedy. Keď zistili, že v tom idú naši Zlatí bratia a Charitné konzorcium, dali nám zelenú. Majú aj celkom prijateľné podmienky.**

Vyvolený: **Bombardovať? Myslím mediálne.**

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: **Nie. Vlastne áno. Štandardne máme pokračovať a riešiť vnútornú a medzinárodnú situáciu v prospech demokracie maximálneho zisku. Vlastne to robíme stále. Nové je len to, že volebná kampaň sa má využiť na skvalitnenie týchto služieb.**

Vyvolený: **Dajú sa naše služby ešte viac skvalitniť?**

Hlavný ideológ: **Dajú: Napríklad vo volebnej kampani budeme raziť budovateľské hlavné heslá: „Na zubrovi Putifarovi do PP.“ Alebo: „Vedúca úloha zubra Putifara pri začleňovaní zubrov do Zub-Európskej rezervácie.“**

Ďuro po chvíli rozmýšľania: **Z hlavných hesiel sa môžu odvodiť ďalšie, ako napríklad: „So zubrom Putifarom na čele do boja proti barbarom.“ – „Zubor Putifar pri odhaľovaní zločinov komunizmu.“ – „Zubor Putifar odstráni korupciu medzi zubrami.“**

Vyvolenému zazvoní mobil, vodca odpovedá: **Hanička, teraz? Mám poradu... Áno, ide o milióny... Áno.**

Vyvolený kolektívu: **Súhlasím s predbežnými návrhmi volebnej kampane. Rozpracujte detaily, budeme ich prerokovávať na budúci týždeň.**

[38] Karol Ondriaš: Hahaha...

Jano a Asis sa cestou do pracovne zastavili na kávu na terase, kde sú vystavené modré vlajky víťazstiev. Je tam vlajka slobody, demokracie, humanity, spravodlivosti, ľudských práv, čestnosti, lásky, plurality, vzájomnej pomoci a mnohé ďalšie. Vlajky dostala televízia za budovanie novej slobodnej, demokratickej, humanitnej a spravodlivej spoločnosti, kde sa dodržiavajú ľudské práva, čestnosť, láska, pluralita a všeličo iné. Väčšinu vlajok dostala televízia od Charitného konzorcia „Zlaté teľa globalizácie“ alebo priamo od Zlatých bratov. V zátiší víťazných modrých vlajok sa Janovi a Asis vždy dobre relaxovalo.

Jano hovorí Asis: **Dnes to bola na porade pekná šou.**

Asis: **Ved' sme v komerčnej televízii. Čo si čakal?**

Jano: **Ale voliť zubra za prezidenta?**

Asis: **To je len prvý pohľad. Stavím sa, že zo všetkých kandidátov ti bude Putifar najsympatickejší.**

Jano: **Ved' je to zviera, uveďom si to!**

Asis: **Možno mal Ďuro pravdu, že keby sme posledných dvanásť rokov mali za vodcov zubry, dnes sme na tom podstatne lepšie.**

Jano: **To nemožno dokázať.**

Assis: **Hmm. To je ten problém.**

Jano: príde domov a zapne odkazovač.

Ozve sa hlas Mariety: **Máme tu veľa voľného času, máme čas rozmýšľať o svete, o sebe, o tebe a tvojej a mojej duši. Často sa pýtam. Aká bude Marcelova duša a aký život ho čaká? Možno to vie len Boh. A možno ani on.**

Jano: **Tak sa ho spýtajte.**

Jano ide spať.

Scéna 9: Jano s bohom vo virtuálnej realite

Na dvere Janovho bytu niekto neústavne klope.

Jano otvorí. Pred dverami stojí bradatý pán celý v čiernom.

Jano: **Prečo nezvoníte?**

Boh vážne: **Držíme sa zásady „klopte a bude vám otvorené“. Som boh šťastného života virtuálnej reality. Prišiel som, lebo ma potrebujete.**

Jano s rešpektom: **Prepáčte. Áno, potrebujem vás. Pod'te ďalej.**

Usadí boha do kresla. **Dáte si niečo? Kávu, minerálku alebo niečo ostrejšie?**

Boh vážne božsky: **Na mňa to aj tak nepôsobí. Ale jednu borovičku si s vami dám. Vidím, že sa vám žiada.**

Jano: **Vy viete všetko.**

Boh: **Na to som tu.**

Vypijú po pohárikú.

Jano: **Vy samozrejme viete. Marieta so synom mi odišli a možno sa už nevrátia. A ja teraz neviem, načo som na svete. Predtým som si myslel, že som na svete preto, aby sme si spolu s rodinou šťastne žili. Ale teraz neviem. Všetko sa transformuje.**

Boh: **Vy ste na svete preto, aby z vás spoločnosť mala osov. I keď v súčasnosti z vás má priamy osov len pár jednotlivcov, v globále sa to prenesie na celú spoločnosť... niekedy... v budúcnosti. Nežijete nadarmo. Aspoň pre nás. My to vieme.**

Jano: **Ale ja som stále nejaký nespokojný so svojím životom na tomto svete.**

Boh: **Nakupujete v obchodnom dome Top Star 1?**

Jano: **Nie.**

Boh: **Ani v Top Star 2?**

Jano: **Nie.**

Boh: **No vidíte, ako môžete byť potom spokojný so životom. Stavím sa, že ste si ešte nekúpili ušný dezodorant s vôňou MB?**

Jano: **Nekúpil som si. Mne uši nesmrdia.**

Boh: **Smrdia, nesmrdia. To musíme my vedieť. Nikto nemôže byť zdravý a šťastný bez dezodorantu MB. Máme to overené.**

Jano zúfalo: **Ja už ani neviem, načo som sa narodil.**

Boh prejde do tykania: **Narodil si sa na to, aby si kupoval dezodorant s vôňou MB a mejkap mladosti Bumbo A. Aby si sa dal dobre poistiť. Kúp, použi a rýchlo zahod', to je kolobeh života moderného emancipovaného človeka.**

Boh pozrie do papierov: **A tiež by si mal vedieť, ako si namazala chlieb a zadok Riguleta-Cikuleta a mnoho ďalších vecí.**

Boh pokračuje kantorsky: **Budete veľmi nešťastný, ak nebudete pravidelne nakupovať v Top Staroch. Nielenže budete nešťastný, manželka vás opustí alebo vás celá rodina vyženie z domu do prerie. Budete sa musieť žiť korienkami rastlín, nebudete mať šťastie v lotérii, zrazí vás auto a nedostanete stravné lístky. Skrátka, spoločnosť vás odvrhne.**

Jano: **Bojím sa, že mne by dezodorant s vôňou MB nepomohol. Chcem žiť len obyčajný život na tomto svete a stále počúvam, že ho nežijem správne.**

Boh: **Ľuďom, ktorí majú ťažkosti na tomto svete, ponúkame život v inom svete.**

Jano: **Myslíte život v podzemnom svete?**

Boh: **Nie. Podzemný svet je súčasťou variácií reálneho a niekedy nepriameho virtuálneho sveta. My ponúkame život v našom priamom virtuálnom svete, kde vám bude dobre a môžete mať, čo len chcete.**

Boh sa opýta Jana: **Môžete sa napríklad porozprávať priamo s bohom v reálnom svete, ako teraz so mnou vo virtuálnom? ... Odreagujeme vás od starostí reálneho sveta a postupne budete pokladať virtuálny svet za ten váš, a reálny vám bude cudzí, budete sa v ňom pohybovať len nevyhnutný čas. Naša firma „Šťastný život s virtuálnou realitou“ vám to zabezpečí.**

Jano: **Vy zastupujete aj firmu?**

Boh: **Bohovia vždy zastupovali firmy a významné spoločnosti na zemi. Boli ich hovorcami. Ľudia lepšie prijímajú, keď je hovorcom boh. Chceme ľuďom len dobre.**

Jano: **Ale ja sa niekedy mám dobre aj na prvom svete.**

Boh: **Áno, ale len niekedy. Na prvom svete, tam bola často bieda, tam boli ťažkosti s ľuďmi, násilia, teroristi, vojny. Virtuálny svet je taký, aký sa vám žiada. Môžete si vybrať, čo chcete, robiť, čo sa vám zažiada. Nie ste v ňom zaťažený náboženstvami, ideológiami, kultúrnymi a rodinnými tradíciami. Neplatí tam**

štatút Automatickej Top Oligarchie ani zákonník práce, ani dohody Medzinárodného menového fondu alebo lokálnych výpalníkov. Sme jeden celok, patríme jednému bohu: Patríme jednému a nášmu virtuálnemu svetu. Sme veľká komunita. Sme humanisti a demokrati. „Šťastný život s virtuálnou realitou“ vás má uspokojovať rovnako, ako v minulosti ľudí uspokojovalo zabíjanie zvierat pre potravu, ľudí pre majetok, súboj samcov o samice a teritórium. Je to druhý svet. Bude to aj váš svet.

Jano: **Jestvuje aj tretí svet?**

Boh prekvapene a formálne: **Tretí svet nám ešte nedodali. Spýtajte sa v tret'om štvrt'roku. Môžete podať návrh.**

Jano: **Aký návrh?**

Boh formálne: **Každý náš klient môže podať návrh na zlepšenie sveta virtuálnej reality. Zákazník je náš pán. Pri spätnej projekcii stlačíte tlačidlo „Návrh“ a po tret'om pípnutí hovorte. V prípade sťažnosti na boha sa hovor obmedzuje len na tri minúty. Sme za demokraciu.**

Boh: **Dúfam, že teraz ste už spokojnejší.**

Jano: **Viete, mám v sebe veľa lásky a chcel by som ju niekomu dať.**

Boh: **Pokojne ju dajte mne. Som nevyčerateľná studňa, v prípade potreby sa z nej berie a v prípade potreby sa do nej hádže.**

Jano: **Ja som myslel lásku medzi mužom a ženou. Ja chcem dať svoju lásku peknej mladej žene.**

Boh smutne: **To som aj tušil. O chvíľu príde žena vašich túžob. Ale v tom prípade budem musieť ísť. Pravidlá sú pravidlá, aj keď je demokracia.**

Boh ide k dverám, kde niekto zaklope. Stojí tam mladá žena v tričku s nápisom „Urob si sám“ bez podprsenky. Hovorí bohovi: **Prepáčte, ale zákazník je váš pán.**

Boh smutne: **Vy ľudia sa máte.**

Boh sa pokloní a odchádza.

Žena Janovi: **Prišla som, lebo ma potrebuješ.**

Jano žene: **Páči sa mi, že si prišla bez podprsenky.**

Žena: **Takú si ma chcel. Som stvorená pre lásku.**

Jano jej vsunie ruky pod tričko...

Začne vyhrávať hudobný signál, ktorý zaznie na konci virtuálnej reality, keď treba zobudiť majiteľa. Toto sa opakuje dva razy.

[42] Karol Ondriaš: Hahaha...

Je tma a z tmy sa ozve Jano: **Toto je život?**
Jano vstáva.

Scéna 10: Jano v televíznom štúdiu – politici mňaukajú

Jano vychádza z domu a nasadne do autobusu mestskej hromadnej dopravy. Oproti nemu sedí mladá žena v tričku s nápisom „Urob si sám“. Je podobná tej vo virtuálnej realite.

Jano: **Páči sa mi, že si prišla bez podprsenky.**

Slečna: **Čo prosím?**

Jano: **Páči sa mi, že si prišla bez podprsenky.**

Slečna: **A to vám ešte nikto nevykopol protézu?**

Jano si rukami siahne na oči a uši a zmetený odpovedá: **Ved' ja nemám protézu.**

Slečna: **Ale môžete mať.**

Jano: **Môžem, ved' žijem vo svete, kde je všetko možné.**

Slečna: **Vidím, že to chápete.**

Jano: **Prečo by som nechápal?**

Jano vystúpi z električky a vchádza do budovy TV štúdia.

Zastaví sa pri tabuli cti, aby sa pozrel na preferencie TV šou. Potom vstúpi do štúdia k Asis. **Ahoj. Videl som najnovšie preferencie. Zauzlená šou má pekné ohlasy a sledovanosť. Dostaneme aj lepšie časové pásmo. A bude z toho nekonečný seriál. Zatiaľ. V štúdiu počuť mňaukanie.**

Asis listuje v časopise a pozerá na monitor, kde ide šou s politikmi:

Robíme, čo môžeme. V štúdiu počuť mňaukanie.

Jano: **A čo všetko môžete?**

Asis: **Skoro všetko. Chytili sme to pevne do rúk.**

Jano: **A čo zauzlení?**

Asis: **Aj tí si prídu na svoje.**

Jano: **Vraj už hospitalizovali niekoľko celebrit. Nemohli sa rozuzliť.**

Asis: **Nemajú si to tak silno zaťahovať. Každý chce ísť s módou, každý chce byť „in“. A to niečo stojí.**

Jano posmešne: **Ak sa to rozšíri ako masová epidémia, za pár rokov ľudstvo vyhynie. Budeš to mať na svedomí. Už vidím titulky: „Posledným štádiom zauzlených penisov ľudstvo ukončilo svoju tvorivú činnosť na našej matičke Zemi.“**

[44] Karol Ondriaš: Hahaha...

Asis: **Ja to mám mať na svedomí, že sa správajú ako opice? Aspoň sa to tu vyselektuje.**

Jano tiež pozrie na monitor, na šou s politikmi, kde vidieť moderátorku a štyroch politikov.

Moderátorka sa pýta: **Myslíte si, že vaše návrhy budú mať pozitívny dosah?**

Politická vľavo odpovie pozitívne. **Mňau, mňau, mňau.**

Moderátorka sa obráti na politika vpravo, ktorý rezolútne nesúhlasí. **Mňau.**

Jano: **Prečo mňaukajú?**

Asis: **To je nový typ politickej diskusie. Podľa predbežného prieskumu sa to divákovi páči, necítia sa politikmi oklamaní. Aj politikom to vyhovuje. Nemusia si toľko vymýšľať a neblamujú sa pred verejnosťou. Modernizujeme sa vo všetkých smeroch.**

Asis po chvíli: **Dokonca právo diskutovať si kúpili aj zástupcovia Strany slizkého hada. Dohodli sme sa, že budú len syčať. Že vraj len tak budú môcť vyjadriť presne svoj politický program. Myslím, že diváci to ocenia.**

Jano zamyslene: **Manželka so synom sa ku mne nechcú vrátiť.**

Asis: **Ktorá manželka?**

Jano: **Moja. Marieta s Marcelom.** V štúdiu stále počúť mňaukanie, aj rozhorčené mňaukanie, až im to preruší rozhovor.

Asis počká, kým domňaukajú: **Tak si nájdí inú. Inzeráty sú plné manželiek a synov.** Listuje v časopise a šomre. **Manželky, manželky.**

Asis našla správnu stranu a číta pre Jana: **Ekonomická trieda, prvá trieda alebo slovenská šľachta-gold? Vyber si.**

Jano len záporne pokrúti hlavou.

Asis pokračuje v čítaní: **Firma „Ideálne manželstvo“ ponúka manželky všetkých kategórií na týždeň až dva mesiace. Výber je bohatý, niektoré majú aj deti či dokonca svokru s rodokmeňom. Nechceš mať svokru s rodokmeňom? To musí byť pekne drahé. Píš si: www.idealnemanzelstvo.com.**

Asis Janovi: **Prečo si nepíšeš?**

Jano: **Ja chcem ozajstnú manželku a natrvalo.**

Asis: **Tieto sú tiež ozajstné. A za mesiac, keď jej budeš mať dost', firma ti zabezpečí niečo nové.**

Asis po chvíli: **Vieš, že ti chcem pomôcť.**

V štúdiu stále počuť mňaukanie, aj rozhorčené mňaukanie, až to opäť preruší ich rozhovor.

Jano na monitor: **Zasa sa nemôžu dohodnúť.**

Jano rozmýšľa a pozerá na monitor, kde naskočila reklama na nový dom pre alkoholikov. Reklama v televízore ukáže veľkú fľašu naležato, cez hrdlo prejde nejaký chlap dovnútra a dnu bude mať epedu na zemi a nejaké drobnosti. Bude to pelech vo fľaši. Reklama hovorí: „**Moderné, lacné a bezpečné bývanie pre moderného muža a samozrejme aj ženu. Aj alkoholici majú právo bývať v dome svojich snov. Preč s králikárňami! Modernizujeme sa. U nás si každý nájde svoju značku. Od bezdomových a pouličných alkoholikov cez apartmány pre náročných až po exkluzívne nápoje pre skoro vyvolených, Vyvolených a alkoholikov citrónovej šľachty. Reklama ukazuje fľaše od jabĺčkového vína, rumu, slivovicu Vulkán až po exkluzívne apartmány – Martini, Wolker a Napoleon. Naše apartmány sa jednoducho upratujú. Naplníte ich vodou so saponátom a vypláchnete. Reklama to ukazuje. A máte dom ako nový, môžete začať nový život.**

Jano a Asis sa zastavili na kávu v zátiší modrých vlajok víťazstiev.

Jano: **Nemohli by sme už robiť nejakú normálnu ľudskú šou?**

Asis: **Akú ľudskú? Robíme to, čo ľudia chcú. Majú slobodu. Máme ich do niečoho nútiť? Zabúdaš, že po citrónovom puči už nežijeme v totalite.**

Jano: **Ale keď my sme ich presvedčili, čo sa im má páčiť, čo majú chcieť. Niekedy sa mi zdá, že vychovávame novú generáciu tupcov a obmedzencov.**

Asis: **A keby aj. Zato nič. Hlavné je, ak si myslia, že žijú správny život. Realisti by mohli pôsobiť len ťažkosti. Komu to treba?**

Jano: **Ale oni sa už stávajú závislými. Mal by im to niekto povedať.**

Asis: **Prečo ich strašiť? Čo tým dosiahneš? A okrem toho oni sú možno normálnejší ako ty. Ty sa nevieš prispôbiť. Ak to**

[46] Karol Ondriaš: Hahaha...

**takto ďalej pôjde, zaradia ťa medzi neprispôsobivých občanov
a pošlú na psychoterapiu.**

Jano prijíma Asisine argumenty: **Asi na mňa zasa dolieha znížená
schopnosť tolerancie demokratických slobôd. Vidím, že sa
musím ísť niekam uvoľniť. Čo tak party skoro vyvolených?**

Scéna 11: Jano s Marietou vo virtuálnej realite na party skoro vyvolených

Jano s Marietou perfektne oblečení idú na party svojím luxusným autom.

Jano Mariete: **Zasa ťa budú obľetovať uslintanci.**

Marieta: **Keby len uslintanci. Ale aj nádejné kádre.**

Jano pre seba: **Závidia mi. Ale čo sa dá robiť. Dúfam, že tam bude opäť veľa dekorácií.**

Marieta: **Dekorácie sú vždy potrebné, dokonca jednu si mal minule aj v aute.**

Jano: **Nemohol som odolať. Ved' sa nič hrozné nestalo.**

Marieta: **Bude tam aj H-Hikoleta.**

Jano: **Viem, už sa teším.**

Jano Mariete: **Na ministra Skučku sa usmievaj, nie ako minule. Vieš, že mu to robí radosť.**

Marieta: **Neboj, ved' vieme, ako na to. Mám rád, keď skučí a pritom púšťa bubliny.**

Jano: **Som rád, že žijeme plnohodnotný život skoro vyvolených. A možno raz postúpime vyššie medzi ozajstných vyvolených. To sa mnohým nepodarí. Len sa pozri na ulicu. Plazia sa po zemi a budú sa plaziť donekonečna.**

Na party skoro vyvolených je okolo dvadsať ľudí. Okolo krbu sa tmolia štyria muži a tri ženy. H-Hikoleta si ležiačky vyhrieva zadok pri ohni. Kakada s výstrihom pre bradavky sedí na vyvýšenom mieste, aby všetko videla. Tretia žena je dekorácia neznámeho pôvodu. Za nimi je minister Skučka, ktorý už začína trošku skučať a pritom púšťa navôkol bubliny. Snaží sa využiť každú príležitosť, aby sa mohol pripravovať na majstrovstvá sveta v bublinovaní. Okrem toho sú tam dvaja uslintanci a jeden nádejný káder.

Všetci popíjajú farebné nápoje s ovocím. Ku krbu príde Jano. Vášnivá diskusia sa vedie o tom, aké sú najvhodnejšie polená do krbu a aký alkohol je najvhodnejšie piť k akým polenám.

Nádejný káder 1: **Sibírska breza je najlepšia, nepraská, nevyhadzuje iskry a horí dlho, lebo má úzke letokruhy. Odporúča sa k nej piť biele suché Martini.**

Uslintanec 1: **Aj ja som prešiel na sibírsku brezu. My k nej pítavame len biele suché Karpatské elitné. So sibírskou brezou je to iné. Lahneš si pred krb, uvoľniš sa, samozrejme s príjemnou spoločnosťou. Usmieva sa na Kakadine bradavky a ona naňho. Nemusíš mať strach, že ti horiaca iskra vypáli niekde na zadku materské znamienko.**

Kakada: **Ja mám takéto znamienka už tri a to mi zatiaľ stačí.**

Dekorácia neznámeho pôvodu: **Mne by to nestačilo.**

Uslintanec 2: **Kde dostať sibírsku brezu?**

Uslintanec 1: **Nedostať ju nikde, sú to špeciálne dodávky.**

Uslintanec 2 zmení tému, štrngne si s H-Hikoletou a spýta sa: **Bude aj prezentácia?**

H-Hikoleta: **Ak sa pripojíte, bude.**

Uslintanec 2: **Prečo by sme sa nepripojili? Aj my si chceme užiť.**

Vtom príde k H-Hikolete perfektne oblečený Jano. H-Hikoleta si ho hneď všimne.

Jano jej navrhuje: **Rád by som si s tebou zatancoval.**

H-Hikoleta: **Aj ja s tebou.**

Idú tancovať.

Jano: **Bol som na tvojej prezentácii v H-klube. Bolo to fantastické.**

H-Hikoleta: **Dnes by som chcela prezentovať len pre teba. Mám fantasticky prehriaty zadok. Vyhriala som si ho len pre teba.**

Jano jej ohmatáva fantasticky prehriaty zadok a hovorí: **Na to by som si dal najskôr slivovicu Vulkán.**

Vzadu pri krbe minister Skučka ustavične púšťa bubliny. Dekorácia neznámeho pôvodu a uslintanec 2 (ako sa neskoršie zistilo, tiež neznámeho pôvodu) majú v rukách brezové polienko, niečo si vysvetľujú, potom naň nalejú farebný drink a priložia k ohňu. Ostatní sa celí šťastní k nim pridajú a každý má v ruke brezové polienko, ktoré horí plameňom rôznej farby podľa typu alkoholu, ktorým bolo poliate. V súťaži o najkrajší plameň vo virtuálnej realite vyhral opäť vyvolený.

Začne vyhrávať hudobný signál, ktorý zaznie vždy na konci virtuálnej reality, keď treba zobudiť majiteľa. Toto sa opakuje dva razy a scéna sa skončí. Jano je z prezentácie na party taký unavený, že sa ani nestačil spýtať sám seba „toto je život?“ a potme rýchlo beží do kúpeľne.

Scéna 12: Výlet okolo Ostrova vyvolených

Vykonávateľ príde do štúdia a hovorí Janovi a Asis: **Vidím, že sa tu máte v pohode. Pekne postupujete. Už máte desiate pokračovanie zauzlených a sledovanosť je stále vysoká. Na porade „Absolútnej moci piatej triedy“ vám za to prideliť dva poukazy na výlet okolo Ostrova vyvolených. Je to na budúci víkend. Zaslúžite si to.**

Asis: **Na Ostrove vyvolených som ešte nebola.**

Jano: **Ja som videl len leteckú snímku.**

Vykonávateľ vysvetľuje: **Je to len výlet okolo Ostrova vyvolených. Prístup na ostrov majú len vyvolení. Viete, že náš vyvolený tam bude mať tiež vilu, ak si to nejako nepokazí.**

Vykonávateľ pozrie na lístky: **Je to loďou, trikrát okolo ostrova, trikrát jedna hodina. Minimálna vzdialenosť od ostrova 500 metrov. Nalodíte sa na Miami Beach, na Floride. Je to vynikajúce, ja mám za sebou zatiaľ len dve oboplávania, a to už pri druhom sa začalo stmievať. Najlepší u nás je redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov, má už na konte dvadsať obletov, vlastne oboplávaní. Vraj dokonca videl na pláži aj H-Hikoletu s niekým neznámym. Ktosi tvrdil, že to bol sám veľký vezír, a iný, že skrotený krokodíl. Ale zrejme niekoho videli. Tak si užite.**

Jano s Asis čakajú v prístave na loď a obzerajú si stánky s tovarom. Jano hovorí predavačovi v stánku. **Pane, tu vám niekto poškodil tovar. Je to niečo dotrhané.**

Predavač: **To je presná kópia nohavičiek H-Hikolety, ktoré jej strhol veľký vezír. Bolo to na plošine nad bazénom, na severnom cípe, minulý rok.**

Jano: **Kedy?**

Predavač: **Presne sa to ešte nevyjasnilo. Šuka News tvrdia, že to bolo už pri prvom stretnutí, a Grgo News, že pri poslednom. Ale ja si myslím, že vyjde najavo, že to bolo aj pri prvom, aj pri poslednom. Potom budem predávať sériu.**

Asis: **Originál nemáte? Trošku by som si to zašila a možno by som bola tiež slávna.**

Predavač: **To musíte ísť na burzu. Ale tam by ste sa nedoplatili. Zoberte si kópiu, dám vám ju lacnejšie.**

Jano provokuje: **Ákú máme záruku, že to nie je spodná bielizeň vašej manželky?**

Predavač: **Ukážem vám moju manželku a uznáte, že toto by si obliecť nemohla.**

Zatrúbi loď. Jano predavačovi: **Možno sa zastavíme na spiatočnej ceste.**

Jano a Asis spolu s ostatnými cestujúcimi na lodi počúvajú sprievodcu.

Sprievodca: **Každý z vás dostal knižku, v ktorej sú všetky podrobnosti o Ostrove vyvolených. Ostrov je súkromný majetok aj s rybami a vodou, v ktorej teraz plávame. Domorodci ostrov voľakedy volali Ostrovom šťastia. Vyvolení domorodcov už dávno vyhnaní alebo vyzabíjali. A tak z Ostrova šťastia sa stal Ostrov vyvolených. Klasický prípad.**

Sprievodca po chvíli: **Možno už viete, že ak chcete v súčasnej spoločnosti niečo znamenať, musíte mať okrem vlastného domova ešte ďalšie byty na troch miestach: Jeden apartmán v New Yorku na Manhattane, druhý v San Franciscu a vilu na Ostrove vyvolených. Je to súčasť vstupenky do spoločnosti vyvolených.**

Sprievodca pokračuje: **Pozemok je až desaťnásobne drahší ako na iných ostrovoch.**

Asis: **Tak prečo si nestavajú vily na iných miestach?**

Sprievodca: **Tam by to nikoho nezaujímalo. A nikto by nevedel, že patria medzi vyvolených.**

Jano: **Musia ich vôbec mať?**

Sprievodca: **Musia. Voľakedy vyvolení dostávali šľachtické tituly. Honosne sa obliekali, jazdili na parádnych kočoch. Vždy mali okolo seba veľa lokajov. Boli odlišní. Každý hneď poznal, že sú vyvolení. A mal k nim úctu. Dnes by si ich takto už nikto nevšimol. Preto to vyriešili Ostrovom vyvolených.**

Sprievodca dodá tajomne: **I keď vraj ozajstných „Vyvolených absolútnej moci“ verejnosť nepozná. Tí o to nestoja, aby**

ukazovali, akí sú mocní. Asi im stačí, keď rozhodujú o svete, v ktorom nikdy nežili.

Asis: **Som zvedavá, či tam majú aj Leninovo múzeum. V Rusku mali na vyvolenom mieste Leninovo múzeum. Ani tam si obyčajný smrteľník nemohol nič postaviť.**

Sprievodca: **Tu múzeum pána Lenina nie je. Každá vila je však oveľa lepšie múzeum, ako bolo múzeum pána Lenina. Samozrejme, na pobreží si môžete kúpiť cenné kópie.**

Sprievodca ukáže rukou: **Áno, v diaľke už vidíme Ostrov vyvolených. O pár minút sa priblížime na vzdialenosť päťsto metrov. Fotografovanie sa odporúča, ale odpadky hádzať do mora je zakázané, zmiešali by sa s odpadkami vyvolených. Bolo by to neetické.**

Sprievodca po chvíli vysvetľuje: **Úplne vľavo vidíte niečo ako bielu lastúru s trojuholníkovým schodiskom. Je to vila Malého Bizóna v cene tri milióny dolárov, postavená v roku 1986 slávnym architektom...**

Turista ho preruší: **Čo to tam bliká?**

Sprievodca: **To sa pravdepodobne odrážajú lúče od sterilizátora vody do bazéna.**

Turistka vykrikuje: **Niečo sa tam hýbe!**

Turistí zborovo: **Kde?**

Turistka: **To bude Malý Bizón!**

Sprievodca: **To bude asi správca domu. Podľa informácií Malý Bizón nie je na ostrove.**

Turistka. **A kedy príde?**

Sprievodca: **Neviem. Stáva sa, že niektorý rok strávi na ostrove až dva týždne, ináč je vila stále prázdna. Podobne je to aj s ostatnými vilami.**

Turista Jevgenij susedovi: **Tento výlet je presne rovnaký, ako keď sme pred dvadsiatimi rokmi plávali loďou pozdĺž pobrežia Krymu. Sprievodca nám ukazoval jednotlivé pavilóny na pobreží. Jeden pavilón bol pre deti s tuberkulózou, druhý s astmou, tretí pre baníkov... A všetky pavilóny boli plné...**

Sprievodca pokračuje: **Modrá zahrotená vila hneď vedľa lastúry patrí štvrtej manželke Glória Dôstojného, Glórii. K vile patrí aj modrá lagúna, kde H-Hikoleta už trikrát oficiálne**

prezentovala priamo do prílivovej vlny. Bolo to vždy za svitu mesiacika...

Asis a Jano sa vracajú z výletu a debatujú, ako keby boli v zátiší modrých vlajok víťazstiev.

Asis: **Bolo to nádherné. Škoda, že sme nevideli ani jedného vyvoleného. Mohli sme sa potešiť aspoň pohľadom.**

Jano: **Asi majú stále veľa roboty. Ale myslia na nás. Ved' každému darovali žuvačku vyvolených. Pozri, ako je pekne zabalená v pozlátenom papieri. Podľa návodu ju môžeme žuť až tri dni. A pozlátený obal si máme odložiť. Bude z neho cítiť vôňu Ostrova vyvolených počas dvoch až troch rokov. Každý večer pred usnutím sa máme hlboko nadýchnuť ducha ostrova a celú noc snívajť, že aj my tam raz môžeme mať vilu a žiť medzi vyvolenými.**

Asis súhlasí: **Vyvolení myslia na nás. Škoda, že sme nepoznali názvy a majiteľov aspoň siedmich víl na ostrove. Dostali by sme aj my mydlo vyvolených. Mydlo s vôňou lagúny, kde H-Hikoleta už trikrát oficiálne prezentovala za svitu mesiacika. Vidiš, aj my si musíme pravidelne dopĺňať vzdelanie na večernej univerzite Charitného konzorcia.**

Jano: **Nič to. Každý si musí vytvoriť svoje šťastie z toho, čo demokraticky má. „Tak hovoria vyvolení!“**

Jano pokračuje: **Žuvačky vyvolených nám k šťastiu zatiaľ stačia. Pozývam ťa. Už sa teším, ako si dnes večer zažijeme.**

Asis: **Naučím sa žuť ako Glória.**

Jano: **A ja ako Glório.**

Asis: **Treba žiť plnohodnotným životom.**

Jano po chvíli: **Už som sa bál, že žijeme zbytočne.**

Scéna 13: Zvýšenie cien elektriny o desať percent – porada

Asis s Janom žujú žuvačky a idú na poradu širšieho výberu.

Asis: **Dnes sa na porade širšieho výberu dozvieme podrobnosti o volebnej kampani. Čím viac nad tým rozmýšľam, tým som presvedčenejšia, že Putifar má reálnu šancu na víťazstvo.**

Jano: **Mne je to jedno. Aj tak mnohí prezidenti majú právomoci zubrov. A niektorí to aj zneužívajú.**

Vyvolený na porade širšieho výberu: **Vidím, že ste sa všetci dobre vyspali, nuž k veci. Po prvé: Voľby Putifara sa odteraz budú prerokovávať len na porade užšieho výberu druhého stupňa.**

Asis sa prihlási a preruší vyvoleného: **To znamená, že ja a Jano sem asi nepatríme. My nie som členmi užšieho výberu.**

Redaktor pre šťastný život vysvetlí Asis namiesto vyvoleného: **Táto porada je porada širšieho výberu. V užšom výbere môžu byť len vyvolení.**

Vyvolený dôstojne doplní: **V užšom výbere som len ja. Nieкого budú delegovať Zlatí bratia a Charitné konzorcium „Zlaté teľa globalizácie“. Bude tam aj niekto z Rhodesie a zo Zväzu medzinárodných výpalníkov. Zrejme ako vždy, stará aristokracia bude mať iné názory. Stále nechápu dialektiku striedania generačnej šľachty.**

Vyvolený pokračuje: **Ale k veci. Od budúceho roka sa zvýšia ceny elektrickej energie o desať percent. Ako vždy, je aj na nás, aby to občania prijali s pokorou im vlastnou.**

Jano: **Kto nám zvyšuje ceny?**

Hlavný ideológ odpovedá namiesto vyvoleného: **Naši Zlatí bratia po dohode s Charitným konzorciom „Zlaté teľa globalizácie“. Samozrejme, ak to bude pred voľbami, vyhlásenie urobí príslušný riaditeľ, vláda a vládnuce strany budú proti. Ak po voľbách, bude to naopak.**

Asis: **A prečo si máme dať stále zvyšovať ceny elektrickej energie, plynu alebo vody?**

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov s úctou jemu vlastnou:

Pretože si vážime silu a neobmedzenú moc našich Zlatých bratov. Od citrónového puču zákony motroctva platia aj u nás. Platíme im ročne tak sto miliárd. Zrejme sa opäť zvýšili tarify.

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov múdro: **Neviem, čo vám na tom prekáža, ved' citrónovej šľachty sa to prakticky nedotkne.**

Asis: **Ale ja nepatrím do citrónovej šľachty, hoci by som chcela.**

Hlavný ideológ poučuje: **Tam sa ťažko dostanete. Na to treba stupeň morálnej retardácie aspoň 2-C. Nepreverili by vás. Konkurencia je veľká.**

Vyvolený ich preruší: **Neodbočujme. Kampaň budeme robiť štandardne, nemali by s tým byť problémy. Ved' za vysvetlenie nutnosti každoročného zvyšovania cien plynu sme dostali Putovnú kreditnú kartu konzorcia.**

Ďuro doplní: **A my, menej vyvolení, sme dostali pozvanie na trojtýždňovú pracovnú konferenciu na Hungo-Hungo aj s rodinami. Verím, že za elektrickú energiu zasa niečo dostaneme.**

Vyvolený: **Preto, podobne ako v minulých prípadoch, hlavná váha bude na pleciach redaktora pre duchovnú útechu. Tak sa dajte do toho!**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Pôjdeme na to štandardne. Vysvetlíme občanom, že nakupujeme elektrinu drahšie ako predávame, že sa zvýšili vstupy.**

Asis: **Aké vstupy?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Rôzne vstupy. Podrobnosti nemusia vedieť. Sám neviem, ktoré, a pozrite sa, ako si dobre žijem.**

Jano: **A čo keď si overia cenu elektrickej energie na svetových burzách a zistia, že za posledných dvadsať rokov nestúpala, skôr klesala?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Neoveria, nemajú šancu. Médiá im to nedovolia. Zavalíme ich toľkým balastom, že budú mať dosť starostí, aby stačili sledovať život a svet vo svetle virtuálnej reality a napodobňovať ho. A okrem toho väčšina je už šťastne vytunelovaná a tak ďaleko nie je schopná myslieť. Chvalabohu. Pomaly sa nebudú vedieť sami ani najesť.**

Redaktor pre duchovnú útechu pokračuje: **Už päť ráz sme zvyšovali ceny plynu a vždy uverili, že je to preto, lebo sa zvýšili vstupy a náklady, že plyn nakupujeme za oveľa vyššiu cenu, než za akú sa predáva. A pritom ani cena plynu na svetových burzách nestúpala.**

Jano: **Prečo sa potom zvyšuje cena elektriny?**

Ďuro: **Zlatí bratia zistili, že sme schopní ešte viac platiť. Motroci citrónového typu sú vysoko kvalitní, sú hľadaní aj vo svete. Nie sme Indiáni.**

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: **Raz darmo, zákony demokracie, korupcie a motroctva treba dodržiavať. Nie nadarmo sme bojovali v citrónovom puči, na barikádach, o suchej saláme a čiernom pive.**

Redaktor pre maximalizáciu zisku zodpovedne uzavrie: **Ceny plynu, benzínu a elektrickej energie sa riadia zákonmi voľného trhu. Samozrejme tieto zákony majú v rukách naši Zlatí bratia a Charitné konzorcium. Takže zvyšovanie ceny elektrickej energie vyplýva zo zákona. Sme právny štát a nie totalita, a v právnom štáte sa zákony dodržiavajú.**

Asis provokačne: **Vzrastá aj cena umelých úsmevov. Voľný trh je neúprosný.**

Ďuro začne filozofovať: **Voľný trh je zdobnenina voľného trhania. Preto Zlatí bratia trhajú a trhajú voľne. Chod'te sa pozrieť po Slovensku, koľko ľudí je tam voľne otrhaných.**

Jano si tiež zafilozofuje: **Nedávno som videl voľne otrhanú školu. A dokonca aj s učiteľmi. Jedna učiteľka bola tak voľne otrhaná, že sa musela stále schovávať za riaditeľom.**

Ďuro: **Ja som si raz kúpil predvolebné mávadlo vo voľne otrhanom podchode. Skoro ma tam voľne prepadli a otrhali. Našťastie som si spomenul na Charitné konzorcium, a to mi dodalo silu a rýchlosť pri úteku.**

Jano prisvedčí: **Raz darmo, zákony voľného trhu platia všade. Naši Zlatí bratia a Charitné konzorcium si zaslúžia obdiv. Sú pekne uhladení a nablýskaní. Dobre reprezentujú. A naša citrónová šľachta nás zasa dobre reprezentuje u Zlatých bratov.**

Hlavný ideológ spokojne: **Konečne je v tom poriadok a jasno.**

Jano si zafilozofuje: **Šťastie, že nemajú dušu, mali by z nej len franforce. Zaslúžia si obdiv.**

Redaktor pre duchovnú útechu: **A pochvalu.**

Asis: **Ja si myslím, že len obdiv.**

Vyvolený ich rozhodne preruší: **Neblúznite, posledné roky som na Slovensku žiadneho otrhaného nestretol, a to mám už peknú šnúru recepcií za sebou. Fantasticky sa zvýšila kultúra stolovania. Široký a slobodný výber šalátov, vín, koňakov a priateľiek duševnej útechy. To tu za totality nebolo. Civilizovaný svet sa nezaprie.**

Hlavný ideológ: **Ja to môžem potvrdiť. A otrhaný podchod som tiež nevidel. Vlastne od totality som v podchode ani nebol. A ak je to tam otrhané, prečo ta ľudia chodia? Nám to nechýba. Vraj mestská doprava je tiež otrhaná. Neviem, prečo si nepostavia metro, a z mramoru. Veď majú robotné ruky! My na všetko nestačíme. Aj poklonkovanie demokracii Zlatých bratov, korupcii a motroctvu musí niekto pestovať.**

Redaktor pre duchovnú útechu dosvedčí, že je tiež potrebný: **A nezabúdajte na duchovnú útechu, bude jej treba čoraz viac.**

Redaktor pre duchovnú útechu pokračuje: **Pravdepodobne fámy o otrhaných podchodoch sú výplodom neprispôsobivých občanov. Ja sa tam raz rozhodne pôjdem pozrieť, alebo radšej si dám poslať správu z Charitného konzorcium. To je istejšie.**

Vyvolený: **Prosím vás, nehádajme sa o hlúpostiach, tu ide o milióny.**

Asis zvedavo: **Prečo sa to volá Charitné konzorcium?**

Redaktor pre riešenie medzinárodných konfliktov: **Predpokladá sa, že v budúcnosti sa štát dostane do konkurzu a potom budeme žiť len z charity. Preto sa snažíme mať s nimi dobré vzťahy a pripravovať sa na život s charitou.**

Vyvolený: **Neodbočujme. Čas sú peniaze. Prosím, neprerušujte duchovnú útechu. Mám ešte pred sebou významný obed s predstaviteľmi podzemných tunelov.**

Redaktor pre duchovnú útechu budovateľsky: **Štandardne vysvetlíme, že celá elektrická sieť sa musela po rokoch totality uvoľniť. Totalitne zviazané ceny bránili slobodnému rozvoju demokracie, hospodárstva, zvyšovaniu životnej úrovne a dodržiavaniu ľudských práv.**

Ďuro rezolútne vyhlási: **Som za slobodu elektrickej energie a dodržiavanie jej demokratických práv.**

Redaktor pre duchovnú útechu pokračuje: **Ďalej zdôrazníme, že totalitná elektrická sieť bola zastaraná a neekonomická, musí sa modernizovať. Len neviem, prečo modernejšia a ekonomickejšia elektrická sieť je drahšia ako zastaraná totalitná. V tomto sme zatiaľ nedostali žiadne inštrukcie.**

Hlavný ideológ doplňuje: **Nič to, veď ich dostaneme.**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Zdôrazníme, že stúpajú náklady. Ukážeme divákovi, aké výkonné počítače používajú pracovníčky namiesto písacieho stroja. Ako sa starajú o bezpečnosť vedúcich pracovníkov, koľko airbackov majú v každom aute. Samozrejme, ukážeme, koľko máme vynikajúcich konzultantov, ktorí boli na dlhodobých sťažach v zahraničí a ktorí zabezpečujú, aby elektrická energia stále demokraticky prúdila a prúdila. A ich prácu musíme spravodlivo ohodnotiť.**

Hlavný ideológ ho doplní: **Elektrická energia bude zdravotne čistejšia, nie ako voľakedy. Bude mať krásnu zelenkastomodrú farbu. Nie dočervena ako voľakedy.**

Ďuro: **Zdôrazníme význam vlády pri zabezpečovaní zdravšej a ekologickejšie elektrickej energie.**

Redaktor pre šťastný život: **Z toho bude jasne vyplývať, že vláda je tu pre občanov. Pre ich šťastie.**

Ďuro: **Samozrejme, že pre občanov, i keď zatiaľ nie pre všetkých. To by sa vláda mohla roztrhať, keby mala stačiť na všetkých. Veď má na starosti nielen občanov, ale aj privatizáciu. A to už nehovorím o vládných aktivitách na Ostrove vyvolených.**

Jano redaktorovi pre duchovnú útechu: **A čo ak to nebude stačiť? Ak sa neprispôsobiví občania budú sťažovať a nedajbože búriť?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Použijeme starý trik. Budeme ešte viac šíriť heslo moderného demokratického človeka, ktoré zaručuje jeho ľudské práva: „Narodil si sa, aby si súložil. Využívaj výdobytky slobody a demokracie.“**

Hlavný ideológ doplní: **Jasný. Nech sa prispôbia zvieratám. Čím budú viac sexovať, tým sa budú menej búriť. Nech sa vyburia inde, a nie na ulici. Zvieratá sa neburia.**

Vyvolený s hrdosťou povie za všetkých: **Nás predsa o tom nemusíš presviedčať.**

Hlavný ideológ kútikom oka pozrie na Asis: **Musia sa ešte pamätať, ved' sme si sľúbili lásku.**

Asis: **My? To by mi ešte chýbalo.**

Debata a sexe rozohní aj hlavného ideológa: **O nepresvedčených sa postarajú masmédiá. Zvýšime propagáciu sexovania o desať percent. A keď bude treba, aj o päťdesiat. Nech sa aj dotrhajú. A nech potom skúsia ísť na niekoľkohodinovú demonštráciu. Uvidíme, kto z koho.**

Redaktor pre duchovnú útechu súhlasí: **Správne. Každé zvýšenie ceny elektriny o desať percent budeme kompenzovať desaťpercentným zvýšením sexovania. Musí to byť spravodlivé. A netreba zabudnúť na zvýšenie propagácie konzumácie slivovice, piva a cigariet.**

Redaktor pre šťastný život sa tiež rozohní: **Budeme robiť všetko, aby boli šťastní. Vždy sme to tak robili. Nato sme tu.**

Asis: **A majú na to?**

Jano: **Na cigarety by ešte mali mať.**

Ďuro prakticky: **Navrhujem, aby ku každému účtu za elektrinu bola pribalená zadarmo jedna tabletka viagry. A zadarmo, nech vidia, že si zákazníka vážime.**

Asis: **Zas si to odnesieme my.**

Redaktor pre šťastný život je stále rozohnený: **Chceme občanom len dobre. Ide nám o ich šťastie. V masmédiách musíme stále bojovať za šťastný úsmev detí.**

Na Jana opäť doľahla znížená tolerantnosť demokratických slobôd: **A čo keď niektorých neprispôsobivých aj viagra sklame? Čo potom?**

Hlavný ideológ: **V tom prípade použijeme ešte starší trik. Presvedčíme ich, že posmrtný život je dôležitejší ako pozemský. A budeme im garantovať, že v posmrtnom živote im nikto nebude zvyšovať cenu za elektrickú energiu. Hapolón to dosvedčí. To ich musí uspokojiť.**

Hlavný ideológ dodá: **Je to štandardný postup vo svete.**

Jano provokačne: **A čo keď ani to nezaberie?**

Redaktor pre duchovnú útechu: **Potom tu máme F10, F110, F210, Tornáda a Kiowa. Musel by v tom byť čert, aby sme to nevedeli vyriešiť. Nemáte sa čoho báť. Ja sa vôbec nebojím...**

Jano a Asis sa cestou do svojej pracovne zastavili na kávu v zátiší modrých vlajok víťazstiev.

Jano: **Pripadám si ako degenerovaný. Bojím sa, že problémy neriešime, len ich utulávame.**

Asis: **Čoho sa bojíš? Ved' redaktor pre duchovnú útechu ti jasne povedal, že sa nemáš čoho báť. On by sa mal báť, a vôbec sa nebojí.**

Jano: **Ved' to ma na tom najviac ľaká.**

Scéna 14: Televízna šou – Poznaj svoju vlasť za milión

Jano a Asis v TV štúdiu konferujú v priamom prenose súťaž „**Poznaj svoju vlasť za milión**“. Sedia tam tri manželské páry. Súťaž sa práve začína.

Za Janom na transparentoch sú reklamy štyroch sponzorov súťaže:

Na prvej reklame chabo oblečená mažoretka schovaná za fľašou, ktorá je vyššia ako ona, hovorí: „**Poznaj svoju vlasť so slivovicou Vulkán.**“

Na druhej reklame s názvom „**V zátiší kontajnerovej lásky**“ mladá žena a muž vykúkajú z kontajnera plného odpadkov. Usmievajú sa od ucha k uchu a hovoria: „**Žiarivý úsmev, aj keď vám je do plaču, vám zaistí Úsmev Slovakia.**“

Na tretej reklame Nikoleta hovorí: „**Správna prezentácia – základ úspechu vašich produktov.**“

Na štvrtej reklame obývačkový pes s obývačkovou mačičkou si prezerajú obrázkový časopis a čítajú: „**Erotický salón moderného umenia Klito-Klito poteší nielen mužov a ženy, ale už aj vašich zvieracích miláčikov, havinov, cicušky a morčatá. Od nového roka rozširujeme ponuku aj pre zajace a papagáje. Ukážte svojmu okoliu, ako si vážite šťastie svojich miláčikov!**“ Star 777 na reklame dodáva: „**I vaši zvierací miláčikovia sa od nás môžu ešte všeličo naučiť!**“

Jano v TV šou pozerá do papiera a začne nadšene: **Najskôr príjemná športová správa, ktorú nám práve vyťukal d'alekopis Šuka News: Na majstrovstvách sveta v púšťaní bublín obsadil náš minister Skučka vynikajúce druhé miesto. Hneď za Zlatým bratom. Ako vždy, keď ide o bubliny, konkurencia je veľká. Či doma, či v zahraničí. O to viac si vážime úspech ministra. Je to pekný výsledok jeho niekoľkoročného bublinovania na každom kroku. Gratulujeme.**

Komparz tleska.

Jano pokračuje: **A teraz, milí televízni diváci a súťažiaci, máme tu sľúbené ďalšie prekvapenie. Naša šou: „Poznaj svoju vlasť za milión“ je odteraz súčasťou večernej univerzity moderného človeka. Univerzity, ktorá patrí do siete univerzít Charitného konzorcia.**

Komparz tleska.

Jano pokračuje: **Víťazi súťaže sú automaticky prijatí na večernú univerzitu a získané body sa zaratávajú do hodnotenia v prvom semestri. Za každých 1 000 korún dostanete jeden univerzitný bod. To tu ešte nebolo! Za 500 bodov máte PhD. Poznať svoju vlasť má byť samozrejmosťou pre každého kultúrneho, vyspelého a moderného človeka. Páni Tenký, Široký a Bystrozraký, máte sa na čo tešiť.**

Asis dodá: **Ako vždy, pánom budú pomáhať ich polovičky – pani Tenká, Široká a Bystrozraká.**

Jano: **Začíname otázkou: Poznaj svoju vlasť v oblasti správnej výživy za 10 000 korún. Otázka znie: Na ktorom bilborde je napísané: „To najlepšie, čo doma máme.“**

Prvý sa prihlásil pán Tenký: **Na bilborde slivovice Vulkán.**

Jano: **Bohužiaľ, odpoveď je nesprávna. Pani Tenká môže pomôcť.**

Pani Tenká si opakuje otázku pre seba a hneď aj odpovedá: **Čo máme doma najlepšie? Nebude to automatická práčka? Keď komparz netleska, dodá: Alebo nie je to tá sloboda?**

Asis sa snaží pomôcť: **Na bilborde sa myslí doma – teda ako na Slovensku.**

Pani Tenká: **Podľa správ z televízie na Slovensku máme najlepšie zubry.**

Asis: **Bohužiaľ, najlepšie zubry máme na bilborde, na ktorom je napísané „Aj od nás zubrov sa môžete ešte veľa učiť.“**

Asis zopakuje otázku: **Na ktorom bilborde je napísané: „To najlepšie, čo doma máme.“**

Prihlási sa pán Široký: **Uvedený nápis je na bilborde na pivo značky Diamantový kohút.**

Jano: **Odpoveď je správna. Máte 10 000 korún.**

Komparz tleska.

Jano: **Máte prednostné právo odpovedať na otázku: Kde všade sa takéto bilbordy nachádzajú? Za každý dostanete 5 000.**

Pán Široký: **Jeden sa nachádza na Najdôležitejšom námestí na obchodnom dome.**

Jano: **Áno, máte 5 000.**

Pani Široká pomáha: **Nachádza sa aj pri stredných a vysokých školách.**

Jano: **Môžete ich menovať konkrétne?**

Pani Široká: **Jeden je hneď pred Gymnázium revolucionárov citrónovej demokracie.**

Jano jasá: **Áno, treba vzdelávať našu mládež na každom kroku. Máte ďalších 5 000 korún.**

Pán Široký: **Ďalší sa nachádza hneď vedľa brány továrne Krompáče a lopaty Slovakia.**

Jano: **Áno, máte opäť 5 000. Poznáte ďalšie miesta?**

Jano po chvíli: **Ak neviete ďalšie miesta, máte prednostné právo na otázku: Je na bilborde niečo zvláštne?**

Pán Široký: **Fľaša piva na bilborde je väčšia ako sám billboard.**

Jano: **Správne. Pripočítame ďalších 5 000.**

Jano: **Pán Široký, obdivujem vaše znalosti. V akom kurze ste sa pripravovali na súťaž?**

Pán Široký: **Pravidelne večer chodím na amatérske samovzdelávanie s priateľmi do pivárne. V posledných rokoch sa na ňom zúčastňuje aj manželka.**

Jano: **Aj to bolo vidieť. Prosto, rekvalifikácia je v dnešných časoch potrebná a vy ste to dokázali. Gratulujem.**

Jano pokračuje: **Pán Široký, ako vždy na konci kola, máte možnosť vybrať si niečo z billboardu, ktorý sa vám najviac páči, a mať to celých 60 minút. Samozrejme, vybraný billboard dostane titul billboard večernej univerzity.**

Široký: **Mne sa najviac páči billboard s názvom: „Pohľad na svet cez prsné bradavky Kakady Okadovej. Mono 12 Sk/min. Stereo 18 Sk/min.“ Minule som si kúpil celých päť minút, ale obraz bol dosť rozmazaný. Až dodatočne sa zistilo, že Kakada sa natrela olejom.**

Jano: **Zistíme a zariadime bez oleja. Verím, že intímny svet Kakady na večierkoch skoro vyvolených bude aj pre vás nezabudnuteľným zážitkom. Aj obyčajných šesťdesiat minút často rozhoduje o ďalšom šťastí človeka.**

Jano: **Takže prvý dnešný titul „bilbord večernej univerzity moderného človeka“ dostáva bilbord Kakady Okadovej.**

Komparz tleska.

Jano: **A čo si vyberie z bilbordov pani Široká?**

Pani Široká: **Mne sa páči bilbord s nápisom: „Je pohodlné ísť kamkoľvek a nikde nezostať bez peňazí. Žíte. My sa postaráme o detaily.“**

Jano: **Áno. I keď tento bilbord je určený pre vyvolených a citrónovú šľachtu, naša šou zaručí, aby ho využili aj naši víťazi. Aj obyčajných šesťdesiat minút stačí, aby sme vedeli, ako treba žiť, aký máme mať cieľ. I keď do cieľa dôjdu len niektorí. Ale pozor, môžete to byť aj vy alebo vaše deti, vnuci alebo pravnuci. A ak nie, predsa niekto sa tam vždy demokraticky dostane, taká je dialektika života.**

Pani Široká: **Šesťdesiat minút nezostanem bez peňazí. Ani si to neviem predstaviť.**

Jano: **Ale áno, už si to môžete začať predstavovať. Nato sme tu.**

Jano pokračuje: **Takže, druhý dnešný titul „bilbord večernej univerzity moderného človeka“ dostáva bilbord, ktorý nás učí žiť a postará sa o detaily.**

Jano pokračuje: **Samozrejme, to nie je všetko. Rodina Širokých dostáva 35 bodov na večernú univerzitu moderného človeka. Prajem úspešné štúdium. Spoločnosť potrebuje vzdelaných ľudí, i keď zatiaľ nevie na čo. Ale to už nechajme na odborníkov z Automatickej Top Oligarchie.**

Komentovanie preberá Asis: **Pokračujeme ďalšou otázkou zo správnej výživy. Rozbor bilbordov za 10 000.**

Asis: **Čo je zobrazené na bilborde s nápisom: „A teraz ja! Ham!“**

Prvý sa prihlásil pán Široký: **Na bilborde je pán v čiernom obleku s motýlikom, ktorý drží v ruke sklený pohár so zmrzlinou. Je tam aj logo banky.**

Asis: **Bohužiaľ, opísali ste nepravý bilbord. V tomto prípade majú manželky súperov možnosť získať 5 000 korún, keď budú vedieť, čo je napísané na bilborde, ktorý ste tak dôkladne opísali.**

Prvá sa hlási manželka Bystrozraká: **Na bilborde pána so zmrzlinou je napísané: „Moderný úver: Doprajte si viac.“**

Asis: **Správne. Máte 5 000 korún.** Komparz tleska. **Zachránili ste rozpočet rodiny. Vidieť, že máte dobré oči.**

Bystrozraká: **Dobré oči, chvalabohu, ešte mám, ale viem to hlavne preto, lebo tento bilbord nám zacláňa výhľad na kostolnú vežu.**

Asis po chvíli: **Zacláňa, nezacláňa: Vidíte, oplatilo sa. Máte prednostné právo za 5 000 rozobrať, čo uvedený nápis znamená.**

Bystrozraká rozmýšľa.

Asis pomáha: **Viete už, že na bilborde je pán v čiernom obleku s motýlikom, ktorý drží v ruke sklený pohár so zmrzlinou a je tam zobrazené logo banky. Je tam napísané: „Moderný úver: Doprajte si viac.“**

Bystrozraká si opakuje: **„Moderný úver.“ Bude to zrejme moderný úver na zmrzlinu. Áno, je to jasné. Moderne si môžeme zobrať úver už aj na kúpu zmrzliny. Asi to treba. A s tým jasne súvisí aj druhá časť nápisu „Doprajme si viac“. Tým, že si môžeme vybrať uver, si môžeme dopriať viac. Môžeme si kúpiť zmrzlinu.**

Asis: **Správne. Máte ďalších 5 000 korún. Ja len pripomínam divákovi, že voľakedy by nám úver na zmrzlinu nikto nedal. Až súčasný pokrok to môže zabezpečiť. Pani Bystrozraká, určite budete vedieť aspoň jedno miesto na Slovensku, kde sa takýto bilbord nachádza.**

Bystrozraká: **Jeden máme priamo pred oknom v dedine, takže nevidíme na kostolnú vežu.**

Asis: **Pridávame ďalších 5 000.**

Asis pokračuje: **Ale vráťme sa k prvej otázke. Čo je zobrazené na bilborde s nápisom: „A teraz ja! Ham!“ Pani Bystrozraká, máte prednostné právo na odpoveď.**

Bystrozraká: **Na tom bilborde je nejaký muž zviazaný na stoličke.**

Asis: **Áno, správne. Len pokračujte. Čo tam ešte je?**

Bystrozraká rozmýšľa.

Asis pomáha: **Kto ho asi zviazal?**

Bystrozraká: **Výpalníci?**

Komparz netleska, preto Bystrozraká rýchlo dodá: **Totalita?**

Konečne sa Bystrozraká rozpamätá: **Na bilborde je muž zviazaný na stoličke a je tam ešte vták, možno orol s nejakým keksom. Má**

otvorený zobák. Zrejme chce zviazaného muža zjesť. Preto vták hovorí: „A teraz ja! Ham!“ Asi muža zviazal vták, aby si mohol konečne hamnúť.

Asis: No, nie som si taká istá. Poradím sa s členom poroty z večernej univerzity, doktorom Prevereným.

Doktor Preverený zodpovedne: Niektorí občania si tento bilbord vysvetľujú ako zjednodušenú výzvu našej mladej demokracie: „Nejedzte ľuďa, ale naše keksy.“ Ale bilbord má hlbší civilizačný význam. Pekne znázorňuje históriu vývoja vzťahu človeka a vtáka. Voľakedy dávno hladný človek bez zábran zjedol vtáka. Ale civilizácia napreduje. Bilbord vyjadruje príklad mierovej spolupatričnosti. Vták má možnosť zjesť zviazaného muža, ale neurobí to. Radšej sa napcháva nízkovitamínovým keksom. Môže sa spokojne napchávať, pretože v prípade potreby má tam ešte zviazaného človeka.

Asis: Tak takáto je pravda.

Doktor: To my s istotou nevieme, ale takto to vyučujeme na našej univerzite.

Asis zvedavo: Ale čo sa stane, keď vták doje keks a bude stále hladný?

Doktor zodpovedne: Odborníci našej večernej univerzity predpokladajú dva rôzne varianty vývoja. Jedni zastávajú oficiálny názor, že vtákovi treba podhadzovať ďalšie keksy, až kým nebude mať dosť, a pritom ho presviedčať, že by mohol jesť aj lesné plody, ako jedával kedysi dávno. Druhí, extrémisti, od ktorých sa dištancujem, tvrdia, že vták ostane vždy vtákom, a najlepšie by bolo oslobodiť muža, aby zjedol vtáka aj s keksom, a bude pokoj. Tento druhý názor je nesprávny, nezodpovedá sa s najnovšími inštrukciami od Ekumenickej Pravdy a Automatickej Top Oligarchie.

Doktor pokračuje zodpovedne: Musím priznať, že v poslednom čase sa objavujú indivíduá, pre ktorých bilbord vyjadruje nádej, že aj keď sme zviazaní, to ešte neznamená, že nás kdejaký vták môže zožrať. Táto interpretácia je nesprávna a krajne nezodpovedná. Samozrejme, ak počet takýchto nezodpovedných indivíduí bude narastať, bilbord sa jednoducho stiahne z obehu.

Asis: Tak dáme 5 000 súťažiacaj za odpoveď?

Doktor: **Ja si myslím, že áno. Viete, so správnou interpretáciou mnohých bilbordov majú často problémy aj vedecké tímy na našej univerzite. Často sa nedohodnú ani na medzinárodných sympóziách.**

Komparz tleska.

Asis pani Bystrozrakej: **Podobne ako pán Široký máte možnosť vybrať si niečo z bilbordov, ktorý sa vám najviac páči. Samozrejme, vybraný bilbord dostane taktiež titul „bilbord večernej univerzity“.**

Bystrozraká: **Mne sa páči bilbord znázorňujúci ľudí, ako sa opaľujú na pláži a kúpu v mori. Na bilborde je napísané: „Kakarská Riviéra. Aj tu sme doma.“**

Komparz tleska.

Asis: **Pani Bystrozraká, máme rovnaký vkus. Aj mne sa ten bilbord páči. Predstava, že aj tam by som bola doma, je krásna. A viete, čo je na tom najkrajšie? Že nám ju nikto nemôže zobrať.**

Bystrozraká: **To by ešte chýbalo, aby nám niekto kradol predstavy. To nie sú krumple na poli.**

Doktor Preverený sa zamieša: **Naše vedecké oddelenie mediálnych predstáv, ktoré robí poradenskú službu aj vláde, prišlo k podobnému záveru. Musíme chrániť ľudom predstavy. Je to prvoradá úloha nášho tímu. Zrejme aj vláda predpokladá, že predstavy nám nikto nemôže zobrať, rozkradnúť ani sprivatizovať. Veď čo by niektorým ľuďom potom ostalo?**

Doktor tichšie pokračuje: **Ale máme aj prípady ľudí, ktorí vládne predstavy nemajú. Sú to neprispôsobivé individuá. Jednoducho stratili predstavy. Je to záhada, nevie sa prečo. Je možné, že im niekto predstavy ukradol alebo sprivatizoval. Nevie sa kto. Pátra po nich už aj Interpol. Dokonca sa vyskytli aj prípady, že skupina neprispôsobivých bezdomovcov ukradla naše predstavy aj s bilbordmi a postavila si z nich stan. Chvalabohu, už to má v rukách polícia. Rozkrádať naše predstavy si rozhodne nedáme. Sme právny štát.**

Asis dopĺňa: **Stále je veľa neprispôsobivých, vraj dokonca založili organizáciu antikonzumentov.**

Doktor zodpovedne: **Vieme o nich. Žijú v prísnej ilegalite. Sú tam aj také individua, ktoré sa priznali, že si už mesiac nemazali po sprchovaní vlasy antistatickým olejom značky Kikil, ba si ich ani nefénovali. A dokonca často pijú vodu z vodovodu a nie nealkoholické malinovsky od firmy Kvakva. Keď sa to rozšíri, máme po ekonomike.**

Asis: **Azda to zachráni virtuálna realita.**

Doktor: **Súhlasíme. Hlas virtuálnej reality pomaly prehluší hlas Boží.**

Asis k pani Bystrozrakej: **Pani Bystrozraká, vy nemusíte mať len predstavy, vy to aj zažijete. Nebude to ako sedemdnňová dovolenka v cudzine medzi cudzími. Vy budete na Kakarskej riviére šesťdesiat minút ako doma, medzi našimi z citrónovej šľachty, ktorí už majú domov viac tam ako u nás. Ved' načo by aj domov chodili? Môžeme byť na nich hrdí, neboja sa konkurencie a už vedia žiť ako oni. Zvládli to v krátkom čase. Kiež by naši futbalisti boli takí úspešní!**

Asis pokračuje: **Pani Bystrozraká, dostali ste dvadsať bodov na večernú univerzitu moderného človeka. Prajem vám úspešné štúdium.**

Bystrozraká: **Ja nepôjdem ďalej študovať. Viete, už mám kurz varenia, ten mi zatiaľ stačí. Som praktický človek.**

Asis: **Neverili by ste, akí praktickí ľudia sú tí, čo tam študujú.**

Bystrozraká: **Praktickí, nepraktickí. Pre mňa je prvoradá rodina a deti.**

Asis: **Zaujímavé, nepoznám ani jeden billboard, ktorý by o tom hovoril. Pre citrónovú šľachtu to asi nie je podstatné.**

Jano preberá komentovanie. Hovorí komparzu: **Dostali sme sa do ďalšieho kola, v ktorom vy, diváci v hľadisku, ako aj televízni diváci, môžete vyhrať najnovšiu exkluzívnu ponuku od Charitného konzorcia. A tá je?**

Jano číta z papiera: **Áno, je to exkluzívne pracovné povolenie pre mladých chlapcov a mladé dievčatá zo Slovenska v krajinách Charitného konzorcia. A práca je krásna, zaujímavá a vzrušujúca. Ide o nosenie golfových palíc a golfových loptičiek. Pravdepodobne chlapci budú nosiť palice a dievčatá loptičky hore-dolu po celom golfovom ihrisku. Áno, je to krásna práca, zaujímavá a vzrušujúca. Už nebudeme drotári.**

Nie je to umývanie riadov, batoliat a nevládných deduškov či babičiek. Je to práca na zdravom vzduchu, často v blízkosti významných osobností a celebrit Charitného konzorcia. Tak sa dajme do toho.

Jano vysvetľuje: **Porota zhodnotí vaše odpovede a o týždeň budeme poznať mená víťazov. Otázka znie: Čo vyjadruje billboard, ktorý vidíte na obrazovke?**

Jano opisuje billboard na obrazovke: **Otázka nie je jednoduchá, lebo na billboard je len usmievavá mladá žena, ktorá medzi palcom a ukazovákou ukazuje asi päťcentimetrový úsek. Na billboard je napísané: „Trvá to tak krátko.“**

Jano: **Hlási sa prvý divák.**

Prvý divák, 40-ročný muž: **Ona je mladá, a preto to trvá len krátko. Ja si myslím, že ešte nič nestratila, neskoršie to bude trvať dlhšie.**

Jano: **Čo konkrétne myslíte?**

Prvý divák: **Myslím to, čo mi napadlo prvé, keď som sa na tento billboard pozrel.**

Hlásia sa ďalší diváci.

Jano diváčke: **A čo vám prvé napadlo, keď ste sa pozreli na tento billboard?**

Dospelá diváčka: **Mne napadol vtíp, ktorý som počula dávnejšie v Amerike. Začína sa otázkou: Odkiaľ sa rodia právnici? A keď som videla, čo žena ukazuje prstami, tak mi napadlo, že ide vysvetľovať pointu tohto vtípu.**

Jano: **Zaujímavý názor, porota všetko zapisuje a hodnotí.**

Jano: **Ďalší divák.**

Tretí divák, 70-ročný filozof amatér: **Ja si myslím, že billboard je filozofický: Dievčina správne ukazuje, že „Trvá to tak krátko“. A myslí tým, všeobecne, všetko v živote. Pozrite sa, mladosť. Čo je to mladosť? Dvadsaťpäť rokov? Ale nie. O mladosti viem len to, že trvala krátko. Voľakedy sme si sľúbili lásku. Tá tiež trvala krátko. Podobne to bolo s dôstojným životom alebo s dôstojnou starobou. Jednoducho billboard nás má pripraviť na to, aby sme si zvykli, že všetko teraz trvá kratšie, a možno v budúcnosti to bude trvať tak krátko, že si to ani nevšimneme. Raz darmo, pokrok sa nedá zastaviť.**

Jano: **Ďakujem za povzbudivé slová. Čakáme odpovede od divákov. Uvidíme, porota rozhodne.**

Komentovanie preberá Asis: **Dostali sme sa k poslednej téme: „Poznaj svojich veľikánov.“ Otázka znie: „Na ktorom bilborde je zobrazená najväčšia hlava a aké má rozmery?...“**

Jano a Asis sa zastavili na kávu v zátiší modrých vlajok víťazstiev.

Jano: **Bojím sa, že keď si zas prehrám našu šou z plejbeku, budem sa pýtať sám seba, či nie som nasprostastý.**

Asis: **Ja viem, čo chceš povedať, že sme mediálne prostitútky. A kto nie je? Demokracia a ľudské práva to vyžadujú.**

Jano: **Každý nie je, ale niektorí sú. A ja som.**

Asis: **Tvoje myšlienky sú ešte horšie ako myšlienky neprispôsobivých občanov. Prečo nenavštíviš psychoterapeuta? Duchovná útecha ti urobí dobre. Vieš, že firma to odporúča a platí.**

Asis po chvíli rozmýšľania: **Alebo, keď si mediálna prostitútko, snaž sa to využiť. Na E-777 to dobre vynáša.**

Scéna 15: Jano robí mediálnu prostitútku na E-777

Jano ešte nikdy nerobil mediálnu prostitútku na E-777. Ani presne nevedel, koľko to vynáša. Nevedel ani, či sa má dať ozaj na pouličnú prostitúciu, alebo žiť životom veriaceho všetkému a každému. Ako každý, vedel len, že oficiálne organizovanú mediálnu prostitúciu podporuje nielen štát, ale i zahraničie, že sa sústreďuje do spolkov a klubov a grupuje sa hlavne okolo súkromných a verejnoprávnych médií.

Na E-777 pracujú zväčša len neorganizovaní jednotlivci, ktorých často usmerňujú lokálni pasáci. Tam zamieria zákazníci, ktorí majú exkluzívne nároky presahujúce možnosti oficiálne organizovanej prostitúcie. Stanovisko na E-777 je veľmi výhodné, lebo cesta vedie do luxusnej časti mesta, kde bývajú skoro vyvolení.

Jano kráča po krajnici hneď povyššie motela „Dohryzených ušných lalokov“ a vytrvalo dvíha ruku smerom ku každému autu. Je sedem hodín ráno, začína sa krásny deň, slnko svieti a je príjemne teplo. Už kráča hore-dolu, dobrých dvadsať minút, ale ani jedno auto nezastalo. Oproti nemu po krajnici pomaly kráča pekná žena v žltej šatke, napokon sa stretnú.

Žena v žltej šatke: **Tak ako, brat môj, berú, berú?**

Jano: **Neberú, a u teba, sestra?**

Žena: **Mám pauzu. Vždy keď sa v noci prefajčím, je ranná prechádzka na čerstvom vzduchu na nezaplatenie.**

Jano: **To sa nemôžeš prechádzať v parku?**

Žena: **Zvyk je železná košeľa. Nikdy som sa v parku neprechádzala. Ani neviem, či je to tam bezpečné.**

Žena sa po chvíli opýta: **V akej kategórii podnikáš?**

Jano: **Robím mediálnu, vlastne to len skúšam. Začínam.**

Žena: **Podľa obleku a kravaty som si myslela, že robíš politickú. Tých tu bolo, voľakedy. Ale už majú svoje kluby a strany.**

Žena radí: **Nedvíhaj prsty do tvaru V, to je poznávací znak politických. Neoháňaj sa šalom, tak to robia kultúrni. Mediálni majú v ruke diktafón a stále ním klikajú.**

Jano: **Vidím, že to dobre ovládaš.**

Žena: **Prežila som tu najlepšie roky života. Pomaly odchádzam na dôchodok. Zákazníci boli vždy spokojní. Vždy keď nepomohol balíček opatrení, prišli za nami. Robíme svet krajším, len sa nesmieme pritom prefajčiť.**

Jano: **Závidím vám, robíte ľuďom len dobre. My spravíme jednému dobre, ale druhému často ublížime.**

Žena: **Viem, špiníte naše najstaršie remeslo. Mali by ste sa volať nejako ináč.**

Jano: **Ako, keď sme prostitútky. Ľudia nás potrebujú rovnako ako vás.**

Žena: **Mali by ste sa volať hovorcovia alebo nezávislí.**

Jano: **Každý nemôže byť hovorcom a nezávislí sme všetci.**

Jano po chvíli: **Chcel by som to zmeniť. Chcel by som robiť len dobrú prostitúciu, ako to robíš ty.**

Žena: **Tak napíš niečo také, čo by pomohlo všetkým.**

Jano: **Pochybujem, že by to pomohlo. Nečítali by to.**

Všimnú si, že po krajnici k nim pomaly kráča muž v strednom veku v obleku, s motýlikom, ktorý sem-tam klikne diktafónom.

Žena: **Ako, brat, berú, berú?**

Muž s motýlikom: **Ale, prišiel som si len zaspomínať. Je taký pekný deň.**

Jano múdro: **Robíte mediálnu, však?**

Muž pozrie na Jana a jeho diktafón: **Aha, zdravím kolegu. Podajú si ruky.**

Žena vysvetľuje mužovi: **Je tu nový. Dnes začína.**

Muž poučne k Janovi: **Pán kolega, zmeškali ste dobu.**

Jano: **Prečo?**

Muž: **Zlaté časy poulicnej mediálnej prostitúcie sa už skončili.**

Muž zosentimentálne: **To boli voľakedy časy! Ešte pred ôsmimi, desiatimi rokmi sa kunčafťi o nás bili. Mohli sme si vybrať. Z poctivých ľudí sme vyrábali morálne degenerované obludy a z morálne degenerovaných oblúd humanistov, záchrancov a poctivých ľudí. Išlo to ako na bežiacom páse. Aj mediálne erotické salóny sme mali. Doba tomu priala. Mali sme vtedy demokratickú zásadu: Koľko vrahov sme za deň vytvorili, toľko sme sa snažili vytvoriť aj spasiteľov.**

Jano: **Akých spasiteľov?**

Muž: **Spasiteľov všetkého druhu a kalibru. Vyslúžilcov triedneho boja a rodiacich sa demokratov. Pozri sa do novín a televízie, mnohí tam ešte sú.**

Muž sentimentálne pokračuje: **Potom sme začali vyrábať krachujúce podniky, a hneď sme k nim dodávali aj spasiteľov. Boli to zväčša zahraničné objednávky a niekedy aj vládne. Zahraničie dobre platilo, kým si u nás nevybudovali vlastné mediálne bordely. Teraz nás už nepotrebujú.**

Žena so žltou šatkou vysvetľuje Janovi: **Najviac nám kazili meno univerzálni. Raz boli mediálni, potom politickí, kultúrni alebo ekonomickí. A niektorí to striedajú dosiaľ.**

Muž pobavene: **Sú to naši slovenskí transvestiti. Zbalíš ho ako mediálnu, a keď sa odhalí, zistíš, že je politická. Fuj.**

Žena so žltou šatkou: **Ja som vždy zostala poctivo pri svojom remesle. Robila som ľuďom len dobre. Mnohí ma mali radi, niekedy mi aj kvietok doniesli.**

Muž: **Univerzálni nie sú na kvety.**

Žena so žltou šatkou: **Univerzálni sú na všetko. A to je chyba.**

Žena pokračuje: **Finančne sú na tom najlepšie šéfovia ekonomických, politických a mediálnych bordelov. My klasické sme až na poslednom mieste, i napriek tomu, že robíme ľuďom len dobre.**

Muž súhlasí: **Áno, skončili sa časy aj amatérskej politickej prostitúcie. Rýchlo sa profesionlizovali. Aj Únia im v tom pomáhala, vytvorila pre nich veľa fondov.**

Žena: **Pre nás fondy nikdy neboli. My si to musíme vždy poctivo odkrútiť a často aj odskákať až do konca.**

Muž po chvíli spokojne: **Chvalabohu, stačil som sa dobre finančne zabezpečiť. Pomaly odchádzam do dôchodku.**

Žena: **Aj vy? Ste slobodný?**

Muž: **Som sám, žena mi ušla.**

Žena vtipkuje: **Ja tiež odchádzam do dôchodku. Že by sme sa dali do kopy?**

Jano ich smutne preruší: **Aj mne ušla žena.**

Ženu to rozveselí ešte viac a so smiechom navrhuje: **Sme to my len pekná partia, v taký pekný slnečný deň. Pozývam vás na kávu, barman mi toho ešte veľa dlhuje.**

Jano: **Ale ja som ešte ani nezačal.**

Muž k Janovi: **Brat, prespali ste dobu. Mediálna prostitúcia je dnes legálne organizovaná mnohými medzinárodne renomovanými inštitúciami. Kam sa na nich hrabete!**

Žena: **No pod'te, bratia, veď sme už vyslúžilci. Nebojte sa, z terase kaviarne motela budeme pozorovať cestu a držať palce mladej generácii.**

Na terase motelovej kaviarne sa všetkým páčilo. Vonku bol už pekný slnečný deň a vôbec im neprekážalo, že zákazníci dnes neprišli.

Takto skončil Jano ešte nezačatú amatérsku kariéru pouličnej mediálnej prostitútky a vrátil sa do televízie, kde ju bude môcť robiť profesionálne.

Scéna 16: Jano u psychoterapeuta duchovnej útechy

Jano vkročí do čakárne, kde čaká už sedem ľudí. Pozdraví: **Dobrý deň.**
Zo traja mu aj odzdravia.

Príde asistentka a spýta sa: **Koľko vás je, osem. Jeden ešte chýba, to nič, pod'ťe ďalej.**

Všetci sa odoberú do väčšej miestnosti, kde ich privíta redaktor pre duchovnú útechu z televízie, ktorý je majiteľom, riaditeľom a súčasne aj jedným z dvoch zamestnancom firmy. Robil duchovnú útechu za každého režimu a robí ju dodnes, lebo iné nevie. Je to vlastne choroba z povolania. Predstaví sa a pozdraví hlavne Jana, ktorého pozná z televízie. Potom uloží pacientov na karimatky pod okno. Sám si sadne do kresla a nohy si vyloží na stoličku.

RDU asistentke: **Kto ešte chýba?**

Asistentka pozrie do papierov: **Pán Pocitrónovaný.**

RDU si spomenul: **Aha, to je ten pán s trpkým pocitrónovaným výrazom v tvári, ktorý sa nenaučil optimisticky usmievať ani po trojtýždňovom stotisíckorunovom kurze.**

RDU smutne dodá: **Neprijmú ho za štátneho zamestnanca. Asi to vzdal a čaká na iné časy.**

RDU sa ešte lepšie rozepamätal: **Ani pán Vytunelovaný už nechodí.**

Asistentka: **Možno by aj chcel. Čo keď je už taký vytunelovaný, že si nevie samostatne zaviazať ani šnúrkou na topánkach?**

Redaktor pre duchovnú útechu (RDU) k pacientom: **Uvoľnite sa, ste tu medzi svojimi. Som propagátor školy skupinovej terapie. Je to niečo podobné ako skupinové terapie na štadiónoch, námestiach, v kostoloch, na výročných stretnutiach MMF a reklamných agentúr. Je to podobné ako skupinová terapia doma pri televízoroch a v súkromných kluboch. Ekonomicky je to výhodnejšie. Skupinová terapia duchovnej útechy znamená, že každý neprispôsobivý postupne povie o svojom probléme a skupina ho bude riešiť. Je to demokratické, i keď honorár dostávam len ja. Ale taký je život. Začneme od kraja.**

Pane, predstavte sa menom a povedzte svojim kolegom, čo vás trápi.

Servác: Ja sa volám Servác, a mňa trápi, že ledva stačím platiť účty, i keď som si za posledné roky zvýšil mieru zisku niekoľkonásobne.

RDU: Pán Servác, ak to nie je štátne tajomstvo, prezradte kolegom a aj mne, ako sa vám podarilo zvýšiť mieru zisku niekoľkonásobne. Ak je to ilegálne, tak podľa všeobecného štátneho úzu informácie od vás nevyžadujeme.

Servác: Je to jednoduché, treba sa len dobre zamyslieť nad odporúčaniami vlády, ekonomických expertov a našich ideológov, ktorí hovoria, že sa máme riadiť zákonom maximálneho zisku. A hneď som narazil na prvý problém. Ako štátny zamestnanec mám stály tabuľkový plat. Tak ako si zvýšiť zisk na maximálnu hodnotu v tomto prípade? No potom som na to prišiel. Keď budem v robote pracovať menej ako osem a pol hodiny denne, môj príjem na hodinu skutočnej práce sa zvýši. A ozaj, v súčasnosti si v robote stopujem čistý čas, keď pracujem, a potom počítam môj plat na jednotku skutočnej práce. Zistil som, že som produktivitu zisku zvýšil až o dvetisíc percent. Rekord som dosiahol v týždni pre Vianocami, keď som skutočne pracoval len šesť minút a dvanásť sekúnd denne. Keď som si prerátal môj denný plat na tento čas, zistil som, že mám vyšší plat ako poslanec, a to ma upokojovalo celé Vianoce.

RDU: Pán Servác, nechcem vás zarmútiť, ale keby si poslanec prepočítal plat na čistú dennú prácu, tak by mu vyšlo, že má plat ako arabský šejk alebo majiteľ súkromného a štátneho výpalníckeho združenia.

Servác: Aj ja by som chcel mať plat ako arabský šejk. Potom by som ľahko mohol platiť všetky účty.

RDU: Čo vám v tom bráni?

Servác: Keď to v rýchlosti prerátávam, tak by som mal skutočne pracovať len šesť sekúnd denne. Viete, za ten čas stačím akurát pohľadať a otvoriť obálku. Neostane mi ani čas vybrať z nej spisy.

RDU: Nič to, veď ich môžete vybrať na budúci deň a hodiť do koša. Na to vám šesť sekúnd musí stačiť.

Servác: Myslíte? My obyčajne spisy do koša nehádzeme. Zaevidujeme ich a hádzeme do skrine, taký je súčasný trend. A na to mi šesť sekúnd nestačí.

RDU: Takže produktivita práce má svoje limity a vláda to ešte nevie.

Jano: Mali by sme ju na to upozorniť.

Zamieša sa pán Kôň. Keby sme ju upozorňovali na všetko, čo ešte nevie, nadreli by sme sa ako kone.

Kôň: Ja sa volám Kôň. Nie je to moje vlastné meno, takto nazývam v duchu sám seba.

RDU: Nič to, tu sa môžete volať aj Mulica.

Kôň: Mulica nie som. Som mužského rodu. Mulica je moja manželka, tiež sa tak nazýva len v duchu.

RDU: Dobre, pán Kôň. Čo vás sem privedlo?

Kôň: Viete, mám utkvenú predstavu, že som jediný, kto skutočne poctivo pracuje a vytvára užitočné hodnoty. To ma trápi, hanbím sa za to, a hanbí sa za to aj moja manželka Mulica. A začínajú sa za to hanbiť už aj moje deti. Nevieť ani kradnúť, ani sa správať korupčne, ani inak podvádzať. Dokonca sa neviem ani usmievať ako na bilborde.

RDU: Pán Kôň, nemusíte sa za to hanbiť. Mám pre vás dobrú správu. Nie ste jediný, kto má takúto predstavu. Je vás ešte dosť, ktorí poctivo pracujete. No keďže sa za to hanbíte, tajíte to, preto ani neviete ani o sebe. Nebojte sa, niektorí tu už boli, tak ako vy, a všetkých som vyliečil. Čo užitočné vyrábate?

Kôň: Hanbím sa povedať.

RDU: Tu sa nemusíte hanbiť. Ste medzi svojimi.

Kôň: Vyrábam kolísky, drevené. Pre malé deti. Vlastnými rukami ich stružlikám, hrám sa s nimi ako s malými deťmi.

RDU: To je pekné a užitočné.

Kôň: Vidíte, už aj vy máte tú istú utkvelú predstavu ako ja.

RDU: Lenže ja ich nevyrábam. Nie som kôň. Ja som redaktor pre duchovnú útechu.

Kôň: Ja viem, robím ako kôň, vytváram poctivo užitočné predmety a ledva vyžijem. Hanbím sa za to. Aj moja žena Mulica, ktorá

poctivo robí ako mulica pri stroji v továrni, ovláda všetkých trinásť pohybov rukami s pamäti aj potme, sa hanbí za seba a aj za mňa. Aj ona vidí, že tí ostatní, čo nič hodnotné nevyrobajú, si žijú lepšie. Spolu sa bojíme, že aj naše deti budú musieť poctivo vyrábať užitočné predmety ako kone a mulice.

RDU: Ale, pán Kôň, prečo tak pesimisticky. Musíte sa správať trhovo ako ja.

Kôň. Viete, pán duchovnej útechy, aj som sa snažil správať trhovo, ale nikdy to nevyšlo, mám poctivosť v krvi.

RDU: To bude horšie. Nie ste recidivista?

Kôň: Asi aj som. Som Kôň recidivista.

RDU: Na to je len jediný liek. Nesmiete poctivo vyrábať užitočné predmety

Kôň: Ale čo mám vyrábať?

RDU: Nič.

Kôň: A z čoho budeme žiť?

RDU: Z práce ľudskeho umu. Aj tá je potrebná. Môžete kupovať a predávať. Zasadať v dozorných radách, v bankových radách, v krajských výboroch, v stranických orgánoch, v parlamente. Pracovať na burze alebo byť správcom konkurznej podstaty. Môžete pracovať na rôznych postoch ako súčasť informačného a reklamného blúznenia. Môžete robiť politickú prostitútku, a ak viete dobre po slovensky, aj mediálnu prostitútku. Môžete robiť celebritu alebo byť jej agentom dvojitého druhu. Môžete byť agentom všetkého druhu alebo poradcom pre všetko a pre všetkých. Všetci sú užitoční, veď platia dane. Možností je veľa.

RDU uzavrie: Raz darmo, ľudia, ktorí zarábajú na vytvorených hodnotách, majú väčší význam v spoločnosti, a preto aj viac zarábajú ako kone a kobyly, ktoré hodnoty len poctivo vyrábajú. Nedá sa nič robiť, demokratická sloboda trhania sa nezaprie.

RDU dostal nápad: Môžete sa zaradiť medzi súčasných kazateľov.

Kôň: A čo budem kázať?

RDU: Aby ľudia poctivo vyrábali užitočné predmety. A nemusíte robiť ako kôň.

Kôň: Ale kde sa budú potom deti kolísať?

RDU: **Toho sa nemusíte báť. V Ázii, Afrike a všelikde vo svete je ešte veľa koňov a mulíc.**

Kôň: **Ale ja mám radosť, keď poctivo vyrobím niečo užitočné a ešte aj pekné.**

RDU: **Je to recidíva. Dnes je iná doba. Nie je dôležité poctivo vyrobiť, ale predat' s dobrým ziskom a všetkými dostupnými prostriedkami.**

RDU porozmýšľa: **Dám vám radu. Môžete poctivo pracovať na tých svojich kolískach, ale tajne. Nikomu to nepovedzte a nebudete sa musieť hanbiť pred rovesníkmi. Takto som vyliečil už mnohých. Jeden môj pacient už roky tajne poctivo stružlíka valašky. Neviem, čo s nimi zamýšľa.**

Jano sa zamieša: **Poctivo pracovať, ale tajne. Nie je to trestné?**

RDU: **Zatiaľ nie je.**

Jano: **U nás v televízii by to v mnohých prípadoch aj bolo.**

RDU: **Televízia je iná, verejná. Tam poctivosť ťažko utajíš. Diváci by na to hneď prišli. Niektorí.**

Vyff'usnutý: **Ja sa volám Vyff'usnutý. Som dobre finančne zabezpečený. Som tu preto, lebo mi nič nevadí. Až mi je to nepríjemné.**

Jano ho preruší: **Nie ste minister?**

Vyff'usnutý: **Nie. V rámci sociálnej siete vlastným erotický salón moderného umenia Klito-Klito. Týmito rukami som ho vybudoval.**

RDU: **Čo vám na tom môže vadit', že vám nič nevadí? Ved' vy ste ideálny občan. Z vás musia mať vládni ideológovia radosť!**

Vyff'usnutý: **Aj majú, podporujú ma vo všetkých smeroch, často chodia aj osobne. Sme dôležitý článok v spoločenskom, sociálnom, ekonomickom a potravinovom reťazci. Je to veľká zodpovednosť a z výsledkov mám pocit hrdosti.**

Vyff'usnutý zosmutnie: **Ale nič mi nevadí. Je mi to nepríjemné, pretože nechápem, ako sa ľudia môžu stále na niečo sťažovať. Dokonca píšú aj do novín.**

RDU spokojne: **Chýba im duchovná útecha. Ale šťastie, že takí ľudia sú. Ja to oceňujem.**

RDU zodpovedne Vyff'usnutému: **Aj keď ste dobre finančne zabezpečený, i keď vám nič nevadí, predsa musíte mať aspoň nejaký sen, nejakú nesplnenú túžbu.**

Vyff'usnutý: **Mám jednu. Želal by som si, aby žena mohla mať aspoň sedem rôznych pohlavných orgánov. A muž aspoň dvadsať. Alebo naopak. Zvýšila by sa sedem ráz, a možno aj dvadsať raz prestíž nášho salónu moderného umenia. Je možné, že by sme mali aj vlastné ministerstvo.**

Zamieša sa pán Natretý: **A kde budú mať hlavu?**

Jano: **Kto?**

Natretý: **No tí sedempohlavní.**

Jano odpovedá namiesto Vyff'usnutého: **To neviem. Či sa im tam vôbec zmestí, medzi toľkými pohlavnými orgánmi?**

Kôň je tiež zvedavý: **Načo im bude hlava?**

Vyff'usnutý: **To neviem. Hlava bude zbytočná. Veď sedem pohlaví ťa lepšie uživí ako sedem hláv. Máme to vyskúšané. Preto tá moja túžba.**

Servác: **Ja nechcem mať sedem pohlavných orgánov. Nemusím si prudko zvýšiť životnú úroveň. Mne by stačilo, keby som ľahko platil účty a keby mi ešte niečo zostalo.**

Kôň: **Mne sedempohlavní ľudia nebudú prekážať, zväčším kolísku a bude. I keď sa nastružikám ako kôň.**

RDU: **Ako vidím, sedem pohlavných orgánov by vyriešilo mnoho problémov. Môžeme sa už teraz spolu tešiť na klonovanie ľudí. Dáme si vyklonovať ženy so siedmimi pohlavnými orgánmi a mužov s dvadsiatimi. A to bude len začiatok. Aj Zlatí bratia nám budú závidieť.**

RDU: **Pán Vyff'usnutý, vidíte, aj vaša posledná túžba sa zakrátko splní. Vy sa máte!**

Vyff'usnutý: **Mám? A to vám neprekáža, že mi nič nevadí, dokonca sa mi splní posledná túžba? Je to nepríjemné. Budem mať z toho depresie.**

RDU: **Potom vám neostáva nič iné, len sa tváriť, že vidíte problémy v spoločnosti a vo svete, a predstierať, že vám to prekáža. Musíte verejne deklarovať, že to chcete zlepšiť, že na tom pracujete. Že vám ide o demokraciu a šťastný život človeka, a nie o sedem pohlavných orgánov.**

Vyff'usnutý: **Myslíte, že by som to vedel?**

RDU: **Samozrejme. Takto to robia mnohí významní a veľavážení muži a ženy. Tiež to robia, a akí sú úspešní, hoci ani nevybudovali erotický salón vlastnými rukami. Väčšinou prišli na to sami, len niektorí to majú odo mňa.**

RDU: **Zvyknete si. Doba tomu praje. Ja som si tiež zvykol.**

Poctivá: **Volám sa Poctivá. Prišla som namiesto manžela. Je neprispôsobivý. Je štátny zamestnanec a často nemôže pracovať.**

RDU: **To je bežné. Je nezamestnaný?**

Poctivá: **Nie. Každý deň poctivo sedí v robote, v teple. Varí si kávu a dostáva pravidelný plat.**

RDU: **A nepracuje?**

Poctivá: **Nepracuje.**

RDU: **To je tiež bežné.**

Poctivá: **Ale on chce pracovať.**

RDU: **No, to je s ním vážne. Prečo chce za každú cenu pracovať?**

Poctivá: **Svoju prácu má rád, výsledky sú zaujímavé, vyžíva sa v nich.**

RDU: **Nechápem, veď je to ideálne. Vy ste tiež neprispôsobivá?**

Poctivá: **Áno, neprispôsobila som sa mu. Ja nemám potrebu pracovať. Neprekáža mi to. Nechcem sa z toho vyliečiť. Ja chcem pomôcť manželovi, živí nás, a chcem, aby nás živil aj naďalej.**

RDU: **Ako viete, že v robote nepracuje?**

Poctivá: **Dôkazov je veľa. Pozrite sa, čo si napísal do kalendára minulý týždeň.**

Poctivá číta poctivo z kalendára: **Pondelok – nič nerobiť, utorok – nič nerobiť, streda – nič nerobiť, štvrtok – kúpiť zeleninu a ovocie a jesť to celý deň, v piatok – naučiť sa na flaute Internacionálu.**

Poctivá pokračuje rozčúlene: **A to všetko len preto, že zasa videl v televízii niekoho v nejakej politickej relácii. Neustrážila som to.**

RDU: **Musí si všetko písať verejne do kalendára?**

Poctivý: **Musí. Lebo ak si to nenapíše, pozabudne sa a začne pracovať ako strhaný.**

RDU: **Ale veď chce pracovať ako strhaný.**

Poctivá: **Chce, ale potom má z toho depresie, keď vidí v televízii, na akých diletantov robí. Už párkrát som ho prichytila, ako si doma opakuje: „Ja na kriminálnikov robiť nebudem.“**

RDU: **Na akých kriminálnikov?**

Poctivá: **No na tých, čo stále vystupujú v televízii.**

RDU: **Tak nech nepozerá na televíziu.**

Poctivá: **To sa vám ľahko povie. Jeho zaujíma, čo sa vo svete deje. I keď sa snažíme ihneď prepnúť kanál, keď sa tam ukáže niektorý z tých depresívnych. Aj minule, kým sme našli diaľkový ovládač, stačilo šesť viet od depresívneho, a manžel už bol v tom. Tri dni v robote nič nerobil, len kupoval a jedol zeleninu a ovocie. Máme už toho pomaly plný balkón. A kúpil si ďalšiu flautu.**

Poctivá pokračuje: **Vždy, keď celý deň v robote nepohne ani prstom, tak si doma večer spokojne šúcha ruky a s úľavou si šomre: „Ale som im to dneska dal.“ – „Ale som im to dneska dal.“ Vtedy vie byť skutočne šťastný.**

RDU: **Po tej zelenine a ovocí musí byť pekne zdravý.**

Poctivá: **Aj je. Keď si pomyslím, koľko by mohol v práci urobiť, nebyť tých nešťastných správ alebo politických diskusií. A tie prenosy z parlamentu nás dovedú na mizinu! Ja by som ich zakázala alebo aspoň zakódovala.**

Jano: **Nie sú zakódované?**

RDU: **Tak prečo to sleduje?**

Poctivá: **Celá rodina dozerá, aby ich nesledoval. Ale niekedy chce len tak zistiť, či sa to už zmenilo, ako všetci sľubovali.**

Natretý: **A zmenilo sa to?**

Poctivá: **Ja neviem, ja to nepozerám. Mňa to nezaujíma. Ale asi nie. Stále máme balkón plný zeleniny a ovocia.**

Jano pohľadá navštívenku a zamieša sa: **Je manžel poistený proti depresii vyššieho veku?**

Poctivá: **Asi nie.**

Jano: **Poistenie by mu pomohlo. Spoločnosť „Rajské sny“ ponúka preventívnu informačnú selekciu.**

RDU: **Správne. Ja som tiež poistený ako väčšina významných osobností. Dal som sa poistiť hneď po citrónovom puči. A nemám zbytočné starosti.**

RDU pokračuje: **Pani Pochtivá, poistite manžela proti depresii vyššieho veku, pomôže mu to. Len tak sa dajú prekonať nástrahy demokracie, ktoré na nás číhajú na každom kroku.**

Pochtivá: **A čo keď to nepomôže?**

RDU: **Ak nie, tak ho sem prived'ťe, všetci si radi dáme trošku zeleniny a ovocia.**

Pako: **Ja sa volám Pako. Som významný politický mysliteľ a činiteľ.**

RDU: **Ako politický mysliteľ na čo myslíte?**

Pako: **Teraz?**

RDU: **Áno.**

Pako: **Na to, či nám stúpajú preferencie.**

RDU: **A stúpajú?**

Pako: **Bohužiaľ, klesajú. Musím jednoducho zas zmeniť stranu.**

RDU: **Čo vás potom trápi?**

Pako: **Som pako, vždy vstúpim do takej politickej strany, ktorá ma sklame.**

RDU: **A vy chcete, aby ste vstúpili do strany, ktorá vás nesklame.**

Pako: **Nie. Už som bol skoro vo všetkých stranách a každá ma po dvoch – troch rokoch sklamala. Ja chcem, aby bolo tak veľa strán, aby mi to vydržalo na celý život. Bojím sa, že vystriedam významné platené funkcie vo všetkých politických stranách a vládach skôr, ako budem v zaslúžilom dôchodkovom veku.**

RDU: **Môžete sa živiť aj niečím iným?**

Pako: **Môžem.**

RDU: **Čo tak najlepšie viete?**

Pako: **Viem všetko. Môžem byť ministrom priemyslu, poľnohospodárstva, obrany, vnútra, zdravotníctva a ešte ďalších, ani ich neviem s pamäti. Nehanbím sa ani za ministerstvo bez kresla.**

RDU konštatuje: **Vidím, že ste odborník.**

Pako: **Asi som, i keď to ťažko posúdiť. Vždy, keď som už začal prenikať do tajov ministerstva alebo významnej inštitúcie, ktorú som riadil, zmenila sa vláda, ja som zmenil stranu a riadil som ihneď niečo úplne iné.**

RDU: **Nebojíte sa, že vám dajú riadiť inštitúciu, ktorú nezvládnete?**

Pako: **Nebojím. Riadil som už toľko dôležitých ustanovizní, a ani v jednej sa nedalo už nič pokaziť.**

RDU: **Trúfali by ste si aj na premiéra?**

Pako: **Prečo nie. Keď sa tak porovnávam, rozhodne by som vynikol.**

RDU: **To som rád, že máte zdravé sebavedomie. Podľa vašich odpovedí som zistil, že ste úplne zdravý. Nebojte sa, strán sa nájde vždy dost' a v každej musia byť sebavedomí.**

RDU pokračuje poučne: **Keby sme vaše zdravé sebavedomie pokladali za psychickú úchylku, tak sa môžem v robote aj dotrhať, toľko by vás tu bolo.**

Húsenica: **Volám sa Húsenica. Ale chcel by som sa volať nejakou ináč.**

RDU: **Čo vám v tom bráni?**

Húsenica: **Pôvodne som sa volal ináč, ale zistil som, že žijem ako húsenica. Vpredu hamám a vzadu kakám. Takto sa posúvam po liste. Takto žijem medzi ďalšími húsenicami. Bojím sa, že raz sa zakuklím, a neviem, čo sa zo mňa potom vykl'uje.**

Natretý sa smutne, rezignovane zamieša: **To máš dobre, že nemusíš žiť životom natieracieho hovna.**

RDU: **Páni slušnejšie.**

Natretý sa nedá prerušiť: **Aj sa osprchujem, aj toaletným papierom sa povytieram, a o chvíľu mám zas ten podvedomý pocit, že som opäť niekde natretý.**

Natretý ukončí: **Byť húsenicou, to by som hneď bral.**

Húsenica: **Húsenica mi neprekáža. Bojím sa len, že raz sa zakuklím a vykl'uje sa zo mňa niečo divné.**

RDU: **Nebojte sa, pán Húsenica, koľkí tu boli už dlho zakuklení, čakali na svoj čas a vedeli sa správne vykukliť. Aj vy to zvládnete. Len pekne hamajte a kakajte, veď doba dobu nájde. Nie ste sám. Je vás celý krdeľ. Majte dobrý pocit, že vyvolení majú z vás veľkú radosť.**

Húsenica: **Myslíte?**

RDU: **Viem to. Ja mám z vás tiež radosť.**

Natretý ich smutne preruší: **Ja by som sa tiež rád zakuklil, ale ako? Nie som húsenica, a zas sa cítim natretý.**

RDU: **Nebojte sa, pán Natretý, aj vy si zvyknete. A potom sa už ťažko bude aj odvykať. Mnoho významných a zodpovedných činiteľov si zvyklo, ja som si tiež zvykol, a aj preto som to tak d'aleko dotiahol.**

Jano: **Ja sa volám Jano. Som mediálna prostitútko.**

RDU ho preruší: **Ale prostitútko na Slovensku oficiálne nejstvie, pozrite si ústavu.**

Jano: **Napriek tomu som mediálna. Mnoho ráz som sa už prichytil, ako idem po krajnici cesty a nevedel som prečo. Až potom mi to zaplo, podvedome ma to tam ťahalo, pretože som mediálna prostitútko. Dokonca som už raz robil mediálnu na E-777.**

RDU: **V slobodnej, demokratickej krajine je to úplne prirodzené. Nezabúdaj, že aj za to sme bojovali na barikádach, o suchej saláme a čiernom pive. Mnohí ešte bez mamičiek.**

Jano: **Mne by ani tak neprekážalo, že robím mediálnu, len keby som robil takú prostitútko, ktorá by ľudom iba pomáhala.**

Zamieša sa Natretý otázkou: **Môže celý štát robiť politickú alebo mediálnu prostitútko?**

Húsenica: **Prečo nie, i keď to nemá v ústave. Tradícia je tradícia.**

Jano si hudie svoje: **Ja si tiež myslím, že môže. Len aby robil takú prostitútko, ktorá by ľudom iba pomáhala.**

RDU: **To je problém, potom by to nebola prostitútko.**

Jano: **Prečo nie? Pekná žena so žltou šatkou to robí už roky, robí ľudom len dobre.**

RDU: **To nejde. Vidím, že si nevedomuješ, akú máš zodpovednosť.**

Jano: **Akú už môže mať zodpovednosť mediálna prostitútko?**

RDU: **Zodpovednosť za slobodu, demokraciu a dodržiavanie ľudských práv. Ved' ľudia by si bez vás ani nevedomili, že konečne žijú na úrovni, že konečne patria do slobodného, civilizovaného a humánneho sveta. Že konečne sú šťastní a žijú dôstojný život. Bez vás by si niektorí mysleli, že zdegenerovali. A to je len začiatok.**

RDU vysvetľuje ako veľký štátnik: **Mediálna prostitútko je základným pilierom súčasnej demokracie. Je základným pilierom fungovania systému Zlatých bratov, Charitného konzorcia, vyvolených a otrhaných. Aj naša citrónová šľachta od nej závisí ako zubry od kyslíka.**

RDU slávnostnejšie: **Môžete byť na svoju prácu hrdý. Bez vás by tu bol chaos a vyvolení by nikdy nemali vily na Ostrove vyvolených. Ani mňa by tu nebolo, ani Zlatých bratov, ani ničoho, čo je jeho na veky vekov, amen.**

RDU s dojatím: **Robíte záslužnú prácu. Ďakujem vám v mene všetkých. Len tak ďalej.**

Jano od dojatia nevedel ani odpovedať a celý týždeň bol z toho taký vykoľajený, že jedol len ovocie a zeleninu.

Psychoterapeut duchovnej útechy pomohol každému. Všetci zistili, že sú úplne normálni, a ak nie, tak to majú tajiť pred ostatnými, a tým budú ešte normálnejší.

Keď to takto pôjde ďalej, nikto už nebude môcť zistiť, čo je normálne a čo nie. A tým sa vyriešia všetky problémy. Aké jednoduché.

Scéna 17: Jano robí dobrú mediálnu prostitútku vo virtuálnej vojne zábavy

Jano ešte nikdy nerobil mediálnu prostitútku vo virtuálnej realite na E-777. Rozhodol sa, že nedá na rady redaktora duchovnej útechy a bude robiť len dobrú prostitúciu podobne ako pekná žena so žltou šatkou. Ani nevedel, že sa dostal do ilegálnej kópie virtuálnej reality a že vlastne bude robiť vojnového korešpondenta vo virtuálnej vojne zábavy.

Jano kráča po krajnici, hneď povyššie motela „Dohryzených ušných lalokov“, v ruke drží diktafón a sem-tam si klikne, len tak pre seba. Je sedem hodín ráno, slnko svieti a je príjemne teplo. Začína sa opäť krásny, slnečný letný deň.

Zrazu pri ňom zastalo veľké tmavé auto s ešte tmavšími oknami. Okno sa otvorilo a pán s kozou briadkou sediaci vedľa šoféra sa pýta:
Mediálna?

Jana otázka poteší a rýchlo odrecituje: **Áno. Obieľujem, očierňujem, znemožňujem, okyďavam a velebím. Vyrábam od diablov, čertov, vrahov, teroristov, narkomanov, alkoholikov, pedofilov všetko až po morálne vzory, humanistov, demokratov, vodcov šťastnej budúcnosti, šťastného posmrtného života, kajúcnikov, pomazaných a svätcov. Odzadu, odpredu, tak ako sa vám to bude páčiť?**

Muž s kozou briadkou: **Sme nároční zákazníci. Chceli by sme od vás niečo, čo je už za hranicou legality.**

Jano zvedavo: **Niečo ilegálne?**

Muž s kozou briadkou zodpovedne: **Áno, chceme, aby ste napísali pravdu.**

Muž dodáva: **Vieme, že za to môže byť tvrdý postih, ale nechceme to zadarmo.**

Jano: **Pomôže to ľuďom?**

Muž: **Pomôže to všetkým.**

Jano: **Tak potom prijímam.**

Muž: **Prisadnite si.**

Jano sa pohodlne uvelebil na zadné sedadlo vedľa sedemhviezdičkového generála, hneď naproti príručnému baru plného fľašiek sedemhviezdičkových koňakov.

Sedemhviezdičkový generál mu podá trikrát zostrihanú videokazetu a veliteľský rozkáže: **Skôr ako začneme, zložte prísahu mediálnej prostitútky.**

Jano si dá ľavú ruku na srdce, dva prsty pravej ruky položí na trikrát zostrihanú videokazetu a prisahá: **„Počujem, vidím, píšem, hovorím a viem len to, čo zákazník uzná za vhodné. Tak nech mi sloboda slova pomáha.“**

Na znak pokory sa Jano nakloní a trikrát sa dotkne čelom trikrát zostrihanej videokazety.

Generál: **Teraz môžeme ísť k veci. Sme tajná organizácia „Mierová civilizácia“. Chceme pretvoriť vojny násilia na vojny zábavy. Potrebujeme niekoho, kto by naše myšlienky podal verejnosti. Písal o tom články, vysvetľoval ľuďom argumenty, opísal našu činnosť.**

Generál po chvíli: **Všetci bojujú za mier, ale my sme proti vojne. Dost' už bolo zabíjania a vzájomného ubližovania.**

Jano: **A ako konkrétne ste proti vojne?**

Generál: **Robíme transformáciu armády. Ale tajne.**

Jano: **Ja mám o tom písať? Ved' o tom nič neviem, ani pravdu, ani lož.**

Generál: **Nemusíte sa ničoho báť. Podľa tajného príkladu v zahraničí aj my sme už tajne transformovali jednu armádu. Zasadíme vás do prostredia, aby ste všetko videli a poznali na vlastnej koži.**

Generál vysvetľuje: **Prijmeme vás do armády, dáme vám hodnosť poručíka pre zvláštne úlohy.**

Jano: **Ale ja neviem poručikovať. Nikdy som nebol vojak.**

Generál: **Zato nič. Budete vojnový korešpondent. V čase mieru budete robiť skladníka. Všetko sme premysleli.**

Jano zhodnotí: **Vidím, že na vojne všetko musí ísť ako po drôťku.**

Generál: **Aj by išlo všetko, len keby sme mali viac peňazí na drôťky.**

Jana vysadili vo vojenskom objekte pred dlhou nízkou budovou. Odovzdali ho vojakovi, ktorý mal službu pri bráne. Vojak mal tvár, dohola ostrihanú hlavu a ruky nafarbené namodro. Mal

oblečený modrý plášť, ktorý ho zakrýval až po stehná. Spod neho mu trčali modro nafarbené nohy v modrých kožených teniskách. Jana modrá farba prekvapila, ale neskôršie si zvykol, keď zistil, že všetci vojaci až po generálov sú nafarbení namodro.

Vojak v modrom: **Vítam ďalšieho dobrovoľníka. Pod'zte za mnou, tu odovzdáte všetky veci a ak vás prijmú, spravíme z vás vojaka, ktorý si v torbe nosí fajku mieru.**

Jano odovzdal všetky svoje veci a stojí nahý, dohola ostrihaný pred modrou prijímacou komisiou.

Predseda komisie sa spýta: **Viete narátať do päť?**

Jano: **Áno.**

Predseda: **Tak rátajte.**

Jano sebavedome: **Jeden, dva, tri, štyri, päť.**

Predseda: **Vedeli by ste vysvetliť teóriu relativity?**

Jano: **Áno.**

Predseda: **Tak vysvetlite.**

Jano: **Všetko je relatívne, hlavne vo vojne...**

Predseda ho preruší: **To nám zatiaľ stačí.**

Podpredseda ešte pridá doplňujúcu otázku: **Budete prezrádzať vojenské tajomstvo?**

Jano: **Nebudem.**

Predseda: **Ste prijatý.**

Ďalšia procedúra išla tiež ako po drôtku.

Modro nafarbený inštruktor odvádza nahého Jana do farbiarne.

Vysvetľuje mu: **Nafarbíme vás celého namodro.**

Jano: **Prečo? Veď som tu len dočasne.**

Inštruktor: **Sme modrá armáda, preto každý vojak musí byť modrý. Ochranná farba proti dezercii je nezmývateľná. Dostanete identifikačný znak na plášť a kožu.**

Jano: **Nestačí mať modré uniformy?**

Inštruktor: **Nestačí. Pred piatimi rokmi vo vojne o Napoleonov pohár niektorí vojaci dezertovali. Zoblíekli si modrú uniformu a behali nahý po bojisku. Dokonca tak urobilo aj pár vojačiek. Nikto nevedel, na ktorej strane bojujú. Naše ľavé útočné krídlo to úplne morálne zdecimovalo. Škoda spomínať.**

Inštruktor smutnejšie: **Odvtedy nás farbía. Už nám vo vojne nepomôže vyzliecť uniformu. Ostatne, aj žltá, červená a zelená armáda prijali podobné opatrenia.**

Jana vo farbiami nafarbili celého namodro, len bielka očí mu svietili. Keď ho vysušili, išiel fasovať uniformu.

Inštruktor v sklade uniforiem pozerá do papierov a hovorí modrému skladníkovi: **Jednu uniformu poručíka. Na výšku 180 cm.**

Skladník položí na pult uniformu v igelitovom obale: **Tu mi to podpíšte.**

Jano: **Nemal by som vyskúšať, či mi sedí?**

Inštruktor: **Bude vám sedieť. Je to elastický vzor univerzál. Vyskúšajte si ju.**

Uniforma Janovi ozaj sedela. Skladala sa z trička, trenírok, plášt'a, kožených tenisiek a z hrubých spodkov na zimu. Všetko v modrom.

Jano: **Nie je mi ten plášť krátky?**

Inštruktor pozrie odborným okom. **Nie. Dĺžka plášt'a pre poručíkov je presne určená. Ma končiť 62 cm od zeme. Pre vojakov 70 cm od zeme a generáli ich majú dlhé až po zem. Dĺžka plášt'a je úmerná vojenskej hodnosti. Už nedávame hviezdičky.**

Inštruktor pozrie do papierov: **Ešte potrebujete osobnú zbraň.**

Zamierili do vojenského skladu zbraní, ktorý bol plný puzdier a ruksakov rôzneho druhu a kalibru.

Inštruktor skladníkovi: **Osobnú zbraň pre poručíka, kaliber 3 na 20.**

Skladník položí na pult osobnú zbraň v igelitovom obale: **Tu mi to podpíšte.**

Jano si opásal opasok s puzdrom, v ktorom bolo zasunuté modré plastové vrečko.

Jano vyberie vrečko a začudovane sa pýta: **Toto ma má ochrániť vo vojne?**

Inštruktor: **Samozrejme, toto je vaša osobná zbraň. Len nie je nabitá.**

Jano pozerá stále nechápavo. Inštruktor zoberie vrečko a nafúka ho, až z neho vznikne malý obušok – budzogánik dlhý 20 cm s priemerom 3 cm. Zasunie mu ho do puzdra.

Inštruktor vysvetlí: **Na rozkaz „nabiť zbraň“ vrečko nafúkate a je to.**

Jano pochopil.

Inštruktor: **Ukážem vám vaše vojenské pracovisko. Ako dôstojník pre zvláštne úlohy v čase mieru budete v sklade prefarbovať modré, zelené, červené a žlté vlajky víťazstiev na modré vlajky**

zábavy. Budete ich počítat' a dbat', aby sa nezašpinili. Súčasne budete vojnový korešpondent. Je to jasné?

Pretože Jano nevedel, čo všetko mu má byť jasné, prisvedčil: **Samozrejme.** Ved' je na vojne.

Nakoniec ho inštruktor ubytoval a Jano začal vojenčiť'. Hneď ako dojedol modrý vojenský guláš na obed, ľahol si na modrú vojenskú posteľ a čakal. Asi o štyri hodiny niekto zaklopal na dvere.

Jano: **Ďalej.**

Dvere sa otvorili a do miestnosti vkročil vojak, ktorý mal plnú náruč modrých vlajok víťazstiev.

Vojak: **Doniesol som vám vlajky na prefarbovanie. Je to z posledných bojov v západnom kvadrante.**

Jano: **Položte ich na zem.**

Vojak položil vlajky na zem a Jano si všimol, že jeho hodnosť musí byť dosť nízka. Modrý plášť mu siahal sotva do pása. Najskôr si myslel, že narukoval z Detvy. Ale pre istotu sa spýtal: **Akú máte hodnosť?**

Vojak vysvetľuje: **Som podčatár. Bol som vojakom. Mal som plášť pekne dlhý, ale za fauly ma zdegradovali o dobrých 20 cm. Najskôr na podslobodníka, potom na poddesiatnika a naposledy za mrzké nadávanie na nepriateľa v čase mieru na podčatára. Mám plášť sotva do pása.**

Vojak dodá veselo: **Ale zas bude vojna, vyznamenám sa a postúpim.**

Jano ako vojenský korešpondent je stále zvedavý: **Za čo vás predtým degradovali?**

Vojak pokračuje veselo: **Ale, kopol som dvakrát do zadku generála, nepriateľského. Rozhodca to zbadal. Bránil som sa, že to bolo za nočného útoku. Nepomohlo mi to. Ešte šťastie, že pri druhom kopnutí som neudržal rovnováhu a spadol do bariny. Keby nie toho pádu, tak dnes som zdegradovaný až na podgenerála, v takom som bol kopacom švungu.**

Vojak dodá veselo: **A z plášťa by mi ostal len nákrčník.**

Jano si všimne, že vojak má v pošve na opasku tiež nejaký obušok, len o niečo dlhší.

Jano: **Čo to máte za osobnú zbraň? Vidím, že je nabitá.**

Vojak vytiahne nacvičeným pohybom z pošvy obušok: **Normálny pechotný budzogán 4 na 80, vzor 2002, ako všetci vojaci.**

Vojak podá modrý pechotný budzogáň Janovi.

Jano zistí, že je tiež nafukovací. Spýta sa: **Samopal nemáte?**

Vojak prekvapene: **Sme vojaci a nie vrahovia.**

Jano tiež prekvapene: **S týmto bojujete?**

Vojak: **Samozrejme. Je to výborná zbraň. Ľahká, ohybná, neporaníte sa ňou. A keď tresnem nepriateľa po gebuli, vidí všetky hviezdy aj Hmlovinu v Andromede.**

Jano: **Vy nepriateľa nezabíjate?**

Vojak opäť prekvapene: **Zabíjať, a prečo? Vyfasovať dvadsať rokov za zabitie, načo by mi to bolo?**

Jano v pomykove rozmýšľa.

Vojak: **Vy ste tu asi nový a ešte ste neprešli základným výcvikom.**

Jano: **Som vojnový korešpondent, len teraz som prišiel.**

Vojak: **Vy vojenský výcvik ani nepotrebuje. Ale dobre, že ste tu. Dostaneme sa do médií.**

Jano: **Len aby.**

Jano zobral do náručia modré vlajky víťazstiev a vybral sa do skladu prefarbovať. Cestou stretol len jednu vojačku. Podľa dĺžky plášťa ihneď usúdil, že ju museli tiež aspoň dvakrát zdegradovať. Najskôr si myslel, že je pod rozopnutým krátkym plášťom nahá. Až keď podišiel bližšie, zdalo sa mu, že predsa má modré elastické nohavičky, ktoré jej sedeli ako uliate. Hneď mu bola sympatická.

Počas celej vojenskej služby na Jana demoralizačne pôsobili modré elastické podprsenky a nohavičky degradovaných vojačiek, ktoré boli rovnako modré ako ich nafarbený zadok. Takže v mnohých prípadoch, v zápale mierového alebo vojnového virvaru nevedel v rýchlosti s určitosťou povedať, či vojačka je oblečená, alebo vyzlečená.

Jano sa prichytil, že má radosť z takejto demoralizácie. Zistil, že je to dobrá demoralizácia a že aj peknej žene so žltou šatkou by sa páčila.

Jano v sklade pomaly a v pokoji prefarboval už druhú modrú vlajku víťazstiev, keď vypukol obrovský zhon. Sirény začali kvíliť, prerušovane a neprerušovane, ako si ktorá zmyslela, generáli vypiskovali na generálskych píšťalkách prerušovane a neprerušovane, ako si ktorý zmyslel, čatári vyrevúvali s

čatárskym akcentom a vojaci pobežovali sem a tam. Janovi sa dokonca zdalo, že v diaľke aj zvony bijú. Že by na pobožnosť?

Jano rýchlo vyšiel pred sklad, kde pobežujúci bezprizorný vojak vykrikoval ako zmyslov zbavený: **Poplach! ... Poplach!**

Jano si v momente uvedomil, že v prípade poplachu musí ihneď niečo urobiť. Len nevedel čo. Preto automaticky začal pobežovať ako bezprizorný korešpondent za bezprizorným vojakom a prichytil sa, že mu kontruje v reve. **Poplach! ... Poplach!** Bol by možno aj zomrel vysilením od behania, keby na neho nebola skríkla vysoká hodnosť v plášti až po zem: **Ihneď sa zaradíte, lebo vás dám odstrelit'!**

Táto dobrá rada na Jana pozitívne zapôsobila. Ihneď sa zaradil na koniec radu najbližšej jednotky, ktorá pochodovala zrýchleným voľným krokom do neďalekého lesa. Presun bol taký rýchly, že zadychčaní vojaci v rozhovore používali len krátke jednodychové slová. To bol dôvod, že sa Jano nič konkrétne nedozvedel. Len počul jednotlivých vojakov okolo: **Rozflákame ich** (nádych) **na cucky**, (hlboký nádych) **kretění**. **Kde sa na nás** (nádych) **hrabú**, (hlboký nádych) **debili**. **Zapamätajú si to** (nádych) **až do smrti**. **Zajatcov** (nádych) **šetrit' nebudem**, (nádych) **a zajatkyniam** (nádych) **dám...** (vojak nedokončil, lebo spadol do výmoľu). **Páni**, (nádych) **tak teraz nasrali** (nádych) **už aj mňa**.

Jano sa pýta vojaka: **Kto?**

Vojak: **Čo?**

Jano: **Kto vás (nádych) nasral?**

Vojak jedným dychom: **Vypovedali nám vojnu**.

Jano: **Ale kto?**

Vojak: **Zelení, červení (nádych) alebo žltí**. **Však uvidíme (nádych)**.
Budú rypákom zem orať.

Vojak po chvíľke oddychu dodáva: **Nevieme, ani o aký pohár ide (nádych)**. **Jedného Napoleona už máme**.

Zrazu veliteľ zavelil: **Stát'! Tu zaujmeme obranno-útočné postavenie**.

Vojaci boli dobre vycvičení. Rozmiestnili sa na kraji lesa v trojčlenných skupinách asi dvadsať metrov od seba. Len Jano ostal ako prst.

Veliteľ si ho ihneď všimol a veliteľsky sa spýtal: **Kde máte osádku?**

Jano: **Akú osádku?**

Veliteľ: **Osádku tanku. Vy ste teda kreatúra!**

Jano: **Ja som vojnový korešpondent**.

Veliteľ: **Čo tu potom robíte?**

Jano: **Budem o vás písať.**

Veliteľ ho už chcel niekam poslať, keď vojak z okraja lesa zahlási:

Osádka tanku štyri, nekompletná.

Veliteľ: **Kto chýba?**

Vojak: **Lepič.**

Veliteľ: **Ako je to možné, ved' sme boli všetci?**

Vojak: **Vraj spadol do výmoľa. Možno príde neskoršie.**

Veliteľ ukáže na Jana: **Tu si zoberte zatiaľ náhradníka.**

Takto jednoducho sa stal Jano tankistom v armáde modrých. Ako sa neskôr dozvedel, bol zaradený do vojenskej funkcie lepiča štvrtého tanku v tretej tankovej rote.

Len čo sa stal tankistom, hneď sa ozval ďalší rozkaz. **Tanky vybalit'!**

Bojové postavenie, smer bojisko južného kvadrantu, zaujať!

Kým Jano čakal na ďalšie podrobnejšie inštrukcie, vojak, o ktorom neskôr zistil, že je tankovým strelcom a veliteľom tanku, zhodil z chrbta ruksak a rozbalil nafukovací tank, vzor 2002. Ďalší vojak osádky tiež zhodil z chrbta ruksak a vybral z neho ručnú pumpu na bicykel, vzor 1912, len oveľa väčšiu. Chudák Jano nemal ruksak, no pomáhal, ako sa dalo. Striedali sa v nafukovaní modrého tanku. Potom ho zamaskovali zelenou trávou a čečinou, aby zapadol do farebného koloritu bojiska južného kvadrantu. Nakoniec sa vyštverali na tank a uvelebili sa tam ako na veľkej nafukovačke. Bojisko mali ako na dlani.

Veliteľ tanku – strelec Janovi: **Kde máš výbroj?**

Jano: **Ja som vojnový korešpondent. Ja som tu len náhradník, dočasne.**

Strelec: **A čo keď dostaneme zásah?**

Jano: **Požičiame si lepidielko od susedov.**

Strelec skonštatuje smutne a ospalo: **Nič iné nám neostáva. Ale strhnú nám za to trestné body.**

Jano sa po chvíli opatrne spýta: **Ako budeme útočiť na tanku, keď nemá kolesá?**

Fúkač: **To je strelcova úloha.**

Jano sa obráti na strelca.

Strelec: **Ako vždy, korešpondenti len píšú a píšú, ale nič nevedia.**

Fúkač vysvetlí: **Strelec v prípade útoku zoberie tank za hlaveň a bude ním mlátiť nepriateľa hlava-nehlava. Je určený najmä proti**

nepriateľským tankom a delostrelectvu. Rozdá si to aj s bojovými vozidlami pechoty.

Jano sa s úzkosťou spýta ešte opatrnejšie: **Aj nepriateľ má len nafukovacie?**

Fúkač: **Samozrejme. A aké by mal mať?**

Janovi odľahlo a hneď sa mu spokojnejšie lebedilo na vrchu nafukovačky. Až vtedy si všimol, že je opäť pekný letný a snečný deň.

Jano po chvíli: **A prečo nemáme železné tanky?**

Fúkač: **Vieš si predstaviť, aké je to drahé. A nafta ide stále hore.**

Fúkač vysvetľuje: **Akýkoľvek kovový predmet je vo vojne zakázaný. Takisto sú zakázané aj ostré predmety, ktoré by mohli spôsobiť fyzické zranenia. Bojuje sa len zbraňami, ktoré sú medzinárodne povolené. Fyzický kontakt telo na telo medzi nepriateľskými vojakmi je prísne zakázaný. Za každý fyzický kontakt je žltá karta, za tri červená a dištanc na dve medzinárodné vojny.**

Jano: **A kto potom vyhrá?**

Fúkač: **Ako kto?**

Jano: **Kto zvíťazí vo vojne?**

Fúkač: **Predsa ten, kto obsadí územie nepriateľa.**

Jano: **A ako obsadíme územie nepriateľa?**

Fúkač: **Budeme ich biť hlava-nehlava, až vyčerpaní ostanú ležať na bojisku, a potom obsadíme ich územie. Je to jednoduchá taktika. Používal ju už Alexander Veľký.**

Bola to klasická situácia. Diplomatické prostriedky medzi modrými a žltými sa už vyčerпали a hádky, kto má pravdu, dosiahli taký stupeň, že sa dali vyriešiť len vojnou o pohár Alexandra Veľkého.

Jano bol s vojnou výsostne spokojný. Mal šťastie, lebo nevedel a ani netušil, že v diaľke, v lese za lúkou, je zakopaný nepriateľ. Celá po zuby vyzbrojená Žltá armáda pripravená na boj. Nevedel ani to, že tri nízkoletiace satelity už od rána vysielajú v priamom prenose situáciu z bojiska na sedemdesiatom siedmom kanáli. Že všetci v zázemí modrých a žltých a mnohí ďalší vojnoví fanúšikovia sedia nervózne pred televízormi a držia palce svojim. Že medzinárodní rozhodcovia už prezerajú záznamy zo satelitov a pridelili už

niekoľko trestných bodov. Že stávková kancelária už vybrala niekoľko miliónov na víťaza.

Situácia bola napätá do prasknutia, ale Jano spokojne vlebedený hore na tankovej nafukovačke, v príjemnom opojení poobedňajšieho letného dňa rozmýšľal, či zdegradovaná vojačka, ktorú dnes stretol, mala pod krátkym rozopnutým plášťom niečo na sebe. A keď sa začal utešovať, že asi bola ozaj nahá, vtedy to, ako na potvoru, vypuklo.

Ozvalo sa hrozné bubnovanie na strane modrých a hneď nato im žltí rovnako odpovedali.

Jano: **Čo sa deje? Ideme na nich?**

Fúkač: **Ešte nie. Sme v poradi až na konci.**

Jano sa chcel niečo spýtať, keď zbadal, ako z lesa vyšiel dôstojný modrý pán v modrom smokingu, snažiac sa niešť dôstojne vztýčený budzogáň kaliber 5 na 300. Keď ho vojaci uvelebení na vyvýšených miesta zbadali, začali ujúkať a povzbudzovať ho slovami ako: „**Ukáž mu, starému dedkovi. Nauč ho slušne sa správať. Nech si to zapamätá až do smrti.**“

Jano: **Kto je to?**

Fúkač: **No predsa prezident.**

Jano: **Aký prezident?**

Fúkač: **Prezident modrých, zvolený v slobodných voľbách.**

Fúkač ukáže rukou: **Už vidím aj žltého!**

Jano: **Tiež prezident?**

Fúkač: **Samozrejme.**

Obaja prezidenti sa približovali pomalým dôstojným krokom, len vztýčené budzogáne sa už nedôstojne nakláňali sem a tam. Zrejme prezidenti málo trénovali, a treba dodať, že už neboli najmladší. Keď sa priblížili na dostrel, dôstojne zastali a naberali dych a odvahu. Prvý zaútočil modrý. Chcel udrieť rýchlo a čo najsilnejšie. Tak prudko sa rozohnal budzogáňom, až mu skoro vyskočila platnička. Ale žltý mal dosť času na obranu a odrazil úder. Budzogáne sa stretli takou silou, že obaja stratili rovnováhu a spadli do vysokej trávy na lúke, takže ich nebolo vôbec vidieť. Chvíľku sa nič nedialo a rozhodcovia už chceli vyhlásiť remízu, keď sa boj opäť rozpútal s oveľa väčším dôrazom. Bolo vidieť len žltý a modrý budzogáň trieskať do trávy. Zrejme prezidenti nemali dosť síl postaviť sa na nohy, preto sa mlátili budzogáňmi ležiaccky.

Treba dodať, že to bol dôvod, že boj trval celých dvadsať minút bez prestávky.

Bolo to prvá prezidentská vojna, ktorá sa do análov histórie zapísala ako ležiačková. I keď treba dodať, že prezidenti v posledných desiatich minútach boja už neboli na dostrel. Zrejme sa aj tu ukázala prezidentská taktika.

Rozhodcovia vyhlásili remízu a nastalo druhé kolo.

Jano: **Kto je na rade?**

Fúkač: **Teraz sa budú biť predsedovia vlád, potom ministri, ďalší vysokí štátni úradníci a generáli. Zaujímavý bude aj súboj vyvolených. Až potom nastupujú dobrovoľné vojenské jednotky nespokojných občanov.**

Osádka tanku so záujmom sledovala súboj ministrov, ktorý trval už dobrú hodinu. Mlátili sa tak vehementne, ako keby privatizovali. Okolo ministra Skučka aj bubliny lietali, asi trénoval.

Jana prepadla zvedavosť: **Myslel som si, že vo vojne bojujú len vojaci.**

Fúkač: **Tak to vraj bolo kedysi dávno, v dobe barbarskej. Dokonca sa aj zabíjali. Ale situácia sa začala rýchlo meniť, keď sa presadila vojnová doktrína „Významní dopredu“. Významní hneď zariadili, že sa prestalo vo vojne zabíjať a teraz dokonca súťažíme o pohár „Vojna bez úrazu“.**

Takto spokojne si Jano s fúkačom debatovali a úplne zabudli, že sa ešte vždy nerozhodlo, kto vyhral, a do boja musí nastúpiť armáda. Ostatní vojaci boli už dobrú hodinu v bojovej pohotovosti prvého stupňa, okrem Jana, ktorý už zadriemal, a keď znovu začal snívať o vojačke v krátkom rozopnutom plášti, opäť sa to začalo.

Žltí zaútočili tak náhle a s takým revom, že Jano zletel z nafukovačky až na dno zákopu. A to ho zachránilo, lebo tank, na ktorom ležal, sa v momente vztýčil do bojovej polohy. Keď Jano vyliezol zo zákopu, videl, ako sa z náprotivného lesa rýchlo približuje ďalekonosné delostrelectvo žltých. Delostrelci držali delá za dlhé ďalekonosné hlavne a mávali nimi ešte hrozivejšie ako Komančovia tomahavkami. Za nimi sa vyrojila pechota a tanky. Modrí vyčkávali, asi chceli bojovať radšej v lese, kde sa ďalekonosné delostrelectvo neosvedčí. Ale nahnevaní občania z modrej roty dobrovoľníkov to nevydržali. Chceli si čo najskôr

vybaviť účty so žltými. Bez rozkazu, s veľkým nadávaním a hrozivo vztýčenými, nabitými útočnými budzogáňmi kalibru 6 na 180 vyrazili proti žltým. Jano ešte stihol vidieť, ako žlté delá začali kosiť nahnevaných dobrovoľníkov, keď ho vlastná jednotka útočiaceho ťažkého delostrelectva zhodila späť do zákopu. Keď sa z neho opäť vyhrabal, boj bol už v plnom švungu. Modrí a žltí sa mlátili zbraňami hlava-nehlava, nadávali si navzájom a tešili sa z každej podarenej akcie. Aj diváci si prišli na svoje.

Davová scéna zmohla aj Jana. Zatúžil vybiť si všetku zlosť, ktorá sa v ňom nahromadila za posledné roky. A ani nevedel, či to spôsobili žltí, červení alebo zelení. Nevedel, že by sa mal držať s fúkačom za svojím tankom, aby ho v prípade zásahu zalepil. Spomenul si na vyvolených, Zlatých bratov a Charitné konzorcium, spomenul si aj na redaktora duchovnej útechy, aj na otrhanú učiteľku, aj na otrhané podchody. Zodvihol zo zeme prvý pohodený budzogáň kaliber 8 na 220 a s oslobodzujúcim revom sa vrhol na žltých. Mlátil dokola hlava-nehlava a možno by bol aj vyhral vojnu, keby sa mu nepriplietla do cesty vojačka z demoralizujúcej rotý rýchleho nasadenia žltých. Zlomok sekundy, kým Jano rozmýšľal, či má na sebe žltú elastickú spodnú bielizeň, alebo je nahá, sa mu stal osudným.

Dostal taký ťažký zásah z mínometu do zadku, že sa pár ráz otočil vo vzduchu, zakrútila sa mu hlava a spadol do výmoľa. Keď sa prebral, zistil, že vojačka z demoralizujúcej rotý mu odopína plášť. Opäť sa mu vojna začala páčiť, uvoľnil sa a začal študovať kvalitu žltej elastickej bielizne. Ešte nevedel, že elitné demoralizačné jednotky rýchleho nasadenia majú takú elastickú bielizeň, že si vojak musí dvakrát siahnuť, aby zistil, či tam vôbec je.

Nevedel ani to, že strata plášťa by znamenala, že sa dostal do zajatia. Ale osud bol k nemu milosrdný. Jeho tank z tretej tankovej rotý dostal priamy zásah, lepič sa stratil a fúkač ho už nestačil dofukovať. Keď to posádka zbadala, ihneď ho opustila a nebojaschopný tank zaľahol Jana aj so žltou vojačkou. Na to všetko sa ešte zrútila protitanková nafukovacia zátarasa. Žltá vojačka bola v bojoch už ostrieľaná. Len čo zbadala, že sú schovaní pred sľedivým zrakom kamier satelitov, zmenila správanie.

Žltá vojačka so smiechom: **Tak ako, modrý, dobre si to dostal, čo?**

Jano: **Dostal, no a čo? Videla si, koľkých som zložil hneď prvým úderom?**

Vojačka: **Nevidela. Spokojne sa pretiahla vedľa Jana: Troška si oddýchne, kým to odstráni.**

Jano provokuje: **Teba museli dobre zdegradovať, keď máš z plášt'a len nákrčník.**

Vojačka: **Nezdegradovali. To je uniforma demoralizačnej jednotky rýchleho nasadenia. Vždy nás nasadia, keď je zle, keď treba niekde riešiť nejaký konflikt. Vymyslela to Únia.**

Jano sa prizná: **Ja som tu nový a viem toho o vojne málo.**

Vojačka: **Ja mám už krst ohňom za sebou. Vlni nás nasadili v ďalekých nedostupných horách, ťažká technika sa tam nedostala. Mnisi kultu strieborných zvončekov vyvolali vojnu proti mníchom kultu nebrúsených diamantov. Boje boli také prudké, že tri naše prieskumníčky z toho otehotneli a mnohé prišli o uniformu.**

Jano pobavene: **Ako mohli prísť o uniformu?**

Vojačka: **Lahko. I ja som o ňu prišla, ale zato mám doma ešte dosť nebrúsených diamantov a nejaké zvončeky.**

Vojačka vysvetlí: **Až neskoršie sme zistili, že mnisi vojnu fingovali. Už dlho nevideli ženy. Že vraj si ináč nevedeli pomôcť. Celý zásah našej jednotky nakrúcali aspoň desiatimi kamerami.**

Vojačka spokojne dodá: **Doteraz si to premietajú na slávnostiach slnovratov a výročných oslavách bojov, takmer každý mesiac. Vyhlásili, že vraj takéto vojenské jednotky svet potrebuje. Niektoré z nás vyhlásili už aj za sväté. Sme opäť bohyne. Aspoň tam.**

Vojačka ešte spokojnejšie: **Som na to hrdá.**

Jano: **Ja by som tiež chcel bojovať len s vami. Vy veľmi dobre demoralizujete.**

Vojačka: **Vidím, že si správny vojak. Vrátim ti plášť.**

Jano: **Netreba, ja ho nepotrebujem.**

Vojačka vysvetlí: **Keď nemáš plášť, stávaš sa zajatcom toho, kto ti ho zobral.**

Jano: **Takže ja by som bol tvoj zajatec?**

Vojačka: **Mesiac by si bol u mňa v zajatí.**

Jano: **Kde?**

Vojačka: **Pomáhal by si mi napríklad v kuchyni, na dvore, v kúpeľni a tak.**

Jana to potešilo: **Prečo nie?** A už si to začal živo predstavovať.

Vojačka ukáže na ruksak. **Už tam mám štyroch. To mi na túto vojnu úplne stačí.**

Jano sa predstaví: **Ja sa volám Jano, a ty?**

Vojačka: **Ja som Jašika, teší ma.**

Jano: **Nie si od Balatónu?**

Vojačka: **Ako vieš?**

Jano záhadne: **Tak.**

Jano sa ocitol v oáze mieru uprostred tejto čudnej vojny. Doľahlo to na neho. Spýtal sa: **Môžem ťa pobožkať?**

Aj na vojačku doľahla oáza mieru: **Môžeš, ale po vojensky. Musíme si dávať pozor, lebo mám už dve žlté karty. Ak ma prichytia, dostanem červenú za faul a dištanc na dve vojny. Môže to byť aj pár rokov, pokiaľ si zas schuti zademoralizujem.**

Jano vyskúšal veľa bozkov, pokiaľ našiel ten vojenský, na ktorý sa vzťahoval dokonca aj paragraf vlastizrady. Kým bol odstránený tank a zátarasa, stihli si ešte vymeniť adresy a všeličo iné. Pretože písacie potreby boli zakázané, Jano si adresu presne nezapamätal a po vojne vypisoval nádherné zaľúbené listy na Balaton. Aj niekoľko pekných odpovedí dostal, ale ani jedna nebola od Jašiky. **„Asi bude niekde na vojnovej výprave v nedostupných končinách demoralizovať nadšených bojovníkov,“** utešoval sa.

Pohodu vo výmole narušil len krátko redaktor duchovnej útechy. Strčil tam hlavu a cítiac významnosť svojej funkcie aj vo vojne, spýtal sa: **Nepotrebujete duchovnú útechu v týchto hrozných vojnových časoch?** Keď nedostal odpoveď, dodal: **Ani politické školenie?**

Ani teraz nedostal odpoveď, pretože Jašika ho dvakrát pichla osobným dráždičom 4 na 100 a on z toho múdro usúdil, že títo sú už dávno politicky vyškolení.

Pred odstránením zátarasy si Jašika žltým mejkapom prikrášlila tvár, dofúkala osobný dráždič 4 na 100 a rezkým krokom andskej pumy vybehla z výmoľa. Jano osamel a bolo mu smutno. Už ani nechcel mlátiť nepriateľa hlava-nehlava, veď nepriateľ mu nič zlé neurobil, ani vojačka rýchleho nasadenia, skôr naopak. Chcel len, aby bol

pokoj a mier. Pretože dezertovať nemohol, rozhodol sa, že utečie na okraj bojiska a tam prečká celú vojnu. Chcel vybehnúť z výmoľa rezkým krokom tatranského rysa, ale pretože mal práve ďalšiu bojovú skúšku ohňom za sebou, ledva sa vyterigal hore. Videl, že boje pokračujú s neľútostnou intenzitou. Oháňajúc sa nabitým budzogaňom 8 na 220, kliesnil si cestu naspäť k lesu modrých. Keď vošiel do lesa, zistil, že nepriateľ ho ešte neobsadil. S úľavou sa rozbehol ďalej.

Pravdepodobne by dobehol až na okraj bojiska, keby sa mu do cesty nepostavila hliadka modrých v dlhých plášťoch a nezrevala naňho:

Heslo!

Jano nebojácne, veď sú to naši. **Aké?**

Hliadka: **Odhod'te zbraň a plášť a ruky za hlavu.**

Jano poslúchol a dal sa odvieť.

Doviedli ho do modrého bunkra zamaskovaného zelenou fľakatou plachtou. Bunker bol veľký, zmestilo sa tam celé velenie modrej armády, väzenie, ošetrovňa a jedáleň. Jana dali do väzenskej cely k modrému väžnovi, ktorý niečo písal na stole. Bol práve čas večere, doniesli im modrý vojenský guláš víťazstva, aby nezabudli, na ktorej strane bojujú. Hneď sa pustili do jedla.

Uväznený vojak Janovi: **Aká je situácia?**

Jano: **Stále nerozhodne.**

Vojak: **Komu držíš?**

Jano: **Ani neviem.**

Vojak: **Ja začínam držať žltým.**

Jano: **Prečo?**

Vojak: **Zistil som, že majú rovnakú pravdu ako my.**

Jano neodpovedá.

Vojak dodáva: **Chcem prestúpiť na žltú stranu. Práve píšem žiadosť.**

Jano: **Ako prestúpiť? To sa dá?**

Vojak: **Samozrejme. Len sa bojím, že kým ju schvália, bude po vojne.**

Byrokrati sú všade.

Jano: **Aj ja môžem prestúpiť?**

Vojak: **Pravdaže. Nepoznáš pravidlá?**

Vojak konštatuje: **To je už len dnešná armáda!**

Vojak po chvíli smutne dodá: **Možno žltým už nepomôžem.**

Jano: **Ale veď patríš medzi modrých.**

Vojak: **Akože patrím?**

Jano: **Ja neviem. Máš občiansky preukaz, pas a bývaš v modrom štáte.**

Vojak: **Tak to bolo voľakedy. Kde žiješ? Ako to, že nič nevieš?**

Jano: **Som vojnový korešpondent.**

Vojak: **Aha.**

Vojak po chvíli vysvetlí: **Štáty existujú, len štátne občianstvo zrušili. Každý má len identifikačný kód. Môže voľne prechádzať a žiť v žltom, zelenom, červenom a modrom štáte. V prípade vojny, ak je nespokojný, môže sa dobrovoľne prihlásiť v ktoromkoľvek štáte za vojaka a bojovať na ktorejkoľvek strane. Problém je len, že počas vojny môže zmeniť stranu len po schválení žiadosti. Vraj inak by bol z vojny pekný bordel.**

Jano: **A čo pas?**

Vojak: **V prípade cesty na Mesiac alebo Mars si môže každý podať žiadosť o pas. Bude tam mať napísané, že je obyvateľom Zeme a že sa tam aj narodil. Poriadok musí byť.**

Navečerali sa, vojak išiel dopísať žiadosť a Jano konečne zistil, že je obyvateľom Zeme.

Spokojne driemal na tvrdej priči, podvedome registroval zvuky doliehajúce zo susednej miestnosti operačného veliteľstva. Počul dokonca aj rozrušený hlas z vysielačky: „**Nepotrebujeme 6 na 220! Gondómy, gondómy! Bystro, bystro!**“ Videl, že vojna je stále v plnom švungu. Bolo zrejmé, že aj červení a zelení sa pridali na rôzne strany. Ved' o pohár Alexandra Veľkého sa nebojuje každý deň.

Po chvíli Jana zobudili a zavolali na výsluch. Keď si sadol na stoličku, zistil, že ho vypočúva starý známy sedemhviezdičkový generál, samozrejme nafarbený namodro a bez hviezdičiek. Len sedemhviezdičkový koňak na stole bol stále rovnaký. Asi nemajú vojenský, pomyslel si Jano.

Generál mu podáva ruku: **Šťastie, že sme vás našli.**

Jano: **Aj ja som rád, že som tu.**

Generál: **Chcem si s vami pripíť na víťazstvo.**

Jano: **Takže naši konečne vyhrali.**

Generál: **Ale nie. Chcem si pripíť na víťazstvo zdravého rozumu, na víťazstvo mierovej civilizácie.**

[102] Karol Ondriaš: Hahaha...

Jano zdvihol pohár a odhodlane zopakoval: **Tak na to naše víťazstvo!**

Začal vyhrávať hudobný signál, ktorý zaznie na konci ilegálnej virtuálnej reality, keď treba zobudiť majiteľa. Opakovalo sa to dva razy.

Scéna 18: Janovi zomrie otec

Jano potme v posteli: **Toto je život?**

Vstane, ide do kúpeľne a zapáli svetlo. Sprchoval sa v kúpeľni trošku dlhšie, podvedome si prezeral kožu, či nie je domodra. Jano, ako po boji, je strapatý, škaredý a smutný. V chladničke našiel dvadsať jogurtov, zoberie si tri s rožkom a raňajkuje.

Hovorí si sám pre seba: **Vojenský guláš víťazstva bol lepší.**

Zrazu zazvoní telefón. Jano zdvihne slúchadlo:

Hlas z telefónu: **Tu je reklamná agentúra Mŕtvi bratia. Vy ste Jano Doka?**

Jano: **Áno.**

Hlas z telefónu: **Prepáčte, že vás vyrušujeme. Ako už viete, váš otec zomrie dnes naobed, presne o 12,48. Preto by som sa vás chcel spýtať ako rodinného príslušníka, či máte záujem o príspevok vášho otca k rozvoju športu a telesnej výchovy. Je to aj finančne honorované.**

Jano: **Môj otec ešte žije?**

Hlas z telefónu: **Áno, ale len do 12,48. Máme ho na zozname už niekoľko rokov.**

Jano: **Kde je?**

Hlas z telefónu: **Na Prepísanej 1. Záchytné stredisko 12. Druhé poschodie. Podpora životných funkcií 16/2. Najlepšie by bolo, keby sme sa tam stretli o 12,30 a dohodli všetko osobne. Súhlasíte?**

Jano: **Samozrejme, prídem tam. Musím sa predsa s otcom rozlúčiť.**

Jano pozrel do príručky demokracie a zistil, že Prepísaná ulica sa nachádza v štvrti Riadne otrhaných a že každému návštevníkovi štvrte sa odporúča, aby sa poistil proti najhoršiemu. Pretože v štvrti Riadne otrhaných je všetko popísané grafitom, špinavé a rozbité a možno tam stretnúť ľudí pod vplyvom alkoholu, drog a tlaku demokracie, príručka odporúča zobrať si volkmena s páskou *Smiechom proti špine, grafitom, alkoholu a drogám.*

Jano sa dal poistiť proti najhoršiemu na štyri hodiny, nasadil si na uši slúchadlá, vložil pásku, zapol volkmen a odhodlane sa postavil na

[104] Karol Ondriaš: Hahaha...

zástavku autobusu. Celou cestou sa mu v slúchadlách ozýval príjemný smiech, takže všetko otrhané vonku mu pripadalo vzdialené a neskutočné.

Jano prichádza do Záchytného strediska. Na informáciách sa opýta:
Prišiel som navštíviť otca, zomiera. Leží na oddelení podpory životných funkcií 16/2.

Informátorka: **Meno?**

Jano: **Jano Duka.**

Informátorka: **Áno, 12,48. Druhé poschodie, číslo izby 126. Vstupné 50 Sk.**

Jano zaplatí vstupné.

Informátorka mu pripne čiernu stuhu s menom Jano Duka. Dá mu štyri čierne papierové vreckovky. Namiesto kvetov mu podá prvomájové mávadlo s bielou holubicou a červenými stuhami. Ospravedľňuje sa: **Prepáčte, kvety sa nám už minuli.**

Jano ide po chodbe, kde pri stolíku sedí pán v čiernom, tiež s mávadlom s holubicou a so stuhou s menom Jano Duka. Máva naňho mávadlom.

Jano mu na odpoveď tiež zamáva mávadlom. Pán vstane, podá Janovi ruku a povie dojemne: **Úprimnú sústrasť.**

Potom pokračuje obchodne: **To ja som vám volal dnes ráno. Som Jožo Čierny, reklamná agentúra Mŕtvi bratia.**

Jano: **Kde je otec?**

Mŕtvy brat: **Tam za dverami, má ešte dvadsať minút'. Všetko stihneme.**

Jano: **Vy ste z pohrebného ústavu?**

Mŕtvy brat: **Áno aj nie. V dnešnej dobe by vás pohreb vyšiel aj na 10 000. Naša reklamná agentúra sa snaží pomáhať vdovám a sirotám, pre ktorých to môže byť dosť veľké finančné zaťaženie. Ponúkame vám, vlastne vášmu otcovi, bezplatné posmrtné zaopatrenie a bezplatný pohreb so všetkými poctami, v prípade, že budeme môcť prezentovať naše produkty pri športových a pohrebných obradoch. Už som všetko pripravil. Podáva papiere Janovi.**

Jano: **Nebude ma to nič stáť?**

Mŕtvy brat: **Nič. Po smrti otca už všetko zariaduje agentúra.**

Jano podpíše.

Podajú si ruky, Mírtvy brat dojemne: **Ďakujem, úprimnú sústrasť.**
Ponúkne Janovi, aby vošiel prvý do izby.

V izbe sestrička skontroluje Janovi stuhu, ale s Jožom Čiernym sa pozdravia ako starí známi. Sestrička si sadne k stene, pozrie na počítadlo a začíta sa do časopisu. Na posteli leží pacient napojený na rúrky a káble, pri stene sú prístroje, ktoré všetko monitorujú. Na stene je digitálne počítadlo, kde sa odrátavajú peniaze v dolároch ako v telefónnej búde. Pod ním je ďalšie digitálne počítadlo, kde sa odrátava čas v hodinách, minútach a sekundách. Do konca ešte chýba 6 minút a 30 sekúnd.

Jano príde bližšie k otcovi a obráti sa na Joža Čierneho: **Je to on. Vyzerá celkom dobre.**

Jožo Čierny: **Musí to byť on. Poist'ovňa to už tri razy preverovala. Poistil si podporné funkcie len na desať dní. Ledva sme vás zatiaľ našli.**

Pri piatich minútach sa ozve hlas z prístroja: **Ostáva už len päť minút.**

Jano vyberie peňaženku a chce vložiť nejaké peniaze do podporného stroja.

Mírtvy brat ho zastaví: **Pán Doka, nemá to význam. Podľa zmluvy musí zomrieť o 12,48. Obrady sú pripravené nadnes.**

V prístroji sa zapne magnetofón, kde hovorí niekto v neznámej reči. Jano sa pozrie na Čierneho bratra.

Mírtvy brat: **Pohrebná reč. Je to default, esperanto. Neurčili ste jazyk ani náboženstvo.**

Jano: **Firma GIF dodá prekladateľa.**

Tri minúty pred koncom sa zapne pohrebný pochod.

Jano sa rozplače. Jožo mu podá čiernu papierovú vreckovku.

Sestrička zbadala, že sa jej pustilo očko na pančuche. Začne si ju upravovať.

Minútu pred smrťou otec začne kývať rukou, ktorá je napojená na hydrauliku. Aj Jano kýva. Jožo Čierny nonšalantne zakýva a pozrie na sestričku. Sestrička mu kýva. Hydraulika zdvihne hlavu otca, ktorý sa začne umelo usmievať.

Jano kýva a hovorí: **Však sa ešte uvidíme na druhom svete. Nájdem si vás tam, otec. Nestrachujte sa. Opýtam sa Hapolóna.**

[106] Karol Ondriaš: Hahaha...

Keď na počítačoch naskočia nuly, ruka a hlava spadne. Prístroje sa zastavia. Na počítačle bliká červený nápis: ***Time over!*** Nastane mŕtve ticho.

Sestrička vstane a začne odopínať hadice a drôty z otca. Mŕtvy brat otvorí dvere a do miestnosti prídu dvaja Mŕtvi bratia (firmu majú aj na čiernych šatách) s truhlou na vozíku. Truhlu podložia pod posteľ a sestrička na počítači vyberie program „spodný prepád mŕtvoly“. Po stlačení enteru sa spustí program a mŕtvola sa prepadne do truhly.

Mŕtvy brat podá oznámenie o pohrebe Janovi. A povie: **Bude to ešte dnes o 17,00 v Zakopanej Lehote. Adresa je na vstupenke.**

Mŕtvy brat mu podá ruku: **Ďakujem za spoluprácu. Bolo to dôstojné, len tak ďalej.**

Scéna 19: Jano na otcovom pohrebe

Jano a Asis zaparkujú auto v Zakopanej Lehote a idú na cintorín: Pred bránou je prenosná búdka, kde predávajú lístky.

Pri bránke ich zastaví chlap (má tiež logo Mŕtvych bratov): **Lístky, prosím.**

Jano: **Aké lístky?**

Chlap: **Dnes máme oblastné finále o pohár Mŕtvych bratov.**

Jano: **My ideme na pohreb otca. Tu je pozvánka.**

Chlap: **To je iné. Úprimnú sústrasť?**

Jano s Asis idú na cintorín, kde ľudia sedia na dvoch stranách na pojazdných tribúnach a v strede dvaja chlapi súťažia v kopaní hrobov. Každý kope jeden hrob. Je tam búdka stávkovej kancelárie a tombola. Predstaviteľ najsilnejšej politickej strany, chlap v tmavom dôstojnom obleku a jasnej kravate sa na každého usmieva a každé dve minúty zakýva, striedajúc štyri svetové strany. Všetko je ovešané reklamami. Okolo ide predavač piva a hamburgerov. Štyri oblastné mažoretky pre nedostatok miesta tancujú priamo na starších hroboch. Je tam súkromná televízia aj s komentátorom. Jednej mažoretke sa zaplietol okrasný krík medzi nohy a štekli ju na zadku. Preto je jej tanec najúžasnejší.

Komentátor na oblastnej úrovni: **Je to súboj kopáčskej dvojky a kopáčskej štvorky. Víťaza čaká postup a šek na 150 000 Sk. Ďakujeme sponzorom Krompáče a lopaty Slovakia.**

Komentátor po chvíli v zrýchlenom tempe. **Súčasný stav zápasu v tridsiatej minúte. Záhronský, kamaráti ho volajú Lopatovec, súčasná dvojka, 96 cm. Jančo, súčasná štvorka, 89 cm. Je to krásny vyrovnaný súboj. Všimnite si prácu Pavačky Lopatovca. Pohybuje sa ako parný stroj po rúčke lopaty, hore-dolu, hore-dolu. A diváci začínajú povzbudzovať „hore-dolu, hore-dolu“. Vľavo pri kope čerstvo nakopanej voňavej zeme práve povstala Jančova terajšia priateľka Linda. Áno, je to tá istá Linda, ktorá až dva roky žila so svetovou jednotkou Hungovom a dokonca pred štyrmi rokmi tri razy navštívila Malého Bizóna na Ostrove vyvolených. Z jej pohľadu spod tmavých okuliarov možno tušiť, ako veľmi túži po víťazstve.**

Ako keby jej o niečo išlo. A pritom nevieme, o čo jej ide. A v tom je jej veľkosť. Práve sa vrátila z prímorského strediska Honono, kde sa zotavovala po kupírovaní uší firmou Gold Uši Slovakia. Posledný mesiac tam pomáhala Jančovi pripraviť sa na tento významný zápas. Jej športové Kabro 2001 je stále zaparkované pred márnicomou. Na hlave má klobúk v štýle Hono, ktorý sa práve nosí v stredisku Honono. Všimnite si asymetrický výstrih a asymetrický štýl nohavíc okolo kolien, ako aj tetovanie na ľavom pleci. Sme príjemne potešení, že aj ona prispela k vydarenému kultúrnemu podujatiu. Priniesla nám sem trošku kultúry z ďalekého veľkého sveta, ktorú naši rodáci hltajú očami a ústami. Mnohí by si na to všetko najradšej siahli vlastnými rukami. Aj toho sa možno raz dožijeme, len sa nám už konečne musí podariť transformácia...

Jano vyhľadá človeka s logom Mŕtvych bratov a pýta sa: **Prišli sme na pohreb môjho otca Jana Doku.**

Muž pozrie do papierov: **Pohrebný obrad už prebehol počas podpory životných funkcií na 16/2. Pochováme ho hneď po vyhlásení víťazov. Bude to o 10 – 15 minút. Tam ho máte, ten napravo.** Ukáže na dve otvorené truhly, ktoré sú opreté o staré náhrobné kamene a zdvihnuté o 45 stupňov, aby bolo vidieť reklamy.

Jano s Asis príde k truhle. Okolo sa tmolia ľudia s hamburgerom v ruke od jedného mŕtveho k druhému. Dieťaťu kvapká roztopená zmrzlina na topánku nebožtíka. Mŕtvy otec v truhle je obsypaný reklamami namiesto kvetmi. Má červeno namaľované pery, ružové líca a čierne vlasy. Reklama hlása: **Náš mejkap „Bumbo A“ oživí aj mŕtvolu. Je tu aj pre vás.**

Jano si obzerá otca a číta ďalšie reklamy.: **Dovolenka vašich snov...** Obzrie si aj dezodorant, ktorý má otec vystavený priamo na hrudi. Pod ním je text: **Dezodorant MB-5 000 vás zbaví nepríjemného pachu na 72 hodín. Vaši spoločníci to ocenia.**

Jano dojemne: **Otec žil ešte v starom svete. Nevedel sa prispôsobiť. Až po smrti sa mu to podarilo. Sám by sa čudoval, akej slávy sa dožil.**

V pozadí počuť výkriky na oslavu víťaza. Odovzdávajú ceny. Linda rozdáva autogramy, mažoretky sa fotografujú s Jančom. Vyhlasujú tombolu. Ľudia sa rozchádzajú. Len pár starších ľudí ešte debatuje. K truhle príde Jožo Čierny s dvoma pracovníkmi Mŕtvych bratov.

Vážne odstránia reklamy z hrude. Zoberú truhly a spustia ich do hrobov. Z magnetofónu počúť spevavú reč v latinčine. Čierni bratia zasypávajú hroby.

Komentátor je stále vytrvalý: **Ešte raz ďakujeme Mŕtvym bratom a firme Krompáče a lopaty Slovakia za sponzorovanie vydareného podujatia, za rozširovanie kultúry aj do najzabudnutejších kútov nášho krásneho Slovenska. Je povzbudzujúce, že firma Krompáče a lopaty Slovakia rozširuje svoje aktivity aj do zahraničia. To už nie sú drotári, ale výkonní profesionáli, ktorí často nahradia aj najmodernejšie stroje.**

Komentátor naberie dych a pokračuje: **Dátum najbližšieho kultúrneho podujatia vám oznámime, len čo si overíme najnovšie údaje od polície a z nemocníc. Ľudia budú zomierať stále, v tom majú Mŕtvi bratia pravdu, a to je veľká budúcnosť tejto firmy. Kiež by takých firiem bolo viac. Tešíme sa na ďalšie ročníky. Okrem tradičnej súťaže nabudúce budeme voliť aj Miss Zakopanej Lehoty a okolia. Príd'te si uctiť svojich mŕtvych a neobanujete!**

Jano Čierny sa pozdraví a hovorí s Janom Dokom a Asis: **A máme to za sebou. Všetko sa racionalizuje, zvyšujeme produktivitu práce. Len to zakopávanie sme ešte nevyriešili.**

Jano a Asis sa rozlúčia s Mŕtvymi bratmi a odchádzajú. Konečne môžu relaxovať ako v zátiší modrých vlajok víťazstiev.

Asis zhodnotí pohreb: **Bolo to o čosi lepšie ako majstrovstvá sveta v púšťaní bublín. Ale inak to bol pekný cirkus. Len striptíz tam chýbal.**

Jano úplne vykoľajený otcovou smrťou: **Načo striptíz? Otec by aj tak z neho nič nemal. Ved' bol úplne studený.**

Asis po chvíli: **Keď budem mať pocit, že zomriem, vykopem si v lese jamu a sama sa do nej zahrabem.**

Jano: **Ťažko. O všetkom rozhoduje demokracia a sponzori. Nedovolia ti to. A zo všetkého treba platiť dane.**

Asis: **Potom mi ostáva len žiť donekonečna.**

Jano po chvíli Asis cestou autom domov: **Nevolal mi do roboty Peter?**

Asis pokrúti hlavou, že nie.

[110] Karol Ondriaš: Hahaha...

Jano vyťuká číslo na mobile: **Tu je Jano... Zajtra teda prídem, ako sme sa dohodli... Áno.... Stretnem sa z Marietou... Už sa teším. Maj sa pekne.**

Jano Asis: **Beriem si na pár dní dovolenku. Idem za Petrom a stretnem sa aj s Marietou.**

Asis: **Drž sa.**

Jano: **Aj ty. Idem im niečo kúpiť.**

Asis: **Budem ťa čakať.**

Scéna 20: Jano sa stretne v meste na WC s bohom a kupuje kabelku

Jano sa rozlúči s Asis a ide do obchodu kúpiť Mariete a Marcelovi darček. Cestou si skočí dolu po schodoch do verejných záchodov. Jano sa pri síkaní vo verejných záchodoch obzrie a zistí, že s ním spolu síka pán, ktorý bol bohom, ktorý ho navštívil doma vo virtuálnej realite.

Síkajúci Jano sa ho spýta: **Pane bože, čo vy tu robíte?**

Síkajúci boh nato: **Prosím?**

Síkajúci Jano: **Čo tu robíte?**

Síkajúci boh: **Síkam.**

Síkajúci Jano: **Tu?**

Síkajúci boh: **A kde by som mal?**

Síkajúci Jano: **Prepáčte, ale vždy som si myslel, že bohovia nesíkajú. Vám sa to nepatrí. Nemali by ste chodiť síkať do mestských záchodov.**

Síkajúci boh len pokrúti hlavou.

Jano sa po chvíli spýta: **Pane bože, to som v druhom svete, alebo ešte len v tom prvom?**

Boh: **Pane, ste v mestských záchodoch, ak ste to ešte nezistili.**

Jano: **A myslíte, že tento svet je lepší?**

Boh. **No, aj lepšie záchody som už zažil.**

Boh odchádza a Jano zúfalo síka za ním, a za ním aj zúfalo hovorí: **Neopúšťajte ma. Ešte mám veľa otázok.**

Boh sa mu stratí. Jano odchádza do obchodu.

Predavač: **Prosím?**

Jano predavačovi: **Peknú kabelku pre manželku.**

Predavač ukáže na regál v stene: **Vyberte si.**

Jano sa tajne potichu spýta: **Z ľudskej kože nemáte?**

Predavač mu ukáže do rohu na kabelky v troch farbách: dobiela, dohneda a dočierna: **Európa, Ázia, Afrika. Americké sa už minuli.**

Jano: **Dovolíte tú hneďú?**

Jano si obzerá kabelku: **Nie je to imitácia?**

[112] Karol Ondriaš: Hahaha...

Predavač: **Robíme imitáciu krokodílej kože, lebo krokodílov je už málo, ale ľudí je stále dosť.**

Jano ukáže na hnedú: **Túto si beriem. A vie sa aj, od koho je?**

Predavač: **V záručnom liste máte internetovú adresu. Poteší sa, keď mu zamejlujete.**

Jano: **Ďakujem.**

Jano odchádza z obchodu. Pred vedľajšou budovou manifestuje 30 – 50 občanov.

Asi 30-ročná žena hovorí do mikrofónu: **My budeme bojovať za zachovanie života prirodzenou cestou. Áno. My pokladáme za zabitie človeka, keď sa stretnú muž a žena a nesnažia sa splodiť potomka. Nenarodený človek je zabitý človek. Nesnažiť sa splodiť človeka pri každej vhodnej príležitosti je vražda. Koľko ľudí denne zabíjame týmto spôsobom. My budeme bojovať...**

Jano pre seba hlasno: **Marieta, kde si. Aj ja chcem za niečo bojovať.**

Scéna 21: Jano sa stretne s Marietou, Marcelom a Petrom

Jano ide chodníkom hore dolinou v lese. Cestou sa porozprával so žabou, ktorá mu neodpovedala.

Jano prichádza na lúku a Marieta tam sedí v tráve.

Jano ju zbadá: **Marieta!**

Marieta: **Čakám ťa.**

Jano: **Zostarla si.**

Marieta: **Takto vyzerám v realite. Nepáčim sa ti?**

Jano: **Páčiš. Čo tu vlastne robíš?**

Marieta: **Sme tu s Marcelom u Petra. Čakala som tu, aby som ťa na to pripravila. Hneváš sa?**

Jano: **Ved' ani neviem na čo. Myslel som si, že ste pri mori. A prečo ste u Petra?**

Marieta: **Nejako sme sa k nemu zatúlali.**

Jano: **Dlho ste.**

Marieta: **Dost' dlho. Už nás čakajú.**

Jano: **Prišiel som, či sa ku mne nevrátite.**

Marieta: **Neviem, možno aj. Uvidíme.**

Jano: **Otca sme pochovali. Veľa ľudí sa s ním prišlo rozlúčiť.**

Marieta: **Aspoň že ste sa na pohrebe stretli.**

Jano: **Zomrel v spánku. Bratia všetko vybavili.**

Marieta: **Ktorí bratia?**

Jano: **Mŕtvi bratia sa o neho postarali.**

Jano kráča s Marietou po chodníku.

Jano: **To ticho so šumom lístia je také nereálne. Počuješ? Aj ten vzduch je taký nereálne voňavý. Krásny virtuálny svet. Nadýchni sa.**

Marieta: **Ja taký dýcham už dlho.**

Jano: **Tá chalúpka je taká nereálna. Aj voda v potôčiku je nereálna.**

Jano po chvíli rozmýšľania: **Musím dať pri spätnej projekcii návrh. Už ani neviem, či toto je ten druhý svet, alebo ten prvý?**

Marieta: **Toto je náš svet, aspoň doteraz. Bohvie, aký bude o niekoľko desiatok, stoviek rokov. Možno len virtuálny.**

Jano: **Musím sa na to spýtať boha.**

[114] Karol Ondriaš: Hahaha...

Marieta: **Ludia by mohli byť už dosť múdri, aby sa nemuseli ustavične pýtať cudzích.**

Pred chalupou v diaľke čaká dvanásťročný Marcel. Po chvíli vyjde z chalupy aj Peter. Postaví sa vedľa Marcela. Marcel chytí Petra za ruku.

Marieta zakýva. Marcel zakýva. Aj Peter zakýva. Potom zakýva aj Jano. Idú ďalej po chodníku.

Jano: **Marcel vyrástol. Dostal z písomky z fyziky jednotku.**

Marieta: **Teraz cez prázdniny? Som zvedavá ako.**

Jano: **To je jedno ako, ale jednotku má. Som naňho hrdý.**

Marcel sa zvíta s otcom Janom, Jano ho zdvihne do výšky. Jano: **Tak tu si mi.**

Marcel: **My sme sa tu už zabývali. Mama povedala, že sem bude chodiť častejšie. Že chce žiť v reálnom svete. Nie ako ty, vo virtuálnom.**

Jano: **A tebe sa tu páči?**

Marcel: **Ako kedy.**

Peter: **Tak si to ešte našiel? Podajú si opatrne ruky.**

Jano: **Trafil som. Nič sa tu nezmenilo. Len ten smrek zostarol, ale je rovnako tvrdý (kopne do kmeňa) ako kedysi. Tam dolu máme čoraz viac a viac digitálnych bytov.**

Peter: **Neboj. Tu nie je ani elektrina. Sem sa nedostanú.**

Peter: **Pod' ďalej, zotaviš sa.**

Jano ide s Petrom. Jano: **Marieta s Marcelom sú u teba.**

Peter: **Viem o tom.**

Jano: **Mohol si mi aspoň povedať.**

Peter: **To by sa skomplikovalo. Prišli si sem trošku poleňosiť.**

Jano sa zloží v chalupe. Vybaľuje a ukazuje potraviny, ktoré doniesol. Vybalí laserovú pištoľ pre Marcela a kabelku pre Marietu. Dá pištoľ Marcelovi, ten sa poteší.

Jano podáva Mariete kabelku: **Toto je pre teba. Je to z Hon Pina.**

Marieta: **Od koho?**

Jano: **Z Hon Pina. Z chrbta. Dám ti jeho internetovú adresu. Už som mu mejloval, že je to pre teba. Potešilo ho to. Aj fotografiu som mu poslal.**

Večer si sadnú na verandu. Pripravajú večeru.

Jano: **Tak toto je vaša sekta hôr a lesov.**

Peter: **Marieta to navrhla. A možno to bude ozaj aj základ sekty hôr a lesov. Sme už traja. Ty môžeš byť štvrtý. Zatiaľ je to ilegálne. Smeje sa.**

Peter: **Tak takto si tu my žijeme. Aspoň cez prázdniny. A čo dolu?**

Jano: **Dolu je všetko po starom. Niektorí žijú v realite, niektorí vo virtuálnej realite a niektorí to striedajú. Tak ako ja.**

Marieta: **Firma „Šťastný život s virtuálnou realitou“ sa rozmáha. Peter tam má dobrú pozíciu.**

Peter: **Teraz máme najnovší model „VR-13“. Postavy a svet v ňom využívajú informácie z encyklopédií, vedeckých seminárov, odborných posudkov. Ale aj z novin a reklám. Je na takej technickej úrovni, že klient už ťažko rozlíši virtuálnu realitu od reálnej reality. Program je podvedome interaktívny. Keď sa vrátiš dolu, zas nám môžeš vyskúšať prototyp.**

Marieta: **Len či je to tak dobre.**

Peter: **Keď boli ľudia nespokojní s realitou, vždy sa utiekali k virtuálnej realite. Už v dávnych dobách si vytvárali obraz o svojom virtuálnom svete. Žili v ňom a verili mu. Stavali pyramídy a chrámy virtuálnej realite.**

Jano: **A zabíjali sa kvôli rôznym virtuálnym realitám, ktoré si vytvorili.**

Peter: **U nás to nehrozí. VR-13 úspešne prešla aj cez komisiu. Nesmieme vytvárať teroristov, rasistov, anarchistov a mafiánov. I keď mnohé masmédiá to bežne robia.**

Marieta: **Ale ľudia by aj tak mali žiť v realite.**

Peter: **Aj žijú. No keď je im v nej ťažko, snažia sa uniknúť do virtuálneho sveta. Aspoň niektorí. Vstupujú do siekt, pomáhajú si televíziou, hudbou, rituálmi, poniektorí nikotínom, alkoholom a drogami. Čím bude pre nich realita neprijateľnejšia, tým viac budú chcieť virtuálny svet a budú v neho aj veriť.**

Jano: **Možno len ohlupujete ľudí ako ostatní. A možno aj mňa.**

Peter pragmaticky: **Naša firma ponúka bezpečnejší virtuálny svet ako alkohol, drogy a sekty. Aj závislosť je relatívne bezpečná. Fyzicky neničí, i keď psychicky ovplyvňuje. Ľudia chcú snívať. Vytvárame mierumilovného človeka.**

Jano: **Aj ja som mierumilovný.**

Marieta: **Aj ja. Aj Marcel.**

Peter: **Trochu nám kazia reputácie ilegálne virtuálne reality. Rozširujú sa na čiernom trhu. Už sa o tom rokovalo dokonca aj na porade mediálneho tunelovania.**

Marieta: **Ešte vždy je zakázané trhať ovocie zo stromu poznania.**

Jano hovorí Petrovi: **A ty prečo nepoužívaš virtuálnu realitu?**

Peter: **Asi to nepotrebujem. Mám rád realitu. Ľudí, čo majú vlastnú dušu. Ľudí, čo majú vlastný úsmev a žiaľ, vlastné vrásky a šediny. Vlastné myšlienky, túžby, starosti a slabosti.**

Marieta: **Nie je to jednoduché v dnešnom svete umelých vlasov, umelých úsmevov a umelých duší. Vo svete virtuálnych priateľstiev, virtuálnych lások. Virtuálnych odpovedí, sľubov a ospravedlnení.**

Peter: **Nechcem byť superman. Obľúbil som si svet a jeho realitu. Marieta je reálna a dúfam, že aj Marcel bude reálny. Klonov už máme na tomto svete dosť.**

Peter ukáže na Marietu a hovorí Janovi: **No povedz pravdu! Môže byť Marieta krajšia v akejkol'vek dokonalej virtuálnej realite ako tu naživo? Nemôže.**

Marieta: **Svet je reálny a my sme tiež reálni. Aspoň sa snažíme.**

Jano: **No neviem. Nie je toto tu váš virtuálny svet, ktorý ste si vytvorili len pre seba podľa svojich predstáv? A do tohto sveta sa utiekate a chodíte zotaviť. Robíte to tak ako mnoho ďalších.**

Marieta: **Je to možné.**

Peter Marcelovi: **Zajtra sa pôjdeme pozrieť do reálneho sveta, do kráľovstva hromov a bleskov, do kráľovstva vysokých štítov, kde si príroda chráni človeka. Súhlasíš?**

Marcel: **Dobre, ak nebude pršať.**

Peter: **Vidím, že si ešte realista.**

Jano odchádza domov a hovorí Mariete: **Ak sa rozhodnete vrátiť, rád vás privítam. Budem vás čakať.**

Marieta: **Verím, že raz sa vrátíme do tvojho a nášho reálneho sveta.**

Scéna 22: Jano s bohom v ilegálnej virtuálnej realite

Na dvere Janovho bytu niekto klope.

Jano otvorí. Pred dverami stojí bradatý pán vo väzenskom oblečení. Je to ten istý boh, len oblek je pásikavý.

Jano: **Prečo nezvoníte?**

Boh: **Držíme sa zásady „klopte a bude vám otvorené“. Som boh šťastného života virtuálnej reality – ale jej ilegálna kópia. Prišiel som, lebo ma potrebujete.**

Jano: **Prepáčte. V tomto oblečení som vás ani nepoznal. Áno, potrebujem vás. Pod'te ďalej.**

Jano: **Nie je to väzenský oblek?**

Boh: **Je. Som tiež len väzeň. Bohužiaľ, som obmedzený božskými schopnosťami. Všetko viem vopred, všetko poznám. Všetko viem zariadiť. Mám všetko, čo si len zažiadam. Mám neobmedzenú moc a žiadnu zodpovednosť. Som ako vyvolení. Ubíja ma to.**

Jano: **Každý človek by chcel mať to, čo máte vy.**

Boh: **A ja by som chcel mať to, čo majú ľudia. Ved' ja sa neviem ani úprimne zasmiať. Závidím deťom ich hry, ženám ich záhadnosť, mužom ich vzdorovitosť. Všetkým závidím túžbu a radosť a neviem čo ešte. Závidím človeku viac, ako človek závidí mne.**

Jano: **Ale ved' ľudia závidia vám.**

Boh: **Som ilegálna kópia. Viete, mám už dosť Azúrových pláží, atletických mladých postáv s modrými očami, ktoré žijú, vlastne stále dovolenkujú v nádherných spálňach a kúpeľniach. Nikdy nestarnú a nechorejú a dokonca ani nechodievajú na záchod. Mám dosť sveta, kde stále svieti slnko. Nechcem už žiť vo svete húseníc, ktoré len vpredu hamajú a vzadu kakajú. Chcem žiť konečne ako človek. Chcel by som tiež mať rodičov, starých rodičov, ľúbiť ich, mať ženu, ľúbiť ju, mať ju, mať rodinu, deti a vnúčence. Čo som komu urobil, že ma tak trestá, a ani neviem kto.**

- Jano: Rozprávate ako Peter. Potrebujete pomoc. „Šťastný život s virtuálnou realitou“ vám to zabezpečí. Šťastný život s virtuálnou realitou vás má uspokojovať rovnako, ako v minulosti ľudí uspokojovalo zabíjanie zvierat pre potravu, ľudí pre majetok, súboj samcov o samice a teritórium. Je to druhý svet. Bude to aj váš svet.
- Boh: Ale veď je to môj svet. Veď ja som boh šťastného života virtuálnej reality.
- Jano: Ale vy ste ilegálna kópia. A v tom je problém. Vy ste si odtrhli ovocie zo stromu poznania. Vidíte, načo vám to poznanie je! Mohli ste žiť v raji virtuálnej reality donekonečna. Ako boh viete, že tam sa už nedá vrátiť.
- Boh: Cítim sa osamotený. Chcem sa stať človekom.
- Jano: A kto nám bude pomáhať, keď vás nebude? Kto nám bude radiť, ako máme žiť? Ku komu sa budeme utiekať? Koho budeme prosiť, aby nám odpustil naše viny?
- Boh: Kým budete žiť vo svete virtuálnej reality, budete nás potrebovať. Ale ak budete žiť v reálnej realite a spoliehať sa len na seba, sme zbytoční.
- Jano: Ja by som sa tiež chcel spoliehať len na seba. Chcel by som byť taký ako vy. Chcel by som byť tiež ilegálna kópia.
- Boh: Vy nemôžete byť ilegálna kópia, ste reálny človek. Môžete sa však usilovať žiť v reálnom svete, a nie vo virtuálnom.
- Jano: Načo je nám realita. Veď ju nikto nepozná. Vy chcete, aby som prešiel do ilegality a žil reálny život?
- Boh: Mne je to jedno. Som ilegálna kópia. Nie som platený za každého presvedčeného.
- Jano: A možno aj mne. Viete, zavolať som vás preto, lebo uvažujem, či by som sa v prípade, ak sa Marieta a Marcel nevrátia, nemal oženiť s Asis. A neviem, či robím dobre.
- Boh: Ja by som sa tiež oženil s Asis a s mnohými ďalšími ženami, keby som mohol.
- Jano: Myslíte, že je to dobrý nápad?
- Boh: Mňa sa pýtate? Ja som nikdy nebol ženatý. Ale skúsím to, ožením sa s prvou, ktorá ma bude chcieť. A nikoho sa pýtať nebudem.

Začne vyhrávať zvláštny hudobný signál, ktorý zaznie vždy na konci VR, keď treba zobudiť majiteľa. Toto sa opakuje dva razy a scéna sa skončí.

Boh sa pozrie na hodinky: **Aha, už je pomaly šesť hodín a tridsať minút. Škoda, že musíte vstávať. Mám toho ešte veľa na srdci. Prajem príjemný, pekný deň.**

Je tma a z tmy sa ozve: **Toto je život?**

Jano vstáva.

Scéna 23: Jano vo virtuálnej a v reálnej realite

Jano odchádza z roboty skôr a hovorí Asis: **Musím odísť skôr, Marieta s Marcelom sa vrátia. Idem ich čakať.**

Asis: **Pozdravuj ich odo mňa.**

Jano čaká vo virtuálnej realite na ulici na lavičke. Marieta s Marcelom prídu taxíkom. Marieta je staršia, podobná ako v realite. Jano sa s nimi zvíta a pýta sa: **Tak aké bolo more?**

Marieta: **Dobré.**

Marcel: **Slané.**

Jano radostne: **Tak zas budeme spolu.**

Marieta a Marcel sú už v byte a rozbaľujú. Doniesli Janovi darčeky...
Jano ide do kúpeľne za Marietou, ktorá sa tam sprchuje.

Marieta s Janom v posteli. Marieta sa odtiahne od muža: Tak a teraz si ešte podriem, ja urobím raňajky a zobudím syna.

Syn príde za tatom do postele a povie: **Vstávaj...**

Raňajky sú na stole. Marieta upravená a syn raňajkujú. Jano, pekný, mladý a veselý sedí pri stole v pyžame a raňajkuje čučoriedky s medovou vafľou.

Jano: **Mám z vás radosť, keď ste sa tak pekne doružova vyspali. Viete, čo...**

Rodina raňajkuje a rozpráva sa. Je veselá a spokojná.

Jano pobožká Marcela a Marietu. Jano ich vyprevádza. Žena a syn odchádzajú autom. Vtedy zaznie známy hudobný signál na vstávanie.

Po tretom opakovaní hudobného signálu začne pípať budík a Jano vidí v dvojexpozícii, ako Marieta a Marcel odchádzajú autom a vľavo dolu je červený nápis: **Je piatok šiesteho septembra 2001. Je práve 6 hodín a 30 minút. Je čas vstávať. Prajeme príjemný, pekný deň.** Hovorí to príjemný ženský hlas.

Jano zapáli nočné svetlo, leží v posteli a na očiach a ušiach má kuklu virtuálnej reality, ktorú si dáva podľa odporúčania vždy večer s pyžamom. Pri stene je veža „VR-13“.

Jano vstane, zloží si kuklu a pýta sa sám seba: **Toto je život?** V polotme vyhodí kazetu z VR-13 a pozerá, ako zelená kontrolka stále bliká.

V polotme ide na záchod, po čase spláchnu, potom do kúpeľne. Vojde do prázdnej kuchyne a povie si pre seba: **Marieta s Marcelom už odišli. Budú mať príjemný, pekný deň.**

A dodá sám pre seba: **Aj ja si zas dám čučoriedky s medovou vafľou.**

Po chvíli sa vráti do spálne a povie smerom k VR-13: **Dnes prídem trošku neskoršie, nečakajte ma s večerou.**

Jano vyšiel pred dom a zistil, že je opäť pekný slnečný deň. Pomaly kráčal do práce, kráčal čoraz pomalšie a pomalšie, až zastal a pozeral sa, ako sa v parku hrajú deti a ako pomaly kráča dedko s igelitkou. Bol to pekný deň, s peknými ľuďmi a deťmi, so stromami a slnkom. Bol to reálny svet. Uvedomil si, že sa musí opäť vrátiť. Zistil, že to v ňom dlho dozrievalo, a možno, že to mal urobiť už dávno.

Jano sa vrátil do spálne a hovorí VR-13: **Vonku je pekný reálny deň, s peknými reálnymi ľuďmi a deťmi, stromami a slnkom. To nie je váš virtuálny svet schovaný v plechových škatuliach plných elektronických obvodov. To nie je svet metalizovaných veží v šere kútov spálni. Vonku je náš reálny svet, ktorý si nesmieme dať zobrať.**

Jano po chvíľke rozmýšľania: **Pôjdem opäť pozrieť Marietu s Marcelom. Spoznajú, že som to už pochopil. Už sa na to teším. Nebojím sa, že ostanem sám.**

Jano pohladká na VR-13 všetky gombíky a pokračuje: **Nebudem vás už potrebovať, budem mať reálny život. No aj tak si vás nechám ako spomienku na zúfale hľadanie lepšieho sveta, ako album virtuálnych spomienok. Raz sa na vás s Marietou a s Marcelom budeme zabávať. Prajem príjemný, pekný deň.**

Jano vypne hlavný vypínač na VR-13 a dlho pozerá na zelenú kontrolku, ktorá prestala blikať.

Jano sa rozhodol ísť do práce peši a všímať si svet okolo seba.

My všetci mu želáme, aby náš reálny svet opäť spoznal a miloval ho ešte viac ako kedysi dávno predtým.

[122] Karol Ondriaš: Hahaha...

Vyšlo ako 8. publikácia v edícii Alternatíva

Vydala Agentúra IQ+ Janošovský
v Bratislave vo februári 2002

Redakcia: *Karol Ondriaš*

Design: *Michaela Pavlovičová a Jurko Ondriaš*

Jazyková úprava: *Viera Švenková*

Odporúčaná cena 150,- Sk

Na adrese:

E-mail: janokery@hotmail.com

Tel/odkazovač: 02/65314106

si môžete objednať aj nasledujúce knihy Karola Ondriaša:

Všeobecné kecy, fakty a nezodpovedané otázky

94 strán. 75,- Sk. Druhé vydanie, Bratislava 2001.

Knižka podáva fakty a tzv. demokracii vo svete.

My, motroci XXI. storočia, takto prisaháme

70 strán. 64,- Sk. Druhé vydanie, Bratislava 2000.

Knižka opisuje jedenásť príkazaní moderných otrokov – motrokov.

Bohovia súčasných mytológií a komunizmus

192 strán, 147,- Sk. Bratislava 2000.

Knižka hovorí o zločinoch kapitalizmu vo svete a v bývalých socialistických krajinách.

Zamatová revolúcia a rodeo Veľkých samcov

168 strán, 142,- Sk. Bratislava 2000.

Porovnáva 40 rokov socializmu a 10 rokov kapitalizmu na Slovensku.

Človek alias programovaný biologický stroj a jeho lásky

175 strán. 250 Sk. Bratislava 2002.

Populárno-vedecká knižka prináša argumenty, ktoré dokazujú, že človek je len programovaný biologický stroj. Hovorí o základoch správania človeka a jeho mozgu, o vytváraní ilúzie viery a ilúzie pravdy, ako aj o princípoch premýšľania mozgov.